Project Madurai
மதுரைத் தமிழ் இலக்கிய மின்தொகுப்புத் திட்டம்

***

பன்னிரு ஆழ்வார்கள் அருளிய நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம், பகுதி - 1, பாசுரங்கள் 1 - 473 (பெரியாழ்வார் திருமொழி)

pan2n2iru AzvArkaL aruLiya nAlAyirat tivviyap pirapantam Part - 1, pAcurangkaL 1 - 473 (In Tamil script TSCII format ver. 1.7)

***

Etext input : tiru. P. Dileepan & friends in transliterated format; Proof reading tiru. Ram Ravindran Indianapolis USA & tiru. Kumar Mallikarjunan Georgia, USA.
Etext in TSCII : conversion, editing & Proof-reading : selvi. Selva Nayagi & tiru. N. D. Loga Sundaram, Chennai, Tamilnadu, India;
PDF version : tiru. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.
This pdf file is based on TSCInaimathi font embedded in the file. Hence this file can be viewed and printed on all computer platforms: Windows, Macintosh and Unix without the need to have the font installed in your computer.

© Project Madurai 2002
You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம்
பகுதி - 1, பாசுரங்கள் 1 - 473

பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்த
"பெரியாழ்வார் திருமொழி"

ஸ்ரீ
ஸ்ரீ மதே ராமாநுஜாய நம

பெரியாழ்வார் திருமொழிகளின் தனியன்கள்
நாதமுனிகள் அருளிச் செய்தது

குருமுக மனதீத்ய ப்ராக வேதா னசேஷான்
நரபதி பரிக்லுப்தம் சூல்க மாதாதுகாமக
ச்வசுரமமரவந்த்யம் ரங்கனாதச்ய சாக்ஷாத்
த்விஜகுல திலகம் தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி

பாண்டிய பட்டர் அருளிச் செய்தவை
இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா

மின்னார் தடமதிள்சூழ் வில்லிபுத்தூ ரென்று ஒருகால்
சொன்னார் கழற்கமலம் சூடினோம் - முன்னாள்
கிழியறுத்தா னென்றுரைத்தோம் கீழ்மையினிற் சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே வந்து

பாண்டியன் கொண்டாடப் பட்டர்பிரான் வந்தானென்று
ஈண்டிய சங்க மெடுத்தூத - வேண்டிய
வேதங்களோதி விரைந்து கிழியறுத்தான்
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று

பெரியாழ்வார் திருமொழி
முதலாம் பத்து

1. திருப்பல்லாண்டு
காப்பு
குறள்வெண்செந்துறை

1 பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயி
ரத்தாண்டு பலகோடி நூறாயிரம்
மல்லாண்ட திண்தோள் மணிவண் ணாஉன்
செவ்வடி செவ்விதிருக் காப்பு 1

2 அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

அடியோ மோடும்நின் னோடும் பிரிவின்றி
ஆயிரம் பல்லாண்டு
வடிவாய் நின்வல மார்பினில் வாழ்கின்ற
மங்கையும் பல்லாண்டு
வடிவார் சோதி வலத்துறை யும்சுட
ராழியும் பல்லாண்டு
படைபோர் புக்கு முழங்கும்அப் பாஞ்ச
சன்னியமும் பல்லாண்டே 2

3 வாழாட் பட்டுநின் றீருள்ளீ ரேல்வந்து
மண்ணும் மணமும்கொண்மின்
கூழாட் பட்டுநின் றீர்களை எங்கள்
குழுவினில் புகுதலொட்டோம்
ஏழாட் காலும் பழிப்பிலோம் நாங்கள்
இராக்கதர் வாழ்இலங்கை
பாழா ளாகப் படைபொரு தானுக்குப்
பல்லாண்டு கூறுதமே 3

4 ஏடு நிலத்தில் இடுவதன் முன்னம்வந்து
எங்கள் குழாம்புகுந்து
கூடு மனமுடை யீர்கள் வரம்பொழி
வந்துஒல்லைக் கூடுமினோ
நாடும் நகரமும் நன்கறி யநமோ
நாராய ணாயவென்று
பாடு மனமுடைப் பத்தருள் ளீர்வந்து
பல்லாண்டு கூறுமினே 4

5 அண்டக் குலத்துக் கதிபதி யாகி
அசுர ரிராக்கதரை
இண்டைக் குலத்தை எடுத்துக் களைந்த
இருடீகே சன்தனக்கு
தொண்டக் குலத்திலுள் ளீர்வந் தடிதொழுது
ஆயிர நாமம்சொல்லி
பண்டைக் குலத்தைத் தவிர்ந்துபல் லாண்டுபல்

லாயிரத் தாண்டென்மினே 5

6 எந்தை தந்தை தந்தைதம் மூத்தப்பன்
ஏழ்படி கால்தொடங்கி
வந்து வழிவழி ஆட்செய்கின் றோம்திரு
வோணத் திருவிழவில்
அந்தியம் போதி லரியுரு வாகி
அரியை யழித்தவனை
பந்தனை தீரப்பல் லாண்டுபல் லாயிரத்
தாண்டென்று பாடுதமே 6

7 தீயிற் பொலிகின்ற செஞ்சுட ராழி
திகழ்திருச் சக்கரத்தின்
கோயிற் பொறியாலே ஒற்றுண்டு நின்று
குடிகுடி ஆட்செய்கின்றோம்
மாயப் பொருபடை வாணனை ஆயிரந்
தோளும் பொழிகுருதி
பாயச் சுழற்றிய ஆழிவல் லானுக்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே 7

8 நெய்யிடை நல்லதோர் சோறும் நியதமும்
அத்தாணிச் சேவகமும்
கையடைக் காயும் கழுத்துக்குப் பூணொடு
காதுக்குக் குண்டலமும்
மெய்யிட நல்லதோர் சாந்தமும் தந்துஎன்னை
வெள்ளுயி ராக்கவல்ல
பையுடை நாகப் பகைக்கொடி யானுக்குப்
பல்லாண்டு கூறுவனே 8

9 உடுத்துக் களைந்தநின் பீதக வாடை
யுடுத்துக் கலத்ததுண்டு
தொடுத்த துழாய்மலர் சூடிக் களைந்தன
சூடும்இத் தொண்டர்களோம்
விடுத்த திசைக்கரு மம்திருத் தித்திரு
வோணத் திருவிழவில்
படுத்தபைந் நாகணைப் பள்ளிகொண் டானுக்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே 9

10 எந்நாள் எம்பெரு மான்உன் தனக்கடி
யோமென் றெழுத்துப்பட்ட
அந்நா ளேஅடி யோங்க ளடிக்குடில்
வீடுபெற்று உய்ந்ததுகாண்
செந்நாள் தோற்றித் திருமது ரையுள்சிலை
குனித்து ஐந்தலைய
பைந்நா கத்தலை பாய்ந்தவ னேஉன்னைப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே 10

11 அல்வழக் கொன்றுமில் லாஅணி கோட்டியர்
கோன்அபி மானதுங்கன்
செல்வனைப் போலத் திருமா லேநானும்

உனக்குப் பழவடியேன்
நல்வகை யால்நமோ நாரா யணாவென்று
நாமம் பலபரவி
பல்வகையாலும் பவித்திர னேஉன்னைப்
பல்லாண்டு கூறுவனே 11

12 பல்லாண் டென்று பவித்திர னைப்பர
மேட்டியை சார்ங்கமென்னும்
வில்லாண் டான்தன்னை வில்லிபுத்தூர்விட்டு
சித்தன் விரும்பியசொல்
நல்லாண் டென்று நவின்றுரைப் பார்நமோ
நாராய ணாயவென்று
பல்லாண் டும்பர மாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்
தேத்துவர் பல்லாண்டே 12

2 வண்ண மாடங்கள்
கண்ணன் திருவவதாரச் சிறப்பு
கலிவிருத்தம்

13 வண்ண மாடங்கள் சூழ்திருக் கோட்டியூர்
கண்ணன் கேசவன் நம்பி பிறந்தினில்
எண்ணெய் சுண்ணம் எதிரெதிர் தூவிடக்
கண்ணன் முற்றம் கலந்துஅள ராயிற்றே 1

14 ஓடு வார்விழு வார்உகந் தாலிப்பார்
நாடு வார்நம்பி ரான்எங்குற் றானென்பார்
பாடு வார்களும் பல்பறை கொட்டநின்று
ஆடு வார்களும் ஆயிற்றுஆய்ப் பாடியே 2

15 பேணிச் சீருடைப் பிள்ளை பிறந்தினில்
காணத் தாம்புகு வார்புக்குப் போதுவார்
ஆணொப் பார்இவன் நேரில்லை காண்திரு
வோணத் தானுல காளுமென் பார்களே 3

16 உறியை முற்றத்து உருட்டிநின் றாடுவார்
நறுநெய் பால்தயிர் நன்றாகத் தூவுவார்
செறிமென் கூந்தல் அவிழத் திளைத்துஎங்கும்
அறிவ ழிந்தனர் ஆய்ப்பாடி யாயரே 4

17 கொண்ட தாளுறி கோலக் கொடுமழு
தண்டி னர்பறி யோலைச் சயனத்தர்
விண்ட முல்லை யரும்பன்ன பல்லினர்
அண்டர் மிண்டிப் புகுந்துநெய் யாடினார் 5

18 கையும் காலும் நிமிர்த்துக் கடாரநீர்
பைய வாட்டிப் பசுஞ்சிறு மஞ்சளால்
ஐய நாவழித் தாளுக்குஅங் காந்திட
வைய மேழும்கண் டாள்பிள்ளை வாயுளே 6

19 வாயுள் வையகம் கண்ட மடநல்லார்

ஆயர் புத்திர னல்லன் அருந்தெய்வம்
பாய சீருடைப் பண்புடைப் பாலகன்
மாய னென்று மகிழ்ந்தனர் மாதரே 7

20 பத்து நாளும் கடந்த இரண்டாநாள்
எத்தி சையும் சயமரம் கோடித்து
மத்த மாமலை தாங்கிய மைந்தனை
உத்தா னம்செய்து உகந்தனர் ஆயரே 8

21 கிடக்கில் தொட்டில் கிழிய உதைத்திடும்
எடுத்துக் கொள்ளில் மருங்கை யிறுத்திடும்
ஒடுக்கிப் புல்கில் உதரத்தே பாய்ந்திடும்
மிடுக்கி லாமையால் நான்மெலிந் தேன்நங்காய் 9

22 செந்நெ லார்வயல் சூழ்திருக் கோட்டியூர்
மன்னு நாரணன் நம்பி பிறந்தமை
மின்னு நூல்விட்டு சித்தன் விரித்தஇப்
பன்னு பாடல்வல் லார்க்குஇல்லை பாவமே 10

3. சீதக்கடல்
கண்ணனது திருமேனியழகைப்
பாதாதிகேசாந்தமாக அனுபவித்தல்
வெண்டளையால் வந்த கலித்தாழிசை

23 சீதக் கடல்உள் எமுதன்ன தேவகி
கோதைக் குழலாள் அசோதைக்குப் போத்தந்த
பேதைக் குழவி பிடித்துச் சுவைத்துண்ணும்
பாதக்கமலங்கள் காணீரே
பவளவா யீர்வந்து காணீரே 1

24 முத்தும் மணியும் வயிரமும் நன்பொன்னும்
தத்திப் பதித்துத் தலைப்பெய்தாற் போல்எங்கும்
பத்து விரலும் மணிவண்ணன் பாதங்கள்
ஒத்திட் டிருந்தவா காணீரே
ஒண்ணுத லீர்வந்து காணீரே 2

25 பணைத்தோ ளிளவாய்ச்சி பால்பாய்ந்த கொங்கை
அணைத்தார உண்டு கிடந்தஇப் பிள்ளை
இணைக்காலில் வெள்ளித் தளைநின் றிலங்கும்
கணைக்கால் இருந்தவா காணீரே
காரிகை யீர்வந்து காணீரே 3

26 உழந்தாள் நறுநெய்ஓ ரோர்தடா வுண்ண
இழந்தா ளெரிவினா லீர்த்துஎழில் மத்தின்
பழந்தாம்பா லோச்சப் பயத்தால் தவழ்ந்தான்
முழந்தாள் இருந்தவா காணீரே
முகிழ்முலை யீர்வந்து காணீரே 4

27 பிறங்கிய பேய்ச்சி முலைசுவைத் துண்டிட்டு

உறங்குவான் போலே கிடந்தஇப் பிள்ளை
மறங்கொ ளிரணியன் மார்பைமுன் கீண்டான்
குறங்கு களைவந்து காணீரே
குவிமுலை யீர்வந்து காணீரே 5

28 மத்தக் களிற்று வசுதேவர் தம்முடை
சித்தம் பிரியாத தேவகி தன்வயிற்றில்
அத்தத்தின் பத்தாநாள் தோன்றிய அச்சுதன்
முத்த மிருந்தவா காணீரே
முகிழ்நகை யீர்வந்து காணீரே 6

29 இருங்கை மதகளிறு ஈர்க்கின் றவனை
பருங்கிப் பறித்துக்கொண்டு ஓடுபர மன்தன்
நெருங் குபவளமும் நேர்நாணும் முத்தும்
மருங்கும் இருந்தவா காணீரே
வாணுத லீர்வந்து காணீரே 7

30 வந்த மதலைக் குழாத்தை வலிசெய்து
தந்தக் களிறுபோல் தானே விளையாடும்
நந்தன் மதலைக்கு நன்று மழகிய
உந்தி இருந்தவா காணீரே
ஒளியிழை யீர்வந்து காணீரே 8

31 அதிரும் கடல்நிற வண்ணனை ஆய்ச்சி
மதுர முலையூட்டி வஞ்சித்து வைத்து
பதரப் படாமே பழந்தாம்பா லார்த்த
உதரம் இருந்தவா காணீரே
ஒளிவளை யீர்வந்து காணீரே 9

32 பெருமா வுரலில் பிணிப்புண் டிருந்துஅங்கு
இருமா மருதம் இறுத்தஇப் பிள்ளை
குருமா மணிப்பூண் குலாவித் திகழும்
திருமார்பு இருந்தவா காணீரே
சேயிழை யீர்வந்து காணீரே 10

33 நாள்களோர் நாலைந்து திங்க ளளவிலே
தாளை நிமிர்த்துச் சகடத்தைச் சாடிப்போய்
வாள்கொள் வளையெயிற்று ஆருயிர் வவ்வினான்
தோள்கள் இருந்தவா காணீரே
சுரிகுழ லீர்வந்து காணீரே 11

34 மைத்தடங் கண்ணி யசோதை வளர்க்கின்ற
செய்த்தலை நீல நிறத்துச் சிறுப்பிள்ளை
நெய்த்தலை நேமியும் சங்கும் நிலாவிய
கைத்தலங் கள்வந்து காணீரே
கனங்குழை யீர்வந்து காணீரே 12

35 வண்டமர் பூங்குழல் ஆய்ச்சி மகனாகக்
கொண்டு வளர்க்கின்ற கோவலக் குட்டற்கு
அண்டமும் நாடும் அடங்க விழுங்கிய

கண்டம் இருந்தவா காணீரே
காரிகை யீர்வந்து காணீரே 13

36 எந்தொண்டை வாய்ச்சிங்கம் வாவென் றெடுத்துக்கொண்டு
அந்தொண்டை வாயமு தாதரித்து ஆய்ச்சியர்
தம்தொண்டை வாயால் தருக்கிப் பருகும்இச்
செந்தொண்டை வாய்வந்து காணீரே
சேயிழை யீர்வந்து காணீரே 14

37 நோக்கி யசோதை நுணுக்கிய மஞ்சளால்
நாக்கு வழித்துநீ ராட்டும்இந் நம்பிக்கு
வாக்கும் நயனமும் வாயும் முறுவலும்
மூக்கும் இருந்தவா காணீரே
மொய்குழ லீர்வந்து காணீரே 15

38 விண்கொ ளமரர்கள் வேதனை தீரமுன்
மண்கொள் வசுதேவர் தம்மக னாய்வந்து
திண்கொ ளசுரரைத் தேய வளர்கின்றான்
கண்கள் இருந்தவா காணீரே
கனவளை யீர்வந்து காணீரே 16

39 பருவம் நிரம்பாமே பாரெல்லாம் உய்ய
திருவின் வடிவொக்கும் தேவகி பெற்ற
உருவு கரிய ஒளிமணி வண்ணன்
புருவம் இருந்தவா காணீரே
பூண்முலை யீர்வந்து காணீரே 17

40 மண்ணும் மலையும் கடலும் உலகேழும்
உண்ணுந் திறத்து மகிழ்ந்துண்ணும் பிள்ளைக்கு
வண்ண மெழில்கொள் மகரக் குழையிவை
திண்ணம் இருந்தவா காணீரே
சேயிழை யீர்வந்து காணீரே 18

41 முற்றிலும் தூதையும் முன்கைம் மேல்பூவையும்
சிற்றி லிழைத்துத் திரிதரு வோர்களை
பற்றிப் பறித்துக்கொண்டு ஓடும் பரமன்தன்
நெற்றி இருந்தவா காணீரே
நேரிழை யீர்வந்து காணீரே 19

42 அழகிய பைம்பொன்னின் கோல்அங்கைக் கொண்டு
கழல்கள் சதங்கை கலந்துஎங்கு மார்ப்ப
மழகன் றினங்கள் மறித்துத் திரிவான்
குழல்கள் இருந்தவா காணீரே
குவிமுலை யீர்வந்து காணீரே 20

43 தரவு கொச்சகக்கலிப்பா
சுருப்பார் குழலி யசோதை முன்சொன்ன
திருப்பாத கேசத்தைத் தென்புது வைப்பட்டன்
விருப்பா லுரைத்த இருபதோ டொன்றும்
உரைப்பார்போய் வைகுந்தத் தொன்றுவர் தாமே 21

4. மாணிக்கம் கட்டி
கண்ணனைத் தொட்டிலிலிட்டுத் தாலாட்டுதல் தாலப்பருவம்
கலித்தாழிசை

44 மாணிக்கம் கட்டி வயிரம் இடைகட்டி
ஆணிப்பொன் னால்செய்த வண்ணச் சிறுத்தொட்டில்
பேணி உனக்குப் பிரமன் விடுதந்தான்
மாணிக் குறளனே தாலேலோ
வைய மளந்தானே தாலேலோ 1

45 உடையார் கனமணியோடு ஒண்மா துளம்பூ
இடைவிரவிக் கோத்த எழில்தெழ்கி னோடு
விடையேறு காபாலி ஈசன் விடுதந்தான்
உடையாய் அழேல்அழேல் தாலேலோ
உலக மளந்தானே தாலேலோ 2

46 என்தம் பிரானார் எழில்திரு மார்வர்க்கு
சந்த மழகிய தாமரைத் தாளர்க்கு
இந்திரன் தானும் எழிலுடைக் கிண்கிணி
தந்துஉவ னாய்நின்றான் தாலேலோ
தாமரைக் கண்ணனே தாலேலோ 3

47 சங்கின் வலம்புரியும் சேவடிக் கிண்கிணியும்
அங்கைச் சரிவளையும் நாணும் அரைத்தொடரும்
அங்கண் விசும்பில் அமரர்கள் போத்தந்தார்
செங்கண் கருமுகிலே தாலேலோ
தேவகி சிங்கமே தாலேலோ 4

48 எழிலார் திருமார்வுக்கு ஏற்கு மிவையென்று
அழகிய ஐம்படையும் ஆரமும் கொண்டு
வழுவில் கொடையான் வயிச்சி ரவணன்
தொழுதுஉவ னாய்நின்றான் தாலேலோ
தூமணி வண்ணனே தாலேலோ 5

49 ஓதக் கடலின் ஒளிமுத்தி னாரமும்
சாதிப் பவளமும் சந்தச் சரிவளையும்
மாதக்க வென்று வருணன் விடுதந்தான்
சோதிச் சுடர்முடியாய்தாலேலோ
சுந்தரத் தோளனே தாலேலோ 6

50 கானார் நறுந்துழாய் கைசெய்த கண்ணியும்
வானார் செழுஞ்சோலைக் கற்பகத்தின் வாசிகையும்
தேனார் மலர்மேல் திருமங்கை போத்தந்தாள்
கோனே அழேல்அழேல் தாலேலோ
குடந்தைக் கிடந்தானே தாலேலோ 7

51 கச்சொடு பொற்சுரிகை காம்பு கனகவளை

உச்சி மணிச்சுட்டி ஒண்தாள் நிரைப்பொற்பூ
அச்சுத னுக்கென்று அவனியாள் போத்தந்தாள்
நச்சு முலையுண்டாய் தாலேலோ
நாராய ணாஅழேல் தாலேலோ 8

52 மெய்திமிரும் நானப் பொடியோடு மஞ்சளும்
செய்ய தடங்கண்ணுக்கு அஞ்சனமும் சிந்துரமும்
வெய்ய கலைப்பாகி கொண்டு உவளாய்நின்றாள்
அய்யா அழேல்அழேல் தாலேலோ
அரங்கத் தணையானே தாலேலோ 9

52 தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
வஞ்சனையால் வந்த பேய்ச்சி முலையுண்ட
அஞ்சன வண்ணனை ஆய்ச்சிதா லாட்டிய
செஞ்சொல் மறையவர் சேர்புதுவைப் பட்டன்சொல்
எஞ்சாமை வல்லவர்க்கு இல்லை இடர்தானே 10

5. தன் முகத்து
சந்திரனை அழைத்தல் அம்புலிப்பருவம்
கலிநிலைத்துறை

54 தன்முகத் துச்சுட்டி தூங்கத் தூங்கத் தவழ்ந்துபோய்
பொன்முகக் கிண்கிணி யார்ப்பப் புழுதி யளைகின்றான்
என்மகன் கோவிந்தன் கூத்தி னைஇள மாமதீ
நின்முகம் கண்ணுள வாகில் நீஇங்கே நோக்கிப்போ 1

55 என்சிறுக் குட்டன் எனக்கோ ரின்னமுது எம்பிரான்
தன்சிறுக் கைகளால் காட்டிக் காட்டி யழைக்கின்றான்
அஞ்சனவண்ணனோடு ஆடலாட உறுதியேல்
மஞ்சில் மறையாதே மாமதீ மகிழ்ந்தோடிவா 2

56 சுற்றும் ஒளிவட்டம் சூழ்ந்து சோதி பரந்தெங்கும்
எத்தனை செய்யினும் என்ம கன்முகம் நேரொவ்வாய்
வித்தகன் வேங்கட வாணன் உன்னை விளிக்கின்ற
கைத்தலம் நோவாமே அம்பு லீகடி தோடிவா 3

57 சக்கரக் கையன் தடங்கண்ணால் மலர விழித்து
ஒக்கலை மேலிருந்து உன்னையே சுட்டிக் காட்டும்காண்
தக்க தறிதியேல் சந்தி ராசலம் செய்யாதே
மக்கட் பெறாத மலட னல்லையேல் வாகண்டாய் 4

58 அழகிய வாயில் அமுத வூறல் தெளிவுறா
மழலை முற்றாத இளஞ்சொல்லால் உன்னைக் கூவுகின்றான்
குழகன் சிரீதரன் கூவக் கூவநீ போதியேல்
புழையில வாகா தேநின் செவிபுகர் மாமதீ 5

59 தண்டொடு சக்கரம் சார்ங்க மேந்தும் தடக்கையன்
கண்துயில் கொள்ளக் கருதிக் கொட்டாவி கொள்கின்றான்

உண்ட முலைப்பா லறாகண் டாய்உறங் காவிடில்
விண்தனில் மன்னிய மாம தீவிரைந் தோடிவா 6

60 பாலக னென்று பரிபவம் செய்யேல் பண்டொருநாள்
ஆலி னிலைவ ளர்ந்த சிறுக்க னவன்இவன்
மேலெழப் பாய்ந்து பிடித்துக் கொள்ளும் வெகுளுமேல்
மாலை மதியாதே மாம தீமகிழ்ந் தோடிவா 7

61 சிறியனென் றுஎன்னிளஞ் சிங்கத்தை இகழேல் கண்டாய்
சிறுமையின் வார்த்தையை மாவலி யிடைச் சென்றுகேள்
சிறுமைப் பிழைகொள்ளில் நீயும்உன் தேவைக் குரியைகாண்
நிறைம தீநெடு மால்விரைந்து உன்னைக் கூவுகின்றான் 8

62 தாழியில் வெண்ணெய் தடங்கை யார விழுங்கிய
பேழை வயிற்றெம் பிரான்கண்டாய் உன்னைக் கூவுகின்றான்
ஆழிகொண் டுஉன்னை யெறியும் ஐயுற வில்லைகாண்
வாழ வுறுதியேல் மாம தீமகிழ்ந் தோடிவா 9

63 மைத்தடங் கண்ணி யசோதை தன்மக னுக்குஇவை
ஒத்தன சொல்லி உரைத்த மாற்றம் ஒளிபுத்தூர்
வித்தகன் விட்டு சித்தன் விரித்த தமிழிவை
எத்தனை யும்சொல்ல வல்ல வர்க்குஇட ரில்லையே 10

6. உய்யவுலகு
தலையை நிமிர்த்து முகத்தை அசைத்து ஆடுதல்
செங்கீரைப்பருவம்
எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

64 உய்ய உலகுபடைத் துண்ட மணிவயிறா
ஊழிதோ றூழிபல ஆலி னிலையதன்மேல்
பைய உயோகுதுயில் கொண்ட பரம்பரனே
பங்கய நீள்நயனத்து அஞ்சன மேனியனே
செய்யவள் நின்னகலம் சேமமெ னக்கருதிச்
செல்வுபொ லிமகரக் காது திகழ்ந்திலக
ஐயஎ னக்குஒருகால் ஆடுக செங்கீரை
ஆயர்கள் போரேறே ஆடுக ஆடுகவே 1

65 கோளரி யின்னுருவங் கொண்டுஅவு ணனுடலம்
குருதி குழம்பியெழக் கூருகி ரால்குடைவாய்
மீள அவன்மகனை மெய்ம்மை கொளக்கருதி
மேலை யமரர்பதி மிக்கு வெகுண்டுவர
காளநன் மேகமவை கல்லொடு கால்பொழியக்
கருதி வரைக்குடையாக் காலிகள் காப்பவனே
ஆள எனக்குஒருகால் ஆடுக செங்கீரை
ஆயர்கள் போரேறே ஆடுக ஆடுகவே 2

66 நம்முடை நாயகனே நான்மறை யின்பொருளே
நாவியுள் நற்கமல நான்முக னுக்குஒருகால்
தம்மனை யானவனே தரணி தலமுழுதும்

தாரகை யின்னுலகும் தடவி அதன்புறமும்
விம்ம வளர்ந்தவனே வேழமும் ஏழ்விடையும்
விரவிய வேலைதனுள் வென்று வருமவனே
அம்ம எனக்குஒருகால் ஆடுக செங்கீரை
ஆயர்கள் போரேறே ஆடுக ஆடுகவே 3

67 வானவர் தாம்மகிழ வன்சக டமுருள
வஞ்சமு லைப்பேயின் நஞ்சமது உண்டவனே
கானக வல்விளவின் காயுதி ரக்கருதிக்
கன்றது கொண்டெறியும் கருநிற என்கன்றே
தேனுக னும்முரனும் திண்திறல் வெந்நரகன்
என்பவர் தாம்மடியச் செருவத ரச்செல்லும்
ஆனை எனக்குஒருகால் ஆடுக செங்கீரை
ஆயர்கள் போரேறே ஆடுக ஆடுகவே 4

68 மத்தள வும்தயிரும் வார்குழல் நன்மடவார்
வைத்தன நெய்களவால் வாரிவி ழுங்கிஒருங்கு
ஒத்த இணைமருதம் உன்னிய வந்தவரை
ஊரு கரத்தினொடும் உந்திய வெந்திறலோய்
முத்தினி ளமுறுவல் முற்ற வருவதன்முன்
முன்ன முகத்தணியார் மொய்குழல் களலைய
அத்த எனக்குஒருகால் ஆடுக செங்கீரை
ஆயர்கள் போரேறே ஆடுக ஆடுகவே 5

69 காய மலர்நிறவா கருமுகில் போலுருவா
கானக மாமடுவில் காளிய னுச்சியிலே
தூய நடம்பயிலும் சுந்தர என்சிறுவா
துங்க மதக்கரியின் கொம்பு பறித்தவனே
ஆய மறிந்துபொரு வான்எதிர் வந்தமல்லை
அந்தர மின்றியழித் தாடிய தாளிணையாய்
ஆய எனக்குஒருகால் ஆடுக செங்கீரை
ஆயர்கள் போரேறே ஆடுக ஆடுகவே 6

70 துப்புடை யயார்கள்தம் சொல்வழு வாதுஒருகால்
தூய கருங்குழல்நல் தோகை மயிலனைய
நப்பினை தன்திறமா நல்விடை யேழவிய
நல்ல திறலுடைய நாதனும் ஆனவனே
தப்பின பிள்ளைகளைத் தனமிகு சோதிபுகத்
தனியொரு தேர்கடவித் தாயொடு கூட்டியஎன்
அப்ப எனக்குஒருகால் ஆடுக செங்கீரை
ஆயர்கள் போரேறே ஆடுக ஆடுகவே 7

71 உன்னையும் ஒக்கலையில் கொண்டுத மில்மருவி
உன்னொடு தங்கள்கருத் தாயின செய்துவரும்
கன்னிய ரும்மகிழக் கண்டவர் கண்குளிரக்
கற்றவர் தெற்றிவரப் பெற்ற எனக்குஅருளி
மன்னு குறுங்குடியாய் வெள்ளறை யாய்மதிள்சூழ்
சோலை மலைக்கரசே கண்ண புரத்தமுதே
என்னவ லம்களைவாய் ஆடுக செங்கீரை
ஏழுல கும்முடையாய் ஆடுக ஆடுகவே 8

72 பாலொடு நெய்தயிர்ஒண் சாந்தொடு சண்பகமும்
பங்கயம் நல்லகருப் பூரமும் நாறிவர
கோல நறும்பவளச் செந்துவர் வாயினிடைக்
கோமள வெள்ளிமுளைப் போல்சில பல்லிலக
நீல நிறத்தழகா ரைம்படை யின்நடுவே
நின்கனி வாயமுதம் இற்று முறிந்துவிழ
ஏலு மறைப்பொருளே ஆடுக செங்கீரை
ஏழுல கும்முடையாய் ஆடுக ஆடுகவே 9

73 செங்கம லக்கழலில் சிற்றிதழ் போல்விரலில்
சேர்திக ழாழிகளும் கிண்கிணி யும்அரையில்
தங்கிய பொன்வடமும் தாளநன் மாதுளையின்
பூவொடு பொன்மணியும் மோதிர மும்கிறியும்
மங்கல ஐம்படையும் தோல்வளை யும்குழையும்
மகரமும் வாளிகளும் சுட்டியும் ஒத்திலக
எங்கள் குடிக்கரசே ஆடுக செங்கீரை
ஏழுல கும்முடையாய் ஆடுக ஆடுகவே 10

74 அன்னமும் மீனுருவும் ஆளரி யும்குறளும்
ஆமையு மானவனே ஆயர்கள் நாயகனே
என்அவ லம்களைவாய் ஆடுக செங்கீரை
ஏழுல கும்முடையாய் ஆடுக வாடுகவென்று
அன்ன நடைமடவாள் அசோதை யுகந்தபரிசு
ஆன புகழ்ப்புதுவைப் பட்ட னுரைத்ததமிழ்
இன்னிசை மாலைகள்இப் பத்தும்வல் லார்உலகில்
எண்திசை யும்புகழ்மிக்கு இன்பம தெய்துவரே 11

7. மாணிக்கக்கிண்கிணி
கைகொட்டி விளையாடுதல் சப்பாணிப்பருவம்
வெண்டளையால் வந்த கலித்தாழிசை

75 மாணிக்கக் கிண்கிணி யார்ப்ப மருங்கின்மேல்
ஆணிப்பொன் னால்செய்த ஆய்பொன் னுடைமணி
பேணிப் பவளவாய் முத்திலங் கபண்டு
காணிகொண்ட கைகளால் சப்பாணி
கருங்குழல் குட்டனே சப்பாணி 1

76 பொன்னரை நாணொடு மாணிக்கக் கிண்கிணி
தன்னரை யாடத் தனிச்சுட்டி தாழ்ந்தாட
என்னரை மேல்நின் றிழிந்துஉங்க ளாயர்தம்
மன்னரை மேல்கொட்டாய் சப்பாணி
மாயவனே கொட்டாய் சப்பாணி 2

77 பன்மணி முத்துஇன் பவளம் பதித்தன்ன
என்மணி வண்ணன் இலங்குபொற் றோட்டின்மேல்
நின்மணி வாய்முத் திலங்கநின் னம்மைதன்
அம்மணி மேல்கொட்டாய் சப்பாணி
ஆழியங் கையனே சப்பாணி 3

78 தூநிலா முற்றத்தே போந்து விளையாட
வானிலா அம்புலீசந்திரா வாவென்று
நீநிலா நின்புக ழாநின்ற ஆயர்தம்
கோநிலா வக்கொட்டாய் சப்பாணி
குடந்தைக் கிடந்தானே சப்பாணி 4

79 புட்டியில் சேறும் புழுதியும் கொண்டுவந்து
அட்டி யமுக்கி அகம்புக் கறியாமே
சட்டித் தயிரும் தடாவினில் வெண்ணெயும்உண்
பட்டிக்கன் றேகொட்டாய் சப்பாணி
பற்பநா பாகொட்டாய் சப்பாண 5

80 தாரித்து நூற்றுவர் தந்தைசொல் கொள்ளாது
போருத்து வந்து புகுந்தவர் மண்ணாள
பாரித்த மன்னர் படப்பஞ் சவர்க்குஅன்று
தேருய்த்த கைகளால் சப்பாணி
தேவகி சிங்கமே சப்பானி 6

81 பரந்திட்டு நின்ற படுகடல் தன்னை
இரந்திட்ட கைம்மேல் எறிதிரை மோத
கரந்திட்டு நின்ற கடலைக் கலங்க
சரந்தொட்ட கைகளால் சப்பாணி
சார்ங்கவிற் கையனே சப்பாணி 7

82 குரக்கினத் தாலே குரைகடல் தன்னை
நெருக்கி அணைகட்டி நீள்நீ ரிலங்கை
அரக்கர் அவிய அடுகணை யாலே
நெருக்கிய கைகளால் சப்பாணி
நேமியங் கையனே சப்பாணி 8

83 அளந்திட்ட தூணை அவந்தட்ட ஆங்கே
வளர்ந்திட்டு வாளுகிர்ச் சிங்க வுருவாய்
உளந்தொட் டிரணியன் ஒண்மார் வகலம்
பிளந்திட்ட கைகளால் சப்பாணி
பேய்முலை யுண்டானே சப்பாணி 9

84 அடைந்திட்டு அமரர்கள் ஆழ்கடல் தன்னை
மிடைந்திட்டு மந்தரம் மத்தாக நாட்டி
வடம்சுற்றி வாசுகி வன்கயி றாக
கடைந்திட்ட கைகளால் சப்பாணி
கார்முகில் வண்ணனே சப்பாணி 10

85 தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
ஆட்கொள்ளத் தோன்றிய ஆயர்தங் கோவினை
நாட்கமழ் பூம்பொழில் வில்லிபுத் தூர்ப்பட்டன்
வேட்கையால் சொன்ன சப்பாணி ஈரைந்தும்
வேட்கையி னால்சொல்லு வார்வினை போமே 11

8. தொடர்சங்கிலிகை
தளர்நடை நடத்தல் தளர்நடைப்பருவம்
அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

86 தொடர்சங் கிலிகை சலார்பிலா
ரென்னத் தூங்குபொன் மணியொலிப்ப
படுமும் மதப்புனல் சோர
வாரணம் பையநின்று ஊர்வதுபோல்
உடங்கூடிக் கிண்கிணி யாரவா
ரிப்ப உடைமணி பறைகறங்க
தடந்தா ளிணைகொண்டு சாரங்க
பாணி தளர்நடை நடவானோ 1

87 செக்க ரிடைநுனிக் கொம்பில்
தோன்றும் சிறுபிறை முளைபோல
நக்க செந்துவர் வாய்த்திண்ணை
மீதே நளிர்வெண்பல் முளையிலக
அக்கு வடமுடுத்து ஆமைத்
தாலிபூண்ட அனந்த சயனன்
தக்க மாமணி வண்ணன்
வாசுதேவன் தளர்நடை நடவானோ 2

88 மின்னுக் கொடியும் ஓர்வெண்
திங்களும் சூழ்பரி வேடமுமாய்
பின்னல் துலங்கும் அரசிலையும்
பீதகச் சிற்றாடை யொடும்
மின்னில் பொலிந்த தோர்கார்
முகில்போலக் கழுத்திணில் காறையொடும்
தன்னில் பொலிந்த இருடீ
கேசன் தளர்நடை நடவானோ 3

89 கன்னற் குடம்திறந் தாலொத்
தூறிக் கணகண சிரித்துவந்து
முன்வந்து நின்று முத்தம்
தரும்என் முகில்வண்ணன் திருமார்வன்
தன்னைப் பெற்றேற்குத் தன்வா
யமுதம்தந்து என்னைத் தளிர்ப்பிக்கின்றான்
தன்னெற்று மாற்றலர் தலைகள்
மீதே தளர்நடை நடவானோ 4

90 முன்னலோர் வெள்ளிப் பெருமலைக்
குட்டன் மொடுமொடு விரைந்தோட
பின்னைத் தொடர்ந்ததோர் கருமலைக்
குட்டன் பெயர்ந்தடி யிடுவதுபோல்
பன்னி யுலகம் பரவியோ
வாப்புகழ்ப் பலதே வனென்னும்
தன்நம்பி யோடப் பின்கூடச்
செல்வான் தளர்நடை நடவானோ 5

91 ஒருகா லில்சங்கு ஒருகாலில்
சக்கரம் உள்ளடி பொறித்தமைந்த
இருகா லும்கொண்டு அங்கங்கு
எழுதினாற்போல் இலச்சினை படநடந்து
பெருகா நின்ற இன்பவெள்
ளத்தின்மேல் பின்னையும் பெய்துபெய்து
கருகார்க்கடல்வண்ணன் காமர்
தாதை தளர்நடை நடவானோ 6

92 படர்பங் கயமலர் வாய்
நெகிழப் பனிபடு சிறுதுளிபோல்
இடங்கொண் டசெவ் வாயூறி
யூறி இற்றிற்று வீழநின்று
கடுஞ்சேக் கழுத்தின் மணிக்குரல்
போல் உடைமணி கணகணென
தடந்தா ளினைகொண்டு சார்ங்க
பாணி தளர்நடை நடவானோ 7

93 பக்கம் கருஞ்சிறுப் பாறை
மீதே அருவிகள் பகர்ந்தனைய
அக்கு வடமிழிந் தேறித்
தாழ அணியல்குல் புடைபெயர
மக்க ளுலகினில் பெய்தறி
யாத மணிக்குழ வியுருவின்
தக்க மாமணி வண்ணன்
வாசுதேவன் தளர்நடை நடவானோ 8

94 வெண்புழுதி மேல்பெய்து கொண்ட
ளைந்ததோர் வேழத்தின் கருங்கன்றுபோல்
தெண்புழுதி யாடித் திரிவிக்
கிரமன் சிறுபுகர் படவியர்த்து
ஒண்போ தலர் கமலச் சிறுக்கா
லுரைத்துஒன்றும் நோவாமே
தண்போது கொண்ட தவிசின்
மீதே தளர்நடை நடவானோ 9

95 திரைநீர்ச் சந்திர மண்ட
லம்போல் செங்கண்மால் கேசவன்தன்
திருநீர் முகத்துத் துலங்கு
சுட்டி திகழ்ந்தெங்கும் புடைபெயர
பெருநீர்த் திரையெழு கங்கை
யிலும் பெரியதோர் தீர்த்தபலம்
தருநீர் சிறுச்சண்ணம் துள்ளம்
சோரத் தளர்நடை நடவானோ 10

96 ஆயர் குலத்தினில் வந்து
தோன்றிய அஞ்சன வண்ணன்தன்னை
தாயர் மகிழ ஒன்னார்
தளரத் தளர்நடை நடந்ததனை

வேயர் புகழ்விட்டு சித்தன்
சீரால் விரித்தன உரைக்கவல்லார்
மாயன் மணிவண் ணன்தாள்
பணியும் மக்களைப் பெறுவார்களே 11

9. பொன்னியல்
அணைத்துக்கொள்ள அழைத்தல் அச்சோப்பருவம்
கலித்தாழிசை

97 பொன்னியல் கிண்கிணி சுட்டி புறம்கட்டி
தன்னிய லோசை சலஞ்சல னென்றிட
மின்னியல் மேகம் விரைந்தெதிர் வந்தாற்போல்
என்னிடைக் கோட்டரா அச்சோ வச்சோ
எம்பெரு மான்வாரா அச்சோவச்சோ 1

98 செங்கம லப்பூவில் தேனுண்ணும் வண்டேபோல்
பங்கிகள் வந்துஉன் பவளவாய் மொய்ப்ப
சங்குவில் வாள்தண்டு சக்கர மேந்திய
அங்கைக ளாலேவந்து அச்சோ வச்சோ
ஆரத் தழுவாவந்து அச்சோ வச்சோ 2

99 பஞ்சவர் தூதனாய்ப் பாரதம் கைசெய்து
நஞ்சுமிழ் நாகம் கிடந்தநற் பொய்கைபுக்கு
அஞ்சப் பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட்டு அருள்செய்த
அஞ்சன வண்ணனே அச்சோ வச்சோ
ஆயர் பெருமானே அச்சோ வச்சோ 3

100 நாறிய சாந்தம் நமக்கிறை நல்கென்ன
தேறி அவளும் திருவுடம் பில்பூச
ஊறிய கூனினை உள்ளே யொடுங்கஅன்று
ஏற வுருவினாய் அச்சோ வச்சோ
எம்பெரு மான்வாரா அச்சோ வச்சோ 4

101 கழல்மன்னர் சூழக் கதிர்போல் விளங்கி
எழலுற்று மீண்டே இருந்துஉன்னை நோக்கும்
சுழலைப் பெரிதுடைத் துச்சோ தனனை
அழல விழித்தானே அச்சோ வச்சோ
ஆழியங் கையனே அச்சோ வச்சோ 5

102 போரொக்கப் பண்ணிஇப் பூமிப் பொறைதீர்ப்பான்
தேரொக்க வூர்ந்தாய் செழுந்தார் விசயற்காய்
காரொக்கும் மேனிக் கரும்பெருங் கண்ணனே
ஆரத் தழுவாவந்து அச்சோ வச்சோ
ஆயர்கள் போரேறே அச்சோ வச்சோ 6

103 மிக்க பெரும்புகழ் மாவலி வேள்வியில்
தக்கதி தன்றென்று தானம் விலக்கிய
சுக்கிரன் கண்ணைத் துரும்பால் கிளறிய

சக்கரக் கையனே அச்சோ வச்சோ
சங்க மிடத்தானே அச்சோ வச்சோ 7

104 என்னிது மாயம்என் னப்பன் அறிந்திலன்
முன்னைய வண்ணமே கொண்டுஅள வாயென்ன
மன்னு நமுசியை வானில் சுழற்றிய
மின்னு முடியனே அச்சோ வச்சோ
வேங்கட வாணனே அச்சோ வச்சோ 8

105 கண்ட கடலும் மலையும் உலகேழும்
முண்டத்துக் காற்றா முகில்வண்ணா வோஅன்று
இண்டைச் சடைமுடி ஈசன் இரக்கொள்ள
மண்டை நிறைத்தானே அச்சோ வச்சோ
மார்வில் மறுவனே அச்சோ வச்சோ 9

106 துன்னிய பேரிருள் சூழ்ந்துஉல கைமூட
மன்னிய நான்மறை முற்றும் மறைந்திட
பின்னிவ் வுலகினில் பேரிருள் நீங்கஅன்று
அன்னம தானானே அச்சோ வச்சோ
அருமறை தந்தானே அச்சோ வச்சோ 10

107 தரவு கொச்சகக்கலிப்பா
நச்சுவார் முன்னிற்கும் நாரா யணன்தன்னை
அச்சோ வருகவென்று ஆய்ச்சியு ரைத்தன
மச்சணி மாடப் புதுவைகோன் பட்டன்சொல்
நிச்சலும் பாடுவார் நீள்விசும் பாள்வரே 11

10. வட்டநடுவே
தன்முதுகைக் கட்டிக்கொள்ளும்படி
கண்ணனை அழைத்தல்
வெண்டளையால் வந்த கலித்தாழிசை

108 வட்டு நடுவே வளர்கின்ற மாணிக்க
மொட்டு நுனையில் முளைக்கின்ற முத்தேபோல்
சொட்டுச் சொட்டென்னத் துளிக்கத் துளிக்கஎன்
குட்டன்வந்து என்னைப் புறம்புல்குவான்
கோவிந்தன் என்னைப் புறம்புல்குவான் 1

109 கிங்கிணி கட்டிக் கிறிகட்டி கையினில்
கங்கண மிட்டுக் கழுத்தில் தொடர்கட்டி
தன்கணத் தாலே சதிரா நடந்துவந்து
என்கண்ணன் என்னைப் புறம்புல்குவான்
எம்பிரான் என்னைப் புறம்புல்குவான் 2

110 கத்தக் கதித்துக் கிடந்த பெருஞ்செல்வம்
ஒத்துப் பொருந்திக்கொண்டு உண்ணாது மண்ணாள்வான்
கொத்துத் தலைவன் குடிகெடத் தோன்றிய
அத்தன்வந்து என்னைப் புறம்புல்குவான்
ஆயர்க ளேறுஎன் புறம்புல்குவான் 3

111 நாந்தக மேந்திய நம்பி சரணென்று
தாழ்ந்த தனஞ்சயற் காகி தரணியில்
வேந்தர்க ளுட்க விசயன் மணித்திண்தேர்
ஊர்ந்தவன் என்னைப் புறம்புல்குவான்
உம்பர்கோன் என்னைப் புறம்புல்குவான் 4

112 வெண்கலப் பத்திரம் கட்டி விளையாடி
கண்பல செய்த கருந்தழைக் காவின்கீழ்
பண்பல பாடிப்பல் லாண்டிசைப் பபண்டு
மண்பல கொண்டான் புறம்புல்குவான்
வாமனன் என்னைப் புறம்புல்குவான் 5

113 சத்திர மேந்தித் தனியொரு மாணியாய்
உத்தர வேதியில் நின்ற ஒருவனை
கத்திரியர் காணக் காணிமுற் றும்கொண்ட
பத்திரா காரன் புறம்புல்குவான்
பாரளந் தான்என் புறம்புல்குவான் 6

114 பொத்த வுரலைக் கவிழ்த்துஅதன் மேலேறி
தித்தித்த பாலும் தடாவினில் வெண்ணெயும்
மெத்தத் திருவயி றார விழுங்கிய
அத்தன்வந்து என்னைப் புறம்புல்குவான்
ஆழியான் என்னைப் புறம்புல்குவான் 7

115 மூத்தவை காண முதுமணற் குன்றேறி
கூத்துஉவந் தாடிக் குழலால் இசைபாடி
வாய்த்த மறையோர் வணங்க இமையவர்
ஏத்தவந்து என்னைப் புறம்புல்குவான்
எம்பிரான் என்னைப் புறம்புல்குவான் 8

116 கற்பகக் காவு கருதிய காதலிக்கு
இப்பொழுது ஈவதென்று இந்திரன் காவினில்
நிற்பன செய்து நிலாத்திகழ் முற்றத்துள்
உய்த்தவன் என்னைப் புறம்புல்குவான்
உம்பர்கோன் என்னைப் புறம்புல்குவான் 9

117 தரவு கொச்சகக்கலிப்பா
ஆய்ச்சியன் றாழிப் பிரான்புறம் புல்கிய
வேய்த்தடந் தோளிசொல் விட்டுசித் தன்மகிழ்ந்து
ஈத்த தமிழிவை ஈரைந்தும் வல்லவர்
வாய்த்தநன் மக்களைப் பெற்று மகிழ்வரே 10

பெரியாழ்வார் திருமொழி
இரண்டாம் பத்து

1. மெச்சூது
பூச்சிகாட்டிவிளையாடுதல்
கலித்தாழிசை

118 மெச்சூது சங்கம் இடத்தான்நல் வேயூதி
பொய்ச்சூதில் தோற்ற பொறையுடை மன்னர்க்காய்
பத்தூர் பெறாதுஅன்று பாரதம் கைசெய்த
அத்தூதன் அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்
அம்மனே அப்பூச்சி காட்டுகின்றான் 1

119 மலைபுரைதோள் மன்னவரும் மாரதரும் மற்றும்
பலர்குலைய நூற்றுவரும் பட்டழிய பார்த்தன்
சிலைவளையத் திண்தேர்மேல் முன்னின்ற செங்கண்
அலவலைவந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்
அம்மனே அப்பூச்சி காட்டுகின்றான் 2

120 காயும்நீர் புக்குக் கடம்பேறி காளியன்
தீய பணத்தில் சிலம்பார்க்கப் பாய்ந்தாடி
வேயிங் குழலூதி வித்தகனாய் நின்ற
ஆயன்வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்
அம்மனே அப்பூச்சி காட்டுகின்றான் 3

121 இருட்டில் பிறந்துபோய் ஏழைவல் லாயர்
மருட்டைத் தவிர்ப்பித்து வஞ்சகன் மாளப்
புரட்டிஅந் நாள்எங்கள் பூம்பட்டுக் கொண்ட
அரட்டன்வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்
அம்மனே அப்பூச்சி காட்டுகின்றான் 4

122 சேப்பூண்ட சாடு சிதறி திருடிநெய்க்கு
ஆப்பூண்டு நந்தன் மனைவி கடைதாம்பால்
சோப்பூண்டு துள்ளித் துடிக்க அன்று
ஆப்பூண்டான் அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்
அம்மனே அப்பூச்சி காட்டுகின்றான் 5

123 செப்பிள மென்முலைத் தேவகி நங்கைக்கு
சொப்படத் தோன்றித் தொறுப்பாடி யோம்வைத்த
துப்பமும் பாலும் தயிரும் விழுங்கிய
அப்பன்வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்
அம்மனே அப்பூச்சி காட்டுகின்றான் 6

124 தத்துக்கொண் டாள்கொலோ தானேபெற் றாள்கொலோ
சித்த மனையாள் அசோதை யிளஞ்சிங்கம்
கொத்தார் கருங்குழல் கோபால கோளரி
அத்தன்வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்
அம்மனே அப்பூச்சி காட்டுகின்றான் 7

125 கொங்கைவன் கூனிசொற் கொண்டு குவலயத்
துங்கக் கரியும் பரியும் இராச்சியமும்
எங்கும் பரதற் கருளிவன் கானடை
அங்கண்ணன் அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்
அம்மனே அப்பூச்சி காட்டுகின்றான் 8

126 பதக முதலைவாய்ப் பட்ட களிறு
கதறிக்கை கூப்பிஎன் கண்ணாகண் ணாஎன்ன
உதவப்புள் ளூர்ந்து அங்குஉறுதுயர் தீர்த்த
அதகன்வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்
அம்மனே அப்பூச்சி காட்டுகின்றான் 9

127 தரவு கொச்சகக்கலிப்பா
வல்லா ளிலங்கை மலங்கச் சரந்துரந்த
வில்லாளனைவிட்டு சித்தன் விரித்த
சொல்லார்ந்த அப்பூச்சிப் பாடல் இவைபத்தும்
வல்லார்போய் வைகுந்தம் மன்னி யிருப்பரே 10

2. அரவணையாய்
கண்ணனை முலையுண்ண அழைத்தல்
கலிவிருத்தம்

128 அரவணையாய் ஆயரேறே அம்மமுண்ணத் துயிலெழாயே
இரவுமுண்ணாது உறங்கிநீபோய் இன்றுமுச்சி கொண்டதாலோ
வரவும்காணேன் வயிறசைந்தாய் வனமுலைகள் சோர்ந்துபாய
திருவுடைய வாய்மடுத்துத் திளைத்துதைத்துப் பருகிடாயே 1

129 வைத்தநெய்யும் காய்ந்தபாலும் வடிதயிரும் நறுவெண்ணெயும்
இத்தனையும் பெற்றறியேன் எம்பிரான்நீ பிறந்தபின்னை
எத்தனையும் செய்யப்பெற்றாய் ஏதும்செய்யேன் கதம்படாதே
முத்தனைய முறுவல்செய்து மூக்குறுஞ்சி முலையுணாயே 2

130 தந்தம்மக்கள் அழுதுசென்றால் தாய்மாராவார் தரிக்ககில்லார்
வந்துநின்மேல் பூசல்செய்ய வாழவல்ல வாசுதேவா
உந்தையர்உந் திறத்தரல்லர் உன்னைநானொன் றுரப்பமாட்டேன்
நந்தகோப னணிசிறுவா நான்சுரந்த முலையுணாயே 3

131 கஞ்சன்தன்னால் புணர்க்கப்பட்ட கள்ளச்சகடு கலக்கழிய
பஞ்சியன்ன மெல்லடியால் பாய்ந்தபோது நொந்திடுமென்று
அஞ்சினேன்காண் அமரர்கோவே ஆயர்கூட்டத் தளவன்றாலோ
கஞ்சனைஉன் வஞ்சனையால் வலைப்படுத்தாய் முலையுணாயே 4

132 தீயபுந்திக் கஞ்சன்உன்மேல் சினமுடையன் சோர்வுபார்த்து
மாயந்தன்னால் வலைப்படுக் கில்வாழகில்லேன் வாசுதேவா
தாயர்வாய்ச்சொல் தருமம்கண்டாய் சாற்றிச்சொன்னேன் போகவேண்டா
ஆயர்பாடிக் கணிவிளக்கே அமர்ந்துவந்துஎன் முலையுணாயே 5

133 மின்னனைய நுண்ணிடையார் விரிகுழல்மேல் நுழைந்தவண்டு

இன்னிசைக் கும்வில்லிபுத்தூர் இனிதமர்ந்தாய் உன்னைக்கண்டார்
என்னநோன்பு நோற்றாள்கொலோ இவனைப்பெற்ற வயிறுடையாள்
என்னும்வார்த்தை யெய்துவித்த இருடீகேசா முலையுணாயே 6

134 பெண்டிர்வாழ்வார் நின்னொப்பாரைப் பெறுதுமென்னு மாசையாலே
கண்டவர்கள் போக்கொழிந்தார் கண்ணிணையால் கலக்கநோக்கி
வண்டுலாம்பூங் குழலினார்உன் வாயமுதம் உண்ணவேண்டி
கொண்டுபோவான் வந்துநின்றார் கோவிந்தாநீ முலையுணாயே 7

135 இருமலைபோ லெதிர்ந்தமல்லர் இருவரங்கம் எரிசெய்தாய்உன்
திருமலிந்து திகழ்மார்வு தேக்கவந்துஎன் னல்குலேறி
ஒருமுலையை வாய்மடுத்து ஒருமுலையை நெருடிக்கொண்டு
இருமுலையும் முறைமுறையா ஏங்கிஏங்கி இருந்துணாயே 8

136 அங்கமலப் போதகத்தில் அணிகொள்முத்தம் சிந்தினாற்போல்
செங்கமல முகம்வியர்ப்பத் தீமைசெய்துஇம் முற்றத்தூடே
அங்கமெல்லாம் புழுதியாக அளையவேண்டா அம்மவிம்ம
அங்கமரர்க் கமுதளித்த அமரர்கோவே முலையுணாயே 9

137 ஓடவோடக் கிங்கிணிகள் ஒலிக்குமோசைப் பாணியாலே
பாடிப்பாடி வருகின்றாயைப் பற்பநாப னென்றிருந்தேன்
ஆடியாடி யசைந்தசைந்திட்டு அதனுக்கேற்ற கூத்தையாடி
ஓடியோடிப் போய்விடாதே உத்தமாநீ முலையுணாயே 10

138 வாரணிந்த கொங்கையாய்ச்சி மாதவாஉண் ணென்றமாற்றம்
நீரணிந்த குவளைவாசம் நிகழநாறும் வில்லிபுத்தூர்
பாரணிந்த தொல்புகழான் பட்டர்பிரான் பாடல்வல்லார்
சீரணிந்த செங்கண்மால்மேல் சென்றசிந்தை பெறுவார்தாமே 11

3. போய்ப்பாடு
பன்னிருநாமம் காது குத்துதல்
எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

139 போய்ப்பா டுடையநின் தந்தையும் தாழ்த்தான்
பொருதிறல் கஞ்சன் கடியன்
காப்பாரு மில்லை கடல்வண்ணா உன்னைத்
தனியேபோய் எங்கும் திரிதி
பேய்ப்பால் முலையுண்ட பித்தனே
கேசவ நம்பீ உன்னைக்காது குத்த
ஆய்ப்பாலர் பெண்டுக ளெல்லாரும் வந்தார்
அடைக்காய் திருத்திநான் வைத்தேன் 1

140 வண்ணப் பவளம் மருங்கினில் சாத்தி
மலர்ப்பாதக் கிங்கிணி யார்ப்ப
நண்ணித் தொழுமவர் சிந்தை பிரியாத
நாராய ணாஇங்கே வாராய்
எண்ணற் கரிய பிரானே திரியை
எரியாமே காதுக் கிடுவன்
கண்ணுக்கு நன்றும் அழகும் உடைய

கனகக் கடிப்பும் இவையா 2

141 வையமெல் லாம்பெறும் வார்கடல் வாழும்
மகரக் குழைகொண்டு வைத்தேன்
வெய்யவே காதில் திரியை யிடுவன்நீ
வேண்டிய தெல்லாம் தருவன்
உய்யஇவ் வாயர் குலத்தினில் தோன்றிய
ஒண்சுடராயர்கொ ழுந்தே
மையன்மை செய்துஇள வாய்ச்சிய ருள்ளத்து
மாதவ னேஇங்கே வாராய் 3

142 வணநன் றுடைய வயிரக் கடிப்பிட்டு
வார்காது தாழப் பெருக்கி
குணநன் றுடையர்இக் கோபால பிள்ளைகள்
கோவிந்தா நீசொல்லுக் கொள்ளாய்
இணைநன் றழகிய இக்கடிப்பு இட்டால்
இனிய பலாப்பழம் தந்து
சுணநன் றணிமுலை யுண்ணத் தருவன்நான்
சோத்தம் பிரான்இங்கே வாராய் 4

143 சோத்தம் பிரான்என்று இரந்தாலும் கொள்ளாய்
சுரிகுழ லாரொடு நீபோய்
கோத்துக் குரவை பிணைந்துஇங்கு வந்தால்
குணங்கொண் டிடுவனோ நம்பீ
பேர்த்தும் பெரியன அப்பம்த ருவன்
பிரானே திரியிட வொட்டில்
வேய்த்தடந் தோளார் விரும்பு கருங்குழல்
விட்டுவே நீஇங்கே வாராய் 5

144 விண்ணெல்லாம் கேட்க அழுதிட்டாய்
உன்வாயில் விரும்பி யதனைநான் நோக்கி
மண்ணெல் லாம்கண்டுஎன் மனத்துள்ளே யஞ்சி
மதுசூத னேயென்ற ருந்தேன்
புண்ணேது மில்லைஉன் காது மறியும்
பொறுத்துஇறைப் போதுஇரு நம்பீ
கண்ணாஎன் கார்முகி லேகடல் வண்ணா
காவல னேமுலை யுணாயே 6

145 முலையேதும் வேண்டேனென் றோடிநின் காதில்
கடிப்பைப் பறித்தெறிந் திட்டு
மலையை யெடுத்து மகிழ்ந்துகல் மாரி காத்துப்
பசுநிரை மேய்த்தாய்
சிலையொன்று இறுத்தாய் திரிவிக் கிரமா
திருவாயர் பாடிப் பிரானே
தலைநிலாப் போதேஉன் காதைப் பெருக்காதே
விட்டிட்டேன் குற்றமே யன்றே 7

146 என்குற்ற மேயென்று சொல்லவும் வேண்டாகாண்
என்னைநான் மண்ணுண்டே னாக
அன்புற்று நோக்கி அடித்தும் பிடித்தும்

அனைவர்க்கும் காட்டிற் றிலையே
வன்புற் றரவின் பகைக்கொடி வாமன நம்பீ
உன்காதுகள் தூரும்
துன்புற் றனவெல்லாம் தீர்ப்பாய் பிரானே
திரியிட்டுச் சொல்லுகேன் மெய்யே 8

147 மெய்யென்று சொல்லுவார் சொல்லைக் கருதித்
தொடுப்புண்டாய் வெண்ணெயை யென்று
கையைப் பிடித்துக் கரையுர லோடுஎன்னைக்
காணவே கட்டிற் றிலையே
செய்தன சொல்லிச் சிரித்துஅங்கு இருக்கில்
சிரீதரா உன்காது தூரும்
கையில் திரியை யிடுகிடாய் இந்நின்ற
காரிகை யார்சிரி யாமே 9

148 காரிகை யார்க்கும் உனக்கும் இழுக்குற்றென்?
காதுகள் வீங்கி யெறியில்
தாரியா தாகில் தலைநொந் திடுமென்று
விட்டிட்டேன் குற்றமே யன்றே
சேரியிற் பிள்ளைக ளெல்லாரும் காது
பெருக்கித் திரியவும் காண்டி
ஏர்விடை செற்றுஇளங் கன்றுஎறிந் திட்ட
இருடீகே சாஎன்தன் கண்ணே 10

149 கண்ணைக் குளிரக் கலந்துஎங்கும் நோக்கிக்
கடிகமழ் பூங்குழ லார்கள்
எண்ணத்துள் என்றும் இருந்துதித் திக்கும்
பெருமானே எங்க ளமுதே
உண்ணக் கனிகள் தருவன் கடிப்பொன்றும்
நோவாமே காதுக் கிடுவன்
பண்ணைக் கிழியச் சகட முதைத்திட்ட
பற்பநா பாஇங்கே வாராய் 11

150 வாவென்று சொல்லிஎன் கையைப் பிடித்து
வலியவே காதில் கடிப்பை
நோவத் திரிக்கில் உனக்கிங் கிழுக்குற்றென்?
காதுகள் நொந்திடும் கில்லேன்
நாவற் பழம்கொண்டு வைத்தேன்
இவைகாணாய் நம்பீமுன் வஞ்ச மகளைச்
சாவப்பா லுண்டு சகடிறப் பாய்ந்திட்ட
தாமோத ராஇங்கே வாராய் 12

151 வார்காது தாழப்பெருக் கியமைத்து
மகரக் குழையிட வேண்டி
சீரால் அசோதை திருமாலைச் சொன்னசொல்
சிந்தையுள் நின்று திகழ
பாரார் தொல்புக ழான்புது வைமன்னன்
பன்னிரு நாமத்தாற் சொன்ன

ஆராத அந்தாதி பன்னிரண் டும்வல்லார்
அச்சுத னுக்குஅடி யாரே 13

4. வெண்ணெய் அளைந்த கண்ணனை நீராட அழைத்தல் அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

152 வெண்ணெ யளைந்த குணுங்கும்
விளையாடு புழுதியும் கொண்டு
திண்ணென இவ்விரா உன்னைத்
தேய்த்துக் கிடக்கநான் ஒட்டேன்
எண்ணெய்ப் புளிப்பழம் கொண்டுஇங்கு
எத்தனை போதும் இருந்தேன்
நண்ண லரிய பிரானே
நாரணா நீராட வாராய் 1

153 கன்றுக ளோடச் செவியில்
கட்டெறும் புபிடித் திட்டால்
தென்றிக் கெடுமாகில் வெண்ணெய்
திரட்டி விழுங்குமா காண்பன்
நின்ற மராமரம் சாய்த்தாய்
நீபிறந் ததிரு வோணம்
இன்று நீநீராட வேண்டும்
எம்பிரான் ஓடாதே வாராய் 2

154 பேய்ச்சி முலையுண்ணக் கண்டு
பின்னையும் நில்லாதுஎன் னெஞ்சம்
ஆய்ச்சிய ரெல்லாம் கூடி
அழைக்கவும் நான்முலை தந்தேன்
காய்ச்சின நீரொடு நெல்லி
கடாரத்தில் பூரித்து வைத்தேன்
வாய்த்த புகழ்மணி வண்ணா
மஞ்சன மாடநீ வாராய் 3

155 கஞ்சன் புணர்ப்பினில் வந்த
கடிய சகடம் உதைத்து
வஞ்சகப் பேய்மகள் துஞ்ச
வாய்முலை வைத்த பிரானே
மஞ்சளும் செங்கழு நீரின்
வாசிகை யும்நாறு சாந்தும்
அஞ்சன மும்கொண்டு வைத்தேன்
அழகனே நீராட வாராய் 4

156 அப்பம் கலந்த சிற்றுண்டி
அக்காரம் பாலில் கலந்து
சொப்பட நான்சுட்டு வைத்தேன்
தின்ன லுறிதியேல் நம்பீ
செப்பிள மென்முலை யார்கள்
சிறுபுறம் பேசிச் சிரிப்பர்

சொப்பட நீராட வேண்டும்
சோத்தம் பிரான்இங்கே வாராய் 5

157 எண்ணெய்க் குடத்தை யுருட்டி
இளம்பிள்ளை கிள்ளி யெழுப்பி
கண்ணைப் புரட்டி விழித்துக்
கழகண்டு செய்யும் பிரானே
உண்ணக் கனிகள் தருவன்
ஒலிகட லோதநீர் போலே
வண்ணம் அழகிய நம்பீ
மஞ்சன மாடநீ வாராய் 6

158 கறந்தநற் பாலும் தயிரும்
கடைந்துஉறி மேல்வைத்த வெண்ணெய்
பிறந்தது வேமுத லாகப்
பெற்றறி யேன் எம்பிரானே
சிறந்தநற் றாய்அலர் தூற்றும்
என்பத னால்பிறர் முன்னே
மறந்தும் உரையாடமாட்டேன்
மஞ்சன மாடநீ வாராய் 7

159 கன்றினை வாலோலை கட்டிக்
கனிக ளுதிர எறிந்து
பின்தொடர்ந் தோடிஓர் பாம்பைப்
பிடித்துக் கொண்டாட்டினாய் போலும்
நின்திறத் தேனல்லன் நம்பீ
நீபிறந் ததிரு நல்நாள்
நன்றுநீ நீராட வேண்டும்
நாரணா ஓடாதே வாராய் 8

160 பூணித் தொழுவினில் புக்குப்
புழுதி யளைந்த பொன்மேனி
காணப் பெரிதும் உகப்பன்
ஆகிலும் கண்டார் பழிப்பர்
நாணெத் தனையு மிலாதாய்
நப்பின்னை காணில் சிரிக்கும்
மாணிக்க மேஎன் மணியே
மஞ்சன மாடநீ வாராய் 9

161 கார்மலி மேனி நிறத்துக்
கண்ண பிரானை யுகந்து
வார்மலி கொங்கை யசோதை
மஞ்சன மாட்டிய வாற்றை
பார்மலி தொல்புது வைக்கோன்
பட்டர் பிரான்சொன்ன பாடல்
சீர்மல செந்தமிழ் வல்லார்
தீவினை யாது மிலரே 10

5. பின்னை மணாளனை
கண்ணன் குழல்வாரக் காக்கையை வாவெனல்
கலித்தாழிசை

162 பின்னை மணாளனைப் பேரில் கிடந்தானை
முன்னை யமரர் முதல்தனி வித்தினை
என்னையும் எங்கள் குடிமுழுது ஆட்கொண்ட
மன்னனை வந்துகுழல் வாராய்அக் காக்காய்
மாதவன் தன்குழல் வாராய்அக் காக்காய் 1

163 பேயின் முலையுண்ட பிள்ளை இவன்முன்னம்
மாயச் சகடும் மருதும் இறுத்தவன்
காயா மலர்வண்ணன் கண்ணன் கருங்குழல்
தூய்தாக வந்துகுழல் வாராய்அக் காக்காய்
தூமணி வண்ணன்குழல் வாராய்அக் காக்காய் 2

164 திண்ணக் கலத்தில் திரையுறி மேல்வைத்த
வெண்ணெய் விழுங்கி விரைய உறங்கிடும்
அண்ணல் அமரர் பெருமானை ஆயர்தம்
கண்ணனை வந்துகுழல் வாராய்அக் காக்காய்
கார்முகில் வண்ணன்குழல் வாராய்அக் காக்காய் 3

165 பள்ளத்தில் மேயும் பறவை யுருக்கொண்டு
கள்ள வசுரன் வருவானைத் தான்கண்டு
புள்ளிது வென்று பொதுக்கோவாய் கீண்டிட்ட
பிள்ளையை வந்துகுழல் வாராய்அக் காக்காய்
பேய்முலை யுண்டான்குழல் வாராய்அக் காக்காய் 4

166 கற்றினம் மேய்த்துக் கனிக்குஒரு கன்றினை
பற்றி யெறிந்த பரமன் திருமுடி
உற்றனபேசிநீ ஓடித் திரியாதே
அற்றைக்கும் வந்துகுழல் வாராய்அக் காக்காய்
ஆழியான் தன்குழல் வாராய்அக் காக்காய் 5

167 கிழக்கில் குடிமன்னர் கேடிலா தாரை
அழிப்பான் நினைந்திட்டுஅவ் வாழி யதனால்
விழிக்கு மளவிலே வேரறுத் தானை
குழற்குஅணி யாகக்குழல் வாராய்அக் காக்காய்
கோவிந்தன் தன்குழல் வாராய்அக் காக்காய் 6

168 பிண்டத் திரளையும் பேய்க்குஇட்ட நீர்ச்சோறும்
உண்டற்கு வேண்டிநீ ஓடித் திரியாதே
அண்டத்து அமரர் பெருமான் அழகமர்
வண்டொத் திருண்டகுழல் வாராய்அக் காக்காய்
மாயவன்தன் குழல் வாராய்அக் காக்காய் 7

169 உந்தி யெழுந்த உருவம லர்தன்னில்
சந்தச் சதுமுகன் தன்னைப் படைத்தவன்
கொந்தக்குழலைக் குறந்து புளியட்டி

தந்தத்தின் சீப்பால் குழல்வாராய்அக் காக்காய்
தாமோ தரன்தன்குழல் வாராய்அக் காக்காய் 8

170
மன்னன்தன் தேவிமார் கண்டு மகிழ்வெய்த
முன்இவ் வுலகினை முற்றும் அளந்தவன்
பொன்னின்முடியினைப் பூவணை மேல்வைத்து
பின்னேயிருந் துகுழல் வாராய்அக் காக்காய்
பேரா யிரத்தான்குழல் வாராய்அக் காக்காய் 9

171 தரவுகொச்சகக்கலிப்பா
கண்டார் பழியாமே அக்காக்காய் கார்வண்ணன்
வண்டார் குழல்வார வாவென்ற ஆய்ச்சி சொல்
விண்தோய் மதிள்வில்லி புத்தூர்க்கோன் பட்டன்சொல்
கொண்டாடிப் பாடக் குறுகா வினைதாமே 10

6. வேலிக் கோல்
காக்கையை கண்ணனுக்கு கோல் கொண்டுவர விளம்புதல்
கலித்தாழிசை

172 வேலிக்கோல் வெட்டி விளையாடு வில்லேற்றி
தாலிக் கொழுந்தைத் தடங்கழுத் திற்பூண்டு
பீலித் தழையைப் பிணைத்துப் பிறகிட்டு
காலிப்பின் போவாற்குஓர் கோல்கொண்டுவா
கடல்நிற வண்ணற்குஓர் கோல்கொண்டுவா 1

173 கொங்குங் குடந்தையும் கோட்டியூ ரும்பேரும்
எங்கும் திரிந்து விளையாடும் என்மகன்
சங்கம் பிடிக்கும் தடக்கைக்குத் தக்கநல்
அங்க முடையதோர் கோல்கொண்டுவா
அரக்கு வழித்ததோர் கோல்கொண்டுவா 2

174 கறுத்திட்டு எதிர்நின்ற கஞ்சனைக் கொன்றான்
பொறுத்திட்டு எதிர்வந்த புள்ளின்வாய் கீண்டான்
நெறித்த குழல்களை நீங்கமுன் னோடி
சிறுக்கன்று மேய்ப்பாற்குஓர் கோல்கொண்டுவா
தேவ பிரானுக்குஓர் கோல்கொண்டுவா 3

175 ஒன்றே யுரைப்பான் ஒருசொல்லே சொல்லுவன்
துன்று முடியான் துரியோ தனன்பக்கல்
சென்றுஅங்குப் பாரதம் கையெறிந் தானுக்கு
கன்றுகள் மேய்ப்பதோர் கோல்கொண்டுவா
கடல்நிற வண்ணர்க்குஓர் கோல்கொண்டுவா 4

176 சீரொன்று தூதாய்த் துரியோ தனன்பக்கல்
ஊரொன்று வேண்டிப் பெறாத உரோடத்தால்
பாரொன்றிப் பாரதம் கைசெய்து பார்த்தற்குத்
தேரொன்றை யூர்ந்தாற்குஓர் கோல்கொண்டுவா

தேவ பிரானுக்குழர் கோல்கொண்டுவா 5

177 ஆலத் திலையான் அரவி னணைமேலான்
நீலக் கடலுள் நெடுங்காலம் கண்வளர்ந்தான்
பாலப் பிராயத்தே பார்த்தர்க்கு அருள்செய்த
கோலப் பிரானுக்குழர் கோல்கொண்டுவா
குடந்தைக் கிடந்தார்க்குழர் கோல்கொண்டுவா 6

178 பொன்திகழ் சித்திரகூடப் பொருப்பினில்
உற்ற வடிவில் ஒருகண்ணும் கொண்டஅக்
கற்றைக் குழலன் கடியன் விரைந்துஉன்னை
மற்றைக்கண் கொள்ளாமே கோல்கொண்டுவா
மணிவண்ண நம்பிக்குழர் கோல்கொண்டுவா 7

179 மின்னிடைச் சீதை பொருட்டா இலங்கையர்
மன்னன் மணிமுடி பத்தும் உடன்வீழ
தன்னிகரொன் றில்லாச்சிலைகால் வளைத்திட்ட
மின்னு முடியற்குழர் கோல்கொண்டுவா
வேலை யடைத்தாற்குழர் கோல்கொண்டுவா 8

180

தென்னிலங்கை மன்னன்சிரம்தோள் துணிசெய்து
மின்னிலங் குபூண் விபீடண நம்பிக்கு
என்னிலங்கு நாமத்த ளவும் அரசென்ற
மின்னிலங் காரற்குழர் கோல்கொண்டுவா
வேங்கட வாணர்க்குழர் கோல்கொண்டுவா 9

181 தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
அக்காக்காய் நம்பிக்குக் கோல்கொண்டு வாவென்று
மிக்கா ளுரைத்தசொல் வில்லிபுத் தூர்ப்பட்டன்
ஒக்க வுரைத்த தமிழ்பத்தும் வல்லவர்
மக்களைப் பெற்று மகிழ்வர்இவ் வையத்தே 10

7. ஆனிரை
கண்ணனைப் பூச்சூட அழைத்தல்
அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

182 ஆனிரை மேய்க்கநீ போதி அருமருந் தாவ தறியாய்
கானக மெல்லாம் திரிந்துஉன் கரிய திருமேனி வாட
பானையில் பாலைப் பருகிப் பற்றாதா ரெல்லாம் சிரிப்ப
தேனி லினிய பிரானே செண்பகப் பூச்சூட்ட வாராய் 1

183 கருவுடை மேகங்கள் கண்டால் உன்னைக்கண் டாலொக்கும் கண்கள்
உருவுடை யாய்உல கேழும் உண்டாக வந்து பிறந்தாய்
திருவுடை யாள்மண வாளா திருவரங் கத்தே கிடந்தாய்
மருவி மணம்கமழ் கின்ற மல்லிகைப் பூச்சூட்ட வாராய் 2

184 மச்சொடு மாளிகை யேறி மாதர்கள் தம்மிடம் புக்கு

கச்சொடு பட்டைக் கிழித்துக் காம்பு துகிலவை கீறி
நிச்சலும் தீமைகள் செய்வாய் நீள்திரு வேங்கடத்து எந்தாய்
பச்சைத் தமனகத் தோடு பாதிரிப் பூச்சூட்ட வாராய் 3

185 தெருவின்கன் இன்றுஇள வாய்ச்சி மார்களைத் தீமைசெய் யாதே
மருவும் தமனக மும்சீர் மாலை மணம் கமழ்கின்ற
புருவம் கருங்குழல் நெற்றி பொலிந்த முகிற்கன்று போலே
உருவ மழகிய நம்பீ உகந்திவை சூட்டநீ வாராய் 4

186 புள்ளினை வாய்பிளந் திட்டாய் பொருகரி யின்கொம் பொசித்தாய்
கள்ள வரக்கியை மூக்கொடு காவல னைத்தலை கொண்டாய்
அள்ளிநீ வெண்ணெய் விழுங்க அஞ்சாது அடியேன் அடித்தேன்
தெள்ளிய நீரிலெழுந்த செங்கழு நீர்சூட்ட வாராய் 5

187 எருதுக ளோடு பொருதி ஏதும் உலோபாய்கான் நம்பி
கருதிய தீமைகள் செய்து கஞ்சனைக் கால்கொடு பாய்ந்தாய்
தெருவின்கண் தீமைகள் செய்து சிக்கென மல்லர்க ளோடு
பொருது வருகின்ற பொன்னே புன்னைப் பூச்சூட்ட வாராய் 6

188 குடங்க ளெடுத்தேற விட்டுக் கூத்தாட வல்லஎம் கோவே
மடங்கொள் மதிமுகத் தாரை மால்செய்ய வல்லஎன் மைந்தா
இடந்திட்டு இரணியன் நெஞ்சை இருபிள வாகமுன் கீண்டாய்
குடந்தைக் கிடந்தஎம்கோவே குருக்கத்திப் பூச்சூட்டவாராய் 7

189 சீமா லிகனவ னோடு தோழமை கொள்ளவும் வல்லாய்
சாமாறு அவனைநீ யெண்ணிச் சக்கரத் தால்தலை கொண்டாய்
ஆமா றறியும் பிரானே அணியரங் கத்தே கிடந்தாய்
ஏமாற்றம் என்னைத் தவிர்த்தாய் இருவாட்சிப் பூச்சூட்ட வாராய் 8

190 அண்டத் தமரர்கள் சூழ அத்தாணி யுள்ளங்கி ருந்தாய்
தொண்டர்கள் நெஞ்சி லுறைவாய் தூமல ராள்மண வாளா
உண்டிட்டு உலகினை யேழும் ஓரா லிலையில் துயில்கொண்டாய்
கண்டுநான் உன்னை யுகக்கக் கருமுகைப் பூச்சூட்ட வாராய் 9

191 செண்பக மல்லிகை யோடு செங்கழு நீர்இரு வாட்சி
எண்பகர் பூவும் கொணர்ந்தேன் இன்றுஇவை சூட்டவாவென்று
மண்பகர் கொண்டானை ஆய்ச்சி மகிழ்ந்துரை செய்தஇம் மாலை
பண்பகர் வில்லிபுத் தூர்க்கோன் பட்டர் பிரான்சொன்ன பத்தே 10

8. இந்திரனோடு கண்ணனை த்ருஷ்டி தோஷம் வாராதபடி திருவந்திக் காப்பிட அழைத்தல்
அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

192 இந்திர னோடு பிரமன் ஈசன் இமையவ ரெல்லாம்
மந்திர மாமலர் கொண்டு மறைந்துஉவ ராய்வந்து நின்றார்
சந்திரன் மாளிகை சேரும் சதிரர்கள் வெள்ளறை நின்றாய்
அந்தியம் போதுஇது வாகும் அழகனே காப்பிட வாராய் 1

193 கன்றுகள் இல்லம் புகுந்து கதறுகின் றபசு வெல்லாம்

நின்றொழிந் தேன்உன்னைக் கூவி நேசமே லொன்று மிலாதாய்
மன்றில்நில் லேல்அந்திப் போது மதிள்திரு வெள்ளறை நின்றாய்
நன்றுகண் டாய்என்தன் சொல்லு நான்உன்னைக் காப்பிட வாராய் 2

194 செப்போது மென்முலை யார்கள் சிறுசோறும் இல்லும் சிதைத்திட்டு
அப்போது நானுரப் பப்போய் அடிசிலு முண்டிலை ஆள்வாய்
முப்போதும்வானவ ரேத்தும் முனிவர்கள் வெள்ளறை நின்றாய்
இப்போது நான்ஒன்றும் செய்யேன் எம்பிரான் காப்பிட வாராய் 3

195 கண்ணில் மணல்கொடு தூவிக் காலினால் பாய்ந்தனை யென்றென்று
எண்ணரும் பிள்ளைகள் வந்திட்டு இவரால் முறைப்படு கின்றார்
கண்ணனே வெள்ளறை நின்றாய் கண்டாரோ டேதீமை செய்வாய்
வண்ணமே வேலைய தொப்பாய் வள்ளலே காப்பிட வாராய் 4

196 பல்லா யிரவர்இவ் வூரில் பிள்ளைகள் தீமைகள் செய்வார்
எல்லாம்உன் மேலன்றிப் போகாது எம்பிரான் நீஇங்கே வாராய்
நல்லார்கள் வெள்ளறை நின்றாய் ஞானச் சுடரே உன்மேனி
சொல்லார வாழ்த்தி நின்றேத்திச் சொப்படக் காப்பிட வாராய் 5

197 கஞ்சங் கறுக்கொண்டு நின்மேல் கருநிறச் செம்மயிர்ப் பேயை
வஞ்சிப் பதற்கு விடுத்தா னென்பதுஓர் வார்த்தையும் உண்டு
மஞ்சு தவழ்மணி மாட மதிள்திரு வெள்ளறை நின்றாய்
அஞ்சுவன் நீஅங்குநிற்க அழகனே காப்பிட வாராய் 6

198 கள்ளச் சகடும் மருதும் கலக்கழி யஉதை செய்த
பிள்ளை யரசேநீ பேயைப் பிடித்து முலையுண்ட பின்னை
உள்ளவாறு ஒன்றும் அறியேன் ஒளியுடை வெள்ளறை நின்றாய்
பள்ளிகொள் போது இதுவாகும் பரமனே காப்பிட வாராய் 7

199 இன்ப மதனை உயர்த்தாய்இமையவர்க்கு என்றும் அரியாய்
கும்பக் களிறட்ட கோவே கொடுங்கஞ்சன் நெஞ்சினிற் கூற்றே
செம்பொன்மதிள்வெள் ளறையாய் செல்வத்தி னால்வளர் பிள்ளாய்
கம்பக் கபாலிகாண் அங்குக் கடிதோடிக் காப்பிட வாராய் 9

200 இருக்கொடு நீர்சங்கில் கொண்டிட்டு எழில்மறை யோர்வந்து நின்றார்
தருக்கேல்நம்பி சந்தி நின்று தாய்சொல்லுக் கொள்ளாய் சிலநாள்
திருக்காப்பு நான்உன்னைச் சாத்தத் தேசுடை வெள்ளறை நின்றாய்
உருக்காட்டும் அந்தி விளக்குஇன் றொளிகொள்ள ஏற்றுகேன் வாராய் 9

201 போதமர் செல்வக் கொழுந்து புணர்திரு வெள்ளறை யானை
மாதர்க் குயர்ந்த அசோதை மகன்தன்னைக் காப்பிட்ட மாற்றம்
வேதப் பயன்கொள்ள வல்ல விட்டுசித் தன்சொன்ன மாலை
பாதப் பயன்கொள்ள வல்ல பத்தருள் ளார்வினை போமே 10

9. வெண்ணெய் விழுங்கி
வெண்ணெய் களவாடல் முதலிய பாலக்ரீடை வர்ணனம்
எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

202 வெண்ணெய் விழுங்கி வெறுங்க லத்தை

வெற்பிடை யிட்டுஅத னோசை கேட்கும்
கண்ண பிரான்கற்ற கல்வி தன்னைக்
காக்ககில் லோம்உன் மகனைக் காவாய்
புண்ணில் புளிப்பெய்தா லொக்கும் தீமை
புரைபுரை யால்இவை செய்ய வல்ல
அண்ணற்கண் ணானோர் மகனைப் பெற்ற
அசோதை நங்காய்உன் மகனைக் கூவாய் 1

203 வருக வருக வருக இங்கே
வாமன நம்பீ வருக இங்கே
கரிய குழல்செய்ய வாய்மு கத்துக்
காகுத்த நம்பீ வருக இங்கே
அரிய னிவன்எனக்கு இன்று நங்காய்
அஞ்சன வண்ணா அசல கத்தார்
பரிபவம் பேசத் தரிக்க கில்லேன்
பாவியே னுக்குஇங்கே போத ராயே 2

204 திருவுடைப் பிள்ளை தான்தீய வாறு
தேக்கமொன் றுமிலன் தேசு டையன்
உருக வைத் தகுடத்தொடு வெண்ணெய்
உறிஞ்சி யுடைத்திட்டுப் போந்து நின்றான்
அருகிருந் தார் தம்மை அநியாயம்
செய்வது தான்வ ழக்கோ அசோதாய்
வருகவென்று உன்மகன் தன்னைக் கூவாய்
வாழ வொட்டான் மதுசூ தனனே 3

205 கொண்டல்வண் ணாஇங்கே போத ராயே
கோயிற்பிள் ளாய்இங்கே போத ராயே
தெண்திரை சூழ்திருப் பேர்க்கி டந்த
திருநார ணாஇங்கே போத ராயே
உண்டுவந் தேன்அம்ம னென்று சொல்லி
ஓடி அகம்புக ஆய்ச்சி தானும்
கண்டெதி ரேசென் றெடுத்துக் கொள்ளக்
கண்ணபி ரான்கற்ற கல்வி தானே 4

206 பாலைக் கறந்துஅடுப் பேற வைத்துப்
பல்வளை யாள்என் மக ளிருப்ப
மேலை யகத்தே நெருப்பு வேண்டிச்
சென்றுஇறைப் பொழுதுஅங்கே பேசி நின்றேன்
சாளக் கிராம முடைய நம்பி
சாய்த்துப் பருகிட்டுப் போந்து நின்றான்
ஆலைக்கரும்பின் மொழி யனைய
அசோதைநங் காய்உன் மகனைக் கூவாய் 5

207 போதர்கண் டாய்இங்கே போதர் கண்டாய்
போதரே னென்னாதே போதர் கண்டாய்
ஏதேனும் சொல்லி அசல கத்தார்
ஏதேனும் பேசநான் கேட்க மட்டேன்
கோது கலமுடைக் குட்ட னேயா
குன்றெடுத் தாய்குட மாடுகூத்தா

வேதப் பொருளே என்வேங்கடவா
வித்தக னேஇங்கே போத ராயே 6

208 செந்நெ லரிசி சிறுப ருப்புச் செய்தஅக்
காரம் நறுநெய் பாலால்
பன்னிரண் டுதிரு வோணம் அட்டேன் பண்டும்
இப்பிள் ளைபரி சறிவன்
இன்ன முகப்பன்நா னென்று சொல்லி எல்லாம்
விழுங்கிட்டுப் போந்து நின்றான்
உன்மகன் தன்னை யசோதை நங்காய்கூவிக்
கொள்ளாய் இவையும் சிலவே 7

209 கேசவ னேஇங்கே போத ராயே கில்லேனென்
னாதுஇங்கே போத ராயே
நேச மிலாதா ரகத்தி ருந்து நீவிளை
யாடாதே போத ராயே
தூசனம் சொல்லும் தொழுத்தை மாரும் தொண்டரும்
நின்ற விடத்தில் நின்று
தாய்சொல்லுக் கொள்வது தன்மம் கண்டாய் தாமோத
ராஇங்கே போத ராயே 8

210 கன்ன லிலட்டுவத் தோடு சீடை காரெள்ளி
னுண்டை கலத்தி லிட்டு
என்னக மென்றுநான் வைத்துப் போந்தேன் இவன்புக்கு
அவற்றைப் பெறுத்திப் போந்தான்
பின்னும் அகம்புக்கு உறியை நோக்கிப் பிறங்கொளி
வெண்ணெயும் சோதிக் கின்றான்
உன்மகன் தன்னை யசோதை நங்காய்கூவிக்
கொள்ளாய் இவையும் சிலவே 9

211 சொல்லி லரசிப் படுதி நங்காய் சுழலு
டையன்உன் பிள்ளை தானே
இல்லம் புகுந்துஎன் மகளைக் கூவிக் கையில்
வளையைக் கழற்றிக் கொண்டு
கொல்லையில் நின்றும் கொணர்ந்து விற்ற அங்கொருத்
திக்குஅவ் வளைகொ டுத்து
நல்லன நாவற் பழங்கள் கொண்டு நானல்
லேனென்று சிரிக்கின் றானே 10

212 வண்டு களித்திரைக் கும்பொ ழில்சூழ் வருபுனல்
காவிரித் தென்ன ரங்கன்
பண்டவன் செய்த கிரீடை யெல்லாம் பட்டர்
பிரான்விட்டு சித்தன் பாடல்
கொண்டிவை பாடிக் குனிக்க வல்லார் கோவிந்தன்
தன்அடி யார்க ளாகி
எண்திசைக் கும்விளக் காகி நிற்பார் இணையடி
என்தலை மேல னவே 11

10. ஆற்றிலிருந்து ஆயர்மங்கையர் யசோதை பக்கல் கண்ணன் தீம்புகளைக் கூறி முறையிடுதல்

கலித்தாழிசை

213 ஆற்றி லிருந்து விளையாடு வோங்களை
சேற்றா லெறிந்து வளைதுகில் கைக்கொண்டு
காற்றின் கடியனாய் ஓடி அகம்புக்கு
மாற்றமும் தாரானால் இன்று முற்றும்
வளைத்திறம் பேசானால் இன்று முற்றும் 1

214 குண்டலம் தாழக் குழல்தாழ நாண்தாழ
எண்திசை யோரும் இறைஞ்சித் தொழுதேத்த
வண்டமர் பூங்குழ லார்துகில் கைக்கொண்டு
விண்தோய் மரத்தானால் இன்று முற்றும்
வேண்டவும் தாரானால் இன்று முற்றும் 2

215 தடம்படு தாமரைப் பொய்கை கலக்கி
விடம்படு நாகத்தை வால்பற்றி ஈர்த்து
படம்படு பைந்தலை மேலெழப் பாய்ந்திட்டு
உடம்பை யசைத்தானால் இன்று முற்றும்
உச்சியில் நின்றானால் இன்று முற்றும் 3

216 தேனுக னாவி செகுத்து பனங்கனி
தானெறிந் திட்ட தடம்பெருந் தோளினால்
வானவர் கோன்விட வந்த மழைதடுத்து
ஆனிரை காத்தானால் இன்று முற்றும்
அவையுய்யக் கொண்டானால் இன்று முற்றும் 4

217 ஆய்ச்சியர் சேரி அளைதயிர் பாலுண்டு
பேர்த்தவர் கண்டு பிடிக்கப் பிடியுண்டு
வேய்த்தடந் தோளினார் வெண்ணெய்கொள் மாட்டாதுஅங்கு
ஆப்புண் டிருந்தானால் இன்று முற்றும்
அடியுண் டழுதானால் இன்று முற்றும் 5

218 தள்ளித் தளிர்நடை யிட்டுஇளம் பிள்ளையாய்
உள்ளத்தி னுள்ளே அவளை யுறநோக்கி
கள்ளத்தி னால்வந்த பேய்ச்சி முலையுயிர்
துள்ளச் சுவைத்தானால் இன்று முற்றும்
துவக்கற வுண்டானால் இன்று முற்றும் 6

219 மாவலி வேள்வியில் மாணுரு வாய்ச்சென்று
மூவடி தாவென்று இரந்தஇம் மண்ணினை
ஓரடி யிட்டுஇரண் டாமடி தன்னிலே
தாவடி யிட்டானால் இன்று முற்றும்
தரணி யளந்தானால் இன்று முற்றும் 7

220 தாழைதண் ணாம்பல் தடம்பெரும் பொய்கைவாய்
வாழும் முதலை வலைப்பட்டு வாதிப்புண்
வேழம் துயர்கெட விண்ணோர் பெருமானாய்
ஆழிபணி கொண்டானால் இன்று முற்றும்
அதற்குஅருள் செய்தானால் இன்று முற்றும் 8

221 வானத் தெழுந்த மழைமுகில் போல்எங்கும்
கானத்து மேய்ந்து களித்து விளையாடி
ஏனத் துருவாய் இடந்தஇம் மண்ணினை
தானத்தே வைத்தானால் இன்று முற்றும்
தரணி யிடந்தானால் இன்று முற்றும் 9

221 தரவு கொச்சகக்கலிப்பா
அங்கமலக் கண்ணன் தன்னை யசோதைக்கு
மங்கைநல் லார்கள் தாம்வந்து முறைப்பட்ட
அங்கவர் சொல்லைப் புதுவைப்கோன் பட்டன்சொல்
இங்கிவை வல்லவர்க்கு ஏதமொன் றில்லையே 10

பெரியாழ்வார் திருமொழி
மூன்றாம் பத்து

1. தன்னேராயிரம்
யசோதைப்பிராட்டி கண்ணனது அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களைக் கண்டு முலைகொடுக்க அஞ்சுதல்
எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

223 தன்னே ராயிரம் பிள்ளை களோடு
தளர்நடையிட்டு வருவான்
பொன்னேய் நெய்யொடு பாலமு துண்டுஒரு
புள்ளுவன் பொய்யே தவழும்
மின்னேர் நுண்ணிடை வஞ்ச மகள்கொங்கை
துஞ்சவாய் வைத்த பிரானே
அன்னே உன்னை அறிந்துகொண் டேன்உனக்கு
அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே 1

224 பொன்போல் மஞ்சன மாட்டி அமுதூட்டிப்
போனேன் வருமளவு இப்பால்
வன்பா ரச்சக டம்இறச் சாடி
வடக்கி லகம்புக் கிருந்து
மின்போல் நுண்ணிடை யால்ஒரு கன்னியை
வேற்றுரு வம்செய்து வைத்த
அன்பா உன்னை அறிந்துகொண் டேன்உனக்கு
அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே 2

225 கும்மா யத்தொடு வெண்ணெய் விழுங்கிக்
குடத்தயிர் சாய்த்துப் பருகி
பொய்ம்மா யமரு தான அசுரரைப்
பொன்றுவித்து இன்றுநீ வந்தாய்
இம்மா யம்வல்ல பிள்ளைநம் பீஉன்னை
என்மக னேயென்பர் நின்றார்
அம்மா உன்னை அறிந்துகொண் டேன்உனக்கு
அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே 3

226 மையார் கண்டமட வாய்ச்சியர் மக்களை
மையன்மை செய்துஅவர் பின்போய்
கொய்யார் பூந்துகில் பற்றித் தனிநின்று
குற்றம் பலபல செய்தாய்
பொய்யா உன்னைப் புறம்பல பேசுவ
புத்தகத் துக்குள கேட்டேன்
ஐயா உன்னை அறிந்துகொண் டேன்உனக்கு
அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே 4

227 முப்போ தும்கடைந் தீண்டிய வெண்ணெயி
னோடு தயிரும் விழுங்கி

கப்பா லாயர்கள் காவிற் கொணர்ந்த
கலத்தொடு சாய்த்துப் பருகி
மெய்ப்பா லுண்டழு பிள்ளைகள் போலந
விம்மிவிம் மியழு கின்ற
அப்பா உன்னை அறிந்துகொண் டேன்உனக்கு
அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே 5

228 கரும்பார் நீள்வயல் காய்கதிர்ச் செந்நெலைக்
கற்றா நிறைமண்டித் தின்ன
விரும்பாக் கன்றொன்று கொண்டு விளங்கனி
வீழ எறிந்த பிரானே
சுரும்பார் மென்குழல் கன்னி யொருத்திக்குச்
சூழ்வலை வைத்துத் திரியும்
அரம்பா உன்னை அறிந்துகொண் டேன்உனக்கு
அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே 6

229 மருட்டார் மென்குழல் கொண்டு பொழில்புக்கு
வாய்வைத்துஅவ் வாயர்தம் பாடி
சுருட்டார் மென்குழல் கன்னியர் வந்துஉன்னைச்
சுற்றும் தொழநின்ற சோதி
பொருட்டா யமிலேன் எம்பெருமான் உன்னைப்
பெற்றகுற் றமல்லால் மற்றிங்கு
அரட்டா உன்னை அறிந்துகொண் டேன்உனக்கு
அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே 7

230 வாளா வாகிலும் காணகில் லார்பிறர்
மக்களை மையன்மை செய்து
தோளா லிட்டுஅவ ரோடு திளைத்துநீ
சொல்லப் படாதன செய்தாய்
கேளார் ஆயர் குலத்தவர் இப்பழி
கெட்டேன் வாழ்வில்லை நந்தன்
காளாய் உன்னை அறிந்துகொண் டேன்உனக்கு
அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே 8

231 தாய்மார் மோர்விற்கப் போவர் தகப்பன்மார்
கற்றா நிறைப்பின்பு போவர்
நீஆய்ப் பாடிஇளங் கன்னி மார்களை
நேர்பட வேகொண்டு போதி
காய்வார்க்கு என்றும் உகப்பன வேசெய்து
கண்டார் கழறத் திரியும்
ஆயா உன்னை அறிந்துகொண் டேன்உனக்கு
அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே 9

232 தொத்தார் பூங்குழல் கன்னி யொருத்தியைச்
சோலைத் தடம்கொண்டு புக்கு
முத்தார் கொங்கை புணர்ந்துஇரா நாழிகை
மூவேழு சென்றபின் வந்தாய்
ஒத்தார்க்கு ஒத்தன பேசுவர் உன்னை
உரப்பவே நான்ஒன்றும் மாட்டேன்
அத்தா உன்னை அறிந்துகொண் டேன்உனக்கு

அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே 10

233 கரார் மேனி நிறத்தெம்பி ரானைக்
கடிகமழ் பூங்குழ லாய்ச்சி
ஆரா இன்னமு துண்ணத் தருவன்நான்
அம்மம்தா ரேனென்ற மாற்றம்
பாரார் தொல்புக ழான்புது வைமன்னன்
பட்டர்பி ரான்சொன்ன பாடல்
ஏரா ரின்னிசை மாலை வல்லார்
இருடீகே சனடி யாரே 11

2 .அஞ்சன வண்ணனை
யசோதப்பிராட்டி கண்ணனைக் கன்றின்பின் போக்கினதை எண்ணி அநுதபித்தல்
கலிநிலைத்துறை

234 அஞ்சன வண்ணனை ஆயர் குலக் கொழுந்தினை
மஞ்சன மாட்டி மனைகள் தோறும் திரியாமே
கஞ்சனைக் காய்ந்த கழலடி நோவக் கன்றின்பின்
என்செயப் பிள்ளையைப் போக்கினேன் எல்லே பாவமே 1

235 பற்று மஞ்சள்பூசிப் பாவை மாரொடு பாடியில்
சிற்றில் சிதைத்துஎங்கும் தீமை செய்து திரியாமே
கற்றுத் தூளி யுடைவேடர் கானிடைக் கன்றின்பின்
எற்றுக்குஎன் பிள்ளையைப் போக்கினேன் எல்லே பாவமே 2

236 நன்மணி மேகலை நங்கை மாரொடு நாள்தொறும்
பொன்மணி மேனி புழுதி யாடித் திரியாமே
கன்மணி நின்றதிர் கா னதரிடைக் கன்றின்பின்
என்மணி வண்ணனைப் போக்கினேன் எல்லே பாவமே 3

237 வண்ணக் கருங்குழல் மாதர் வந்துஅலர் தூற்றிட
பண்ணிப் பலசெய்துஇப் பாடி யெங்கும் திரியாமே
கண்ணுக் கினியானைக் கா னதரிடைக் கன்றின்பின்
எண்ணற் கரியானைப் போக்கினேன் எல்லே பாவமே 4

238 அவ்வவ் விடம்புக்கு அவ்வாயர் பெண்டிர்க்கு அணுக்கனாய்
கொவ்வைக் கனிவாய் கொடுத்துக் கூழைமை செய்யாமே
எவ்வம் சிலையுடை வேடர் கானிடைக் கன்றின்பின்
தெய்வத் தலைவனைப் போக்கினேன் எல்லே பாவமே 5

239 மிடறு மெழுமெழுத் தோட வெண்ணெய் விழுங்கிப்போய்
படிறு பலசெய்துஇப் பாடி யெங்கும் திரியாமே
கடிறு பலதிரி கா னதரிடைக் கன்றின்பின்
இடறஎன் பிள்ளையைப் போக்கினேன் எல்லே பாவமே 6

240 வள்ளி நுடங்கிடை மாதர் வந்துஅலர் தூற்றிட
துள்ளி விளையாடித் தோழ ரோடு திரியாமே

கள்ளி யுணங்கு வெங்கா னதரிடைக் கன்றின்பின்
புள்ளின் தலைவனைப் போக்கினேன் எல்லே பாவமே 7

241 பன்னிரு திங்கள் வயிற்றில் கொண்டஅப் பாங்கினால்
என்இளங் கொங்கை அமுத மூட்டி யெடுத்துயான்
பொன்னடி நோவப் புலரியே கானில் கன்றின்பின்
என்னிளஞ் சிங்கத்தைப் போக்கினேன் எல்லே பாவமே 8

242 குடையும் செருப்பும் கொடாதே தாமோ தரனைநான்
உடையும் கடியன ஊன்று வெம் பரற்களுடை
கடியவெங் கானிடைக் காலடி நோவக் கன்றின்பின்
கொடியேன் என்பிள்ளையைப் போக்கினேன் எல்லே பாவமே 9

243 என்றும் எனக்குஇனி யானை என்மணி வண்ணனை
கன்றின் பின்போக்கி னேனென்று அசோதை கழறிய
பொன்திகழ் மாடப் புதுவையர் கோன்பட் டன்சொல்
இன்தமிழ் மாலைகள் வல்ல வர்க்குஇட ரில்லையே 10

3. சீலைக்குதம்பை
கண்ணன் கன்றுகள்மேய்த்துவரக் கண்டு யசோதை மகிழ்தல்
எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

244 சீலைக் குதம்பை ஒருகாது ஒருகாது
செந்நிற மேல்தோன் றிப்பூ
கோலப் பணைக்கச் சும்கூ றையுடையும்
குளிர்முத் தின்கோ டாலமும்
காலிப் பின்னே வருகின்ற கடல்வண்ணன்
வேடத்தை வந்து காணீர்
ஞாலத்துப் புத்திரனைப் பெற்றார் நங்கைமீர்
நானோமற் றாரு மில்லை 1

245 கன்னிநன் மாமதிள் சூழ்தரு பூம்பொழில்
காவிரித் தென்ன ரங்கம்
மன்னிய சீர்மது சூதனா கேசவா
பாவியேன் வாழ்வு கந்து
உன்னை இளங்கன்று மேய்க்கச் சிறுகாலே
யூட்டி ஒருப்ப டுத்தேன்
என்னின் மனம்வலி யாள்ஒரு பெண்இல்லை
என்குட்ட னேமுத் தம்தா 2

246 காடுக ளூடுபோய்க் கன்றுகள் மேய்த்து
மறியோடி கார்க்கோ டல்பூச்
சூடிவ ருகின்ற தாமோ தராகற்றுத்
தூளிகாண் உன்னு டம்பு
பேடை மயிற்சாயல் பின்னை மணாளா
நீராட் டமைத்து வைத்தேன்
ஆடி அமுதுசெய் அப்பனு முண்டிலன்
உன்னோடு உடனே யுண்பான் 3

247 கடியார் பொழிலணி வேங்கட வாகரும்
போரே றேநீ யுகக்கும்
குடையும் செருப்பும் குழலும் தருவிக்கக்
கொள்ளாதே போனாய் மாலே
கடியவெங் கானிடைக் கன்றின்பின் போன
சிறுக்குட் டச்செங் கமல
அடியும் வெதும்பிஉன் கண்கள் சிவந்தாய்
அசைந்திட் டாய்நீ எம்பிரான் 4

248 பற்றார் நடுங்கமுன் பாஞ்சசன் னியத்தை
வாய்வைத்த போரே றேஎன்
சிற்றாயர் சிங்கமே சீதைம ணாளா
சிறுக்குட்டச் செங்கண் மாலே
சிற்றாடை யும்சிறுப் பத்திர மும்இவை
கட்டிலின் மேல்வைத் துப்போய்
கற்றாய ரோடுநீ கன்றுகள் மேய்த்துக்
கலந்துடன் வந்தாய் போலும் 5

249 அஞ்சுட ராழிஉன் கையகத் தேந்தும்
அழகாநீ பொய்கை புக்கு
நஞ்சுமிழ் நாகத்தி னோடு பிணங்கவும்
நான்உயிர் வாழ்ந்தி ருந்தேன்
என்செய்ய என்னை வயிறு மறுக்கினாய்
ஏதுமோ ரச்ச மில்லை
கஞ்சன் மனத்துக்கு உகப்பன வேசெய்தாய்
காயாம்பூ வண்ணம் கொண்டாய் 6

250 பன்றியும் ஆமையும் மீனமு மாகிய
பாற்கடல் வண்ணா உன்மேல்
கன்றி னுருவாகி மேய்புலத் தேவந்த
கள்ள அசுரன் தன்னை
சென்று பிடித்துச் சிறுக்கைக ளாலே
விளங்கா யெறிந்தாய் போலும்
என்றும்என் பிள்ளைக்குத் தீமைகள் செய்வார்கள்
அங்கன மாவார் களே 7

251 கேட்டறி யாதன கேட்கின்றேன் கேசவா
கோவலர் இந்தி ரற்கு
காட்டிய சோறும் கறியும் தயிரும்
கலந்துடன் உண்டாய் போலும்
ஊட்ட முதலிலேன் உன்தன் னைக்கொண்டு
ஒருபோ தும்எனக் கரிது
வாட்டமி லாப்புகழ் வாசுதே வாஉன்னை
அஞ்சுவன் இன்று தொட்டும் 8

252 திண்ணார் வெண்சங் குடையாய் திருநாள்
திருவோண மின்றேழு நாள்முன்
பண்ணேர் மொழியாரைக் கூவி முளையட்டிப்
பல்லாண்டு கூறு வித்தேன்
கண்ணாலம் செய்யக் கறியும் கலத்த

ரிசியும் ஆக்கி வைத்தேன்
கண்ணாநீ நாளைத் தொட்டுக் கன்றின்பின்
போகேல் கோலம்செய் திங்கேயிரு 9

253 புற்றர வல்குல் அசோதைநல் லாய்ச்சி
தன்புத் திரன்கோ விந்தனை
கற்றினம் மேய்த்து வரக்கண் டுகந்துஅவள்
கற்பித்த மாற்ற மெல்லாம்
செற்ற மிலாதவர் வாழ்தரு தென்புது
வைவிட்டு சித்தன் சொல்
கற்றிவை பாடவல் லார்கடல் வண்ணன்
கழலிணை காண்பார் களே 10

4. தழைகளும் காலிப்பின்னே வரும் கண்ணனைக்கண்டு இடைக்கன்னியர் காமுறுதல்
எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

254 தழைகளும் தொங்கலும் ததும்பி எங்கும்
தண்ணுமை எக்கம்மத் தளிதாழ் பீலி
குழல்களும் கீதமு மாகி எங்கும்
கோவிந்தன் வருகின்ற கூட்டம் கண்டு
மழைகொலோ வருகின்ற தென்று சொல்லி
மங்கைமார் சாலக வாசல் பற்றி
நுழைவனர் நிற்பன ராகி எங்கும்
உள்ளம் விட்டுஊண் மறந்தொழிந் தனரே 1

255 வல்லிநுண் இதழன்ன ஆடை கொண்டு
வசையறத் திருவரை விரித் துடுத்து
பல்லிநுண் பற்றாக உடைவாள் சாத்திப்
பணைக்கச் சுந்திப் பலதழை நடுவே
முல்லை நல்நறு மலர்வேங் கைமலர்
அணிந்து பல்லா யர்குழாம் நடுவே
எல்லியம் போதாகப் பிள்ளை வரும்எதிர்
நின்று அங்கினவளை இழவேன் மினே 2

256 சுரிகையும் தெறிவில்லும் செண்டு கோலும்
மேலாடையும் தோழன் மார்கொண் டோட
ஒருகையால் ஒருவன்தன் தோளை யூன்ற
ஆநிரை யினம்மீளக் குறித்த சங்கம்
வருகையில் வாடிய பிள்ளை கண்ணன்
மஞ்சளும் மேனியும் வடிவும் கண்டாள்
அருகேநின் றாள்என்பெண் நோக்கிக் கண்டாள்
அதுகண்டுஇவ் வூர்ஒன்று புணர்க் கின்றதே 3

257 குன்றெடுத்து ஆநிரை காத்த பிரான்
கோவல னாய்க்குழ லூதி யூதி
கன்றுகள் மேய்த்துத் தன்தோ ழரோடு
கலந்துடன் வருவானைத் தெருவில் கண்டு
என்றும் இவனையொப் பாரை நங்காய்

கண்டறி யேன்ஏடி வந்து காணாய்
ஒன்றும்நில் லாவளை கழன்று துக
லேந்திள முலையும்என் வசமல் லவே 4

258 சுற்றி நின்றுஆ யர்தழை களிடச்
சுருள்பங்கி நேத்திரத் தால்அ ணிந்து
பற்றி நின்றுஆ யர்கடைத் தலையே பாடவும்
ஆடக்கண் டேன்அன் றிப்பின்
மற்றொரு வர்க்குஎன்னைப் பேச லொட்டேன்
மாலிருஞ் சோலைஎம் மாயற் கல்லால்
கொற்றவ னுக்குஇவ ளாமென் றெண்ணிக்
கொடுமின் கள்கொடீ ராகில்கோ ழம்பமே 5

259 சிந்துர மிலங்கத் தன்திரு நெற்றிமேல்
திருத்திய கோறம் பும்திருக் குழலும்
அந்தர முழவத் தண்தழைக் காவின்கீழ்
வருமாய ரோடுஉடன் வளைகோல் வீச
அந்தமொன் றில்லாத ஆயப் பிள்ளை
அறிந்தறிந்து இவ்வீதி போது மாகில்
பந்துகொண் டானென்று வளைத்து வைத்துப்
பவளவாய் முறுவலும் காண்போம் தோழ 6

260 சாலப்பல் நிரைப்பின் னேதழைக் காவின்
கீழ்தன் திருமேனி நின்றொளி திகழ
நீல நல்நறுங் குஞ்சி நேத்திரத் தால
ணிந்துபல் லாயர்குழாம் நடுவே
கோலச் செந்தா மரைக்கண் மிளிரக்
குழலூதி யிசைபா டிக்குனித்து ஆயரோடு
ஆலித்து வருகின்ற ஆயப் பிள்ளை
அழகு கண்டுஎன் மகளயர்க் கின்றதே 7

261 சிந்துரப் பொடிக்கொண்டு சென்னி யப்பித்
திருநாம மிட்டங்கோ ரிலையந் தன்னால்
அந்தர மின்றித் தன்னெறி பங்கியை
அழகிய நேத்திரத் தால ணிந்து
இந்திரன் போல்வரு மாயப் பிள்ளை
எதிர்நின்றங் கினவளை இழவே லென்ன
சந்தியில் நின்று கண்டீர் நங்கை தன்துகி
லொடுசரி வளைகழல் கின்றதே 8

262 வலங்காதின் மேல்தோன்றிப் பூவ ணிந்து
மல்லிகை வனமாலை மௌவல் மாலை
சிலிங்காரத் தால்குழல் தாழ விட்டுத்
தீங்குழல் வாய்மடுத் தூதி யூதி
அலங்காரத் தால்வரு மாயப் பிள்ளை
அழகுகண்டு என்மகள் ஆசைப் பட்டு
விலங்கிநில் லாதுஎதிர் நின்று கண்டீர்
வெள்வளை கழன்று மெய்ம்மெலி கின்றதே 9

263 விண்ணின் மீதுஅம ரர்கள்விரும் பித்தொழ

மிறைத்துஆயர் பாடியில் வீதி யூடே
கண்ணங் காலிப்பின் னேஎழுந் தருளக்
கண்டுஇளவாய்க் கன்னிமார் காமுற்ற வண்ணம்
வண்டமர் பொழில்புது வையர்கோன் விட்டு
சித்தன் சொன்ன மாலை பத்தும்
பண்ணின்பம் வரப்பாடும் பத்த ருள்ளார்
பரமான வைகுந்தம் நண்ணு வரே 10

5. அட்டுக்குவி
கண்ணன் கோவர்த்தன கிரியை குடையாகக் கொண்டு கல்மழை தடுத்து ஆயரையும் ஆநிரையையும் பாதுகாத்தல்
எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

264 அட்டுக் குவிசோற் றுப்பருப் பதமும்
தயிர்வா வியும்நெய் யளறும் அடங்கப்
பொட்டத் துற்றுமா ரிப்பகை புணர்த்த
பொருமா கடல்வண் ணன்பொறுத் தமலை
வட்டத் தடங்கண் மடமான் கன்றினை
வலைவாய்ப் பற்றிக் கொண்டுகுற மகளிர்
கொட்டைத் தலைப்பால் கொடுத்து வளர்க்கும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடையே 1

265 வழுவொன் றுமிலாச் செய்கைவா னவர்கோன்
வலிப்பட் டுமுனிந் துவிடுக் கப்பட்டு
மழைவந்து எழுநாள் பெய்துமாத் தடுப்ப
மதுசூ தன்எடுத் துமறித் தமலை
இழவு தரியாத தோரீற் றுப்பிடி இளஞ்சீ
யம்தொடர்ந் துமுடு குதலும்
குழவி யிடைக்கா லிட்டெதிர்ந் துபொரும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடையே 2

266 அம்மைத் தடங்கண் மடவாய்ச் சியரும்
ஆனா யரும்ஆ நிரையும் அலறி
எம்மைச் சரணேன் றுகொள்ளென் றிரப்ப
இலங்கா ழிக்கையெந் தைஎடுத் தமலை
தம்மைச் சரணென் றதம்பா வையரைப்
புனமேய் கின்றமா னினம்காண் மினென்று
கொம்மைப் புயக்குன் றர்சிலை குனிக்கும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடையே 3

267 கடுவாய்ச் சினவெங் கண்களிற் றினுக்குக்
கவள மெடுத்துக் கொடுப்பா னவன்போல்
அடிவா யுறக்கை யிட்டுஎழப் பறித்திட்டு
அமரர் பெருமான் கொண்டுநின் றமலை
கடல்வாய்ச் சென்றுமே கம்கவிழ்ந் திறங்கிக்
கதுவாய்ப் படநீர் முகந்தே றிஎங்கும்
குடவாய்ப் படநின் றுமழை பொழியும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடையே 4

268 வானத் திலுள்ளீர் வலியீர் உள்ளீரேல்
அறையோ வந்துவாங் குமினென் பவன்போல்
ஏனத் துருவா கியா· சன்எந்தை
இடவ னெழவாங் கியெடுத் தமலை
கானக் களியா னைதன்கொம் பிழந்து
கதுவாய் மதம்சோ ரத்தன்கை யெடுத்து
கூனல் பிறைவேண்டி அண்ணாந்து நிற்கும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடையே 5

269 செப்பா டுடைய திருமா லவன்தன்
செந்தா மரைக்கை விரலைந் தினையும்
கப்பா கமடுத் துமணி நெடுந்தோள்
காம்பா கக்கொடுத் துக்கவித் தமலை
எப்பா டும்பரந் திழிதெள் ளருவி
இலங்கு மணிமுத் துவடம் பிறழ
குப்பா யமென நின்றுகாட் சிதரும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடையே 6

270 படங்கள் பலவு முடைப்பாம் பரையன்
படர்பூமி யைத்தாங் கிக்கிடப் பவன்போல்
தடங்கை விரலைந் தும்மல ரவைத்துத்
தாமோ தரன்தாங் குதட வரைதான்
அடங்கச் சென்றுஇலங் கையையீ டழித்த
அனுமன் புகழ்பா டித்தம்குட் டன்களை
குடங்கைக் கொண்டுமந் திகள்கண் வளர்த்தும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடையே 7

271 சலமா முகில்பல் கணப்போர்க் களத்துச்
சரமா ரிபொழிந் துஎங்கும்பூ சலிட்டு
நலிவா னுறக்கே டகம்கோப் பவன்போல்
நாரா யணன்முன் முகம்காத் தமலை
இலைவேய் குரம்பைத் தவமா முனிவர்
இருந்தார் நடுவே சென்றுஅணார் சொறிய
கொலைவாய்ச் சினவேங் கைகள்நின் றுறங்கும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடையே 8

272 வன்பேய் முலையுண் டதோர்வா யுடையன்
வன்தூ ணெனநின் றதோர்வன் பரத்தை
தன்பே ரிட்டுக்கொண்டு தரணி தன்னில்
தாமோ தரன்தாங் குதட வரைதான்
முன்பே வழிகாட் டமுசுக் கணங்கள்
முதுகில் பெய்துதம் முடைக்குட் டன்களை
கொம்பேற் றியிருந் துகுதி பயிற்றும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடையே 9

273 கொடியே றுசெந்தா மரைக்கை விரல்கள்
கோல மும்அழிந் திலவா டிற்றில
வடிவே றுதிரு வுகிர்நொந் துமில மணிவண்
ணன்மலை யுமோர்சம் பிரதம்
முடியே றியமா முகிற்பல் கணங்கள்

முன்னெற் றிநரைத் தனபோ லஎங்கும்
குடியே றியிருந் துமழை பொழியும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடையே 10

274 அரவில் பள்ளிகொண்டு அரவம் துரந்திட்டு
அரவப் பகையூர் தியவ னுடைய
குரவிற் கொடிமுல் லைகள்நின் றுறங்கும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடைமேல்
திருவிற் பொலிமா மறைவா ணர்புத்தூர்த்
திகழ்பட் டர்பிரான் சொன்னமா லைபத்தும்
பரவு மனநன் குடைப்பத் தருள்ளார்
பரமா னவைகுந் தம்நண் ணுவரே 11

6. நாவலம்
கண்ணன் புல்லங்குழலூதற் சிறப்பு
எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

275 நாவ லம்பெரிய தீவினில் வாழும்
நங்கை மீர்கள்இதுஓ ரற்புதம் கேளீர்
தூவ லம்புரி யுடைய திருமால்
தூய வாயில் குழலோசை வழியே
கோவ லர்சிறுமி யர்இளங் கொங்கை
குதுக லிப்பஉட லுளவிழ்ந்து எங்கும்
காவ லும்கடந் துகயிறு மாலை
யாகி வந்து கவிழ்ந்துநின் றனரே 1

276 இடவ ணரைஇடத் தோளொடு சாய்த்து
இருகை கூடப் புருவம்நெரிந் தேற
குடவ யிறுபட வாய்கடை கூடக்
கோவிந்தன் குழல்கொடு ஊதின போது
மடம யில்களொடு மான்பிணை போலே
மங்கை மார்கள் மலர்க்கூந்தல் அவிழ
உடைநெ கிழஓர் கையால் துகில்பற்றி
ஒல்கி யோடரிக்க ணோடநின் றனரே 2

277 வானில வரசு வைகுந்தக் குட்டன்
வாசுதே வன்மது ரைமன்னன் நந்த
கோனிள வரசு கோவலர் குட்டன்
கோவிந்தன் குழல்கொடு ஊதின போது
வானிளம் படியர் வந்துவந் தீண்டி
மனமுரு கிமலர்க் கண்கள் பனிப்ப
தேனள வுசெறி கூந்த லவிழச்
சென்னிவேர்ப் பச்செவி சேர்த்துநின் றனரே 3

278 தேனுகன் பிலம்பன் காளிய னென்னும்
தீப்பப் பூடுகள் அடங்க உழக்கி
கான கம்படி உலாவி யுலாவிக்
கருஞ்சிறுக் கன்குழ லூதின போது
மேனகை யொடுதி லோத்தமை அரம்பை

உருப்பசி யரவர் வெள்கி மயங்கி
வானகம் படியில் வாய்திறப் பின்றி
ஆடல் பாடலவை மாறினர் தாமே 4

279 முன்நர சிங்கம தாகி அவுணன்
முக்கி யத்தை முடிப்பான்மூ வுலகில்
மன்னரஞ் சும்மது சூதனன் வாயில்
குழலி னோசை செவி யைப்பற்றி வாங்க
நன்ன ரம்புடைய தும்புரு வோடு
நாரதனும் தம்தம் வீணை மறந்து
கின்ன ரமிது னங்களும் தம்தம்
கின்ன ரம்தொடு கிலோமென் றனரே 5

280 செம்பெ ருந்தடங் கண்ணன்திரள் தோளன்
தேவகி சிறுவன் தேவர்கள் சிங்கம்
நம்பர மன்இந் நாள்குழ லூதக்
கேட்டவர் கள்இட ருற்றன கேளீர்
அம்பரம் திரியும் காந்தப்ப ரெல்லாம்
அமுத கீதவலை யால்சுருக் குண்டு
நம்பர மன்றென்று நாணி மயங்கி
நைந்து சோர்ந்துகைம் மறித்துநின் றனரே 6

281 புவியுள்நான் கண்டதோ ரற்புதம் கேளீர்
பூணி மேய்க்கும்இளங் கோவலர் கூட்டத்து
அவையுள் நாகத் தணையான்குழ லூத
அமர லோகத் தளவும்சென் றிசைப்ப
அவியுணா மறந்து வானவ ரெல்லாம்
ஆயர் பாடி நிறையப்புகுந்து ஈண்டி
செவியு ணாவின் சுவைகொண்டு மகிழ்ந்து
கோவிந்த னைத்தொடர்ந்து என்றும்வி டாரே 7

282 சிறுவி ரல்கள் தடவிப்பரி மாறச்
செங்கண் கோடச் செய்யவாய் கொப்பளிக்க
குறுவெ யர்ப்புரு வம்கூட லிப்பக்
கோவிந்தன் குழல்கொடு ஊதின போது
பறவையின் கணங்கள் கூடு துறந்து
வந்து சூழ்ந்து படுகாடு கிடப்ப
கறவையின் கணங்கள் கால்பரப் பிட்டுக்
கவிழ்ந்திறங் கிச்செவி யாட்டகில் லாவே 8

283 திரண்டெ ழுதழை மழைமுகில் வண்ணன்
செங்கமல மலர்சூழ் வண்டினம் போலே
சுருண்டி ருண்டகுழல் தாழ்ந்த முகத்தான்
ஊது கின்றகுழ லோசை வழியே
மருண்டுமான் கணங்கள் மேய்கை மறந்து
மேய்ந்த புல்லும்கடை வாய்வழி சோர
இரண்டு பாடும்துலங் காப்புடை பெயரா
எழுதுசித் திரங்கள் போல நின்றனவே 9

284 கருங்கண் தோகைமயிற் பீலி யணிந்து

கட்டிநன் குடுத்த பீதக வாடை
அருங்கல வுருவி னாயர் பெருமான்
அவனொரு வன்குழ லூதின போது
மரங்கள் நின்றுமது தாரைகள் பாயும்
மலர்கள் வீழும்வளர் கொம்புகள் தாழும்
இரங்கும் கூம்பும் திருமால் நின்றநின்ற
பக்கம் நோக்கி அவைசெய்யும் குணமே 10

285 குழலி ருண்டுசுருண் டேறிய குஞ்சிக்
கோவிந்த னுடைய கோமள வாயில்
குழல்மு ழைஞ்சுகளி னூடு குமிழ்த்துக்
கொழித்தி ழிந்தஅமு தப்புனல் தன்னை
குழல்முழ வம்விளம் பும்புது வைக்கோன்
விட்டு சித்தன் விரித்ததமிழ் வல்லார்
குழலை வென்றகுளிர் வாயின ராகிச்
சாது கோட்டியுள் கொள்ளப்படு வாரே 11

7. ஐயபுழுதி
திருமாலினிடத்து ஈடுபட்ட தலைமகள் இளமை கண்டு நற்றாய் இரங்கும் பாசுரம்
அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

286 ஐய புழுதி உடம்ப ளைந்துஇவள் பேச்சு மலந்தலையாய்
செய்ய நூலின் சிற்றாடை செப்பி னுடுக்கவும் வல்லளல்லள்
கையி னில்சிறு தூதை யோடுஇவள் முற்றில் பிரிந்துமிலள்
பைய ரவணைப் பள்ளி யானோடு கைவைத்து இவள்வருமே 1

287 வாயில் பல்லும் எழுந்தில மயிரும் முடிகூ டிற்றில
சாய்வி லாத குறுந்தலைச் சிலபிள் ளைகளோ டிணங்கி
தீயி ணக்கிணங் காடிவந்துஇவள் தன்னன்ன செம்மை சொல்லி
மாயன் மாமணி வண்ணன் மேல்இவள் மாலுறு கின்றாளே 2

288 பொங்கு வெண்மணல் கொண்டு சிற்றிலும் முற்றத் திழைக்கலுறில்
சங்கு சக்கரம் தண்டு வாள்வில்லு மல்லது இழைக்கலுறால்
கொங்கை இன்னம் குவிந்தெ ழுந்தில கோவிந்த னோடுஇவளை
சங்கை யாகிஎன் னுள்ளம் நாள்தொறும் தட்டுளுப் பாகின்றதே 3

289 ஏழை பேதைஓர் பாலகன் வந்துஎன் பெண்மக ளையெள்கி
தோழி மார்பலர் கொண்டு போய்ச்செய்த சூழ்ச்சியை யார்க்குரைக்கேன்
ஆழியா னென்னு மாழ மோழையில் பாய்ச்சி அகப்படுத்தி
மூழை யுப்பறி யாத தென்னும் மூதுரையு மிலளே 4

290 நாடும் ஊரும் அறிய வேபோய் நல்ல துழாயலங்கள்
சூடி நாரணன் போமிட மெல்லாம் சோதித் துழிதருகின்றாள்
கேடு வேண்டு கின்றார் பலருளர் கேசவ னோடுஇவளை
பாடு காவ லிடுமி னென்றென்று பார்தடு மாறினதே 5

291 பட்டம் கட்டிப் பொற்றோடு பெய்துஇவள் பாடக மும்சிலம்பும்
இட்ட மாக வளர்த்தெடுத் தேனுக்கு என்னோடு இருக்கலுறாள்

பொட்டப் போய்ப்புறப் பட்டுநின்றுஇவள் பூவைப்பூ வண்ணா வென்னும்
பட்ட வார்குழல் மங்கை மீர்இவள் மாலுறு கின்றாளே 6

292 பேச வும்தெரி யாத பெண்மையின் பேதையேன் பேதைஇவள்
கூச மின்றிநின் றார்கள் தம்மெதிர் கோல்கழிந் தான்மூழையாய்
கேசவா வென்றும் கேடிலீ யென்றும் கிஞ்சுக வாய்மொழியாள்
வாச வார்குழல் மங்கை மீர்இவள் மாலுறு கின்றாளே 7

293 காறை பூணும் கண்ணாடி காணும்தன் கையில் வளைகுலுக்கும்
கூறை யுடுக்கும் அயர்க்கும்தங் கொவ்வைச் செவ்வாய் திருத்தும்
தேறித் தேறிநின்று ஆயிரம்பேர்த் தேவன் திறம்பி தற்றும்
மாறில் மாமணி வண்ணன் மேல்இவள் மாலுறு கின்றாளே 8

294 கைத்தலத் துள்ள மாடழியக் கண்ணா லங்கள் செய்துஇவளை
வைத்து வைத்துக் கொண்டுஎன்ன வாணிபம் நம்மை வடுப்படுத்தும்
செய்த்த லையெழு நாற்றுப் போல்அவன் செய்வன செய்துகொள்ள
மைத்த டமுகில் வண்ணன் பக்கல் வளர விடுமின்களே 10

295 பெருப்பெ ருத்தகண் ணாலங்கள்செய்து பேணிநம் மில்லத் துள்ளே
இருத்துவா னெண்ணி நாமிருக்க இவளும்ஒன் றெண்ணு கின்றாள்
மருத்து வப்பதம் நீங்கினா ளென்னும் வார்த்தை படுவதன்முன்
ஒருப்ப டுத்திடு மின்இவளை உலகளந் தானி டைக்கே 11

296 ஞால முற்றும்உண்டு ஆலி லைத்துயில் நாரா யணனுக்குஇவள்
மால தாகி மகிழ்ந்தன ளென்று தாயுரை செய்ததனை
கோல மார்பொழில் சூழ்புதுவையர்கோன் விட்டுசித்தன்சொன்ன
மாலை பத்தும் வல்ல வர்கட்கு இல்லை வருதுயரே 11

8. நல்லதோர் தாமரை
தலைமகனுடன் சென்ற தலைமகளைக் குறித்து
தாய் பலபடி வருந்திக்கூறும் பாசுரம்
அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

297 நல்லதோர் தாமரைப் பொய்கை நாண்மலர் மேல்பனி சோர
அல்லியும் தாதும் உதிர்ந்திட்டு அழகழிந் தாலொத்த தாலோ
இல்லம் வெறியோடிற் றாலோ என்மக ளைஎங்கும் காணேன்
மல்லரை யட்டவன் பின்போய் மதுரைப்பு றம்புக்காள் கொலோ 1

298 ஒன்று மறிவொன்றில் லாத உருவறைக் கோபாலர் தங்கள்
கன்றுகால் மாறுமா போலே கன்னி யிருந்தாளைக் கொண்டு
நன்றும் கிறிசெய்து போனான் நாராய ணன்செய்த தீமை
என்றும் எமர்கள் குடிக்குஓ ரேச்சுக்சொ லாயிடுங் கொலோ 2

299 குமரி மணம்செய்து கொண்டு கோலம்செய்து இல்லத் திருத்தி
தமரும் பிறரும் அறியத் தாமோத ரற்கென்று சாற்றி
அமரர் பதியுடைத் தேவி அரசாணி யைவழி பட்டு
துமில மெழப்பறை கொட்டித் தோரணம் நாட்டிடுங் கொலோ 3

300 ஒருமகள் தன்னை யுடையேன் உலகம் நிறைந்த புகழால்

திருமகள் போல வளர்த்தேன் செங்கண்மால் தான்கொண்டு போனான்
பெருமக ளாய்க்குடி வாழ்ந்து பெரும்பிள்ளை பெற்ற அசோதை
மருமக ளைக்கண்டு கந்து மணாட்டுப்பு றம்செய்யுங் கொலோ 4

301 தம்மாமன் நந்தகோ பாலன் தழீஇக்கொண்டு என்மகள் தன்னை
செம்மாந் திரேயென்று சொல்லிச் செழுங்கயற் கண்ணும்செவ் வாயும்
கொம்மை முலையும் இடையும் கொழும்பணைத் தோள்களும் கண்டிட்டு
இம்மக ளைப்பெற்ற தாயர் இனித்தரி யாரென்னுங் கொலோ 5

302 வேடர் மறக்குலம் போலே வேண்டிற்றுச் செய்துஎன் மகளை
கூடிய கூட்டமே யாகக் கொண்டு குடிவாழுங் கொலோ
நாடும் நகரும் அறிய நல்லதோர் கண்ணாலம் செய்து
சாடிறப் பாய்ந்த பெருமான் தக்கவா கைப்பற்றுங் கொலோ 6

303 அண்டத் தமரர் பெருமான் ஆழியான் இன்றுஎன் மகளை
பண்டப் பழிப்புகள் சொல்லிப் பரிசற ஆண்டிடுங் கொலோ
கொண்டு குடிவாழ்க்கை வாழ்ந்து கோவலப் பட்டம் கவித்து
பண்டை மணாட்டிமார் முன்னே பாதுகா வல்வைக்குங் கொலோ 7

304 குடியில் பிறந்தவர் செய்யும் குணமொன்றும் செய்திலன் அந்தோ
நடையொன்றும் செய்திலன் நங்காய் நந்தகோ பன்மகன் கண்ணன்
இடையிரு பாலும்வ ணங்க இளைத்திளைத்து என்மகள் ஏங்கி
கடைகயி றேபற்றி வாங்கிக் கைதழும் பேறிடுங் கொலோ 8

305 வெண்ணிறத் தோய்தயிர் தன்னை வெள்வரைப் பின்முன் எழுந்து
கண்ணுறங் காதே யிருந்து கடையவும் தான்வல்லள் கொலோ
ஒண்ணிறத் தாமரைச் செங்கண் உலகளந் தான்என் மகளை
பண்ணறை யாப்பணி கொண்டு பரிசற ஆண்டிடுங் கொலோ 9

306 மாயவன் பின்வழி சென்று வழியிடை மாற்றங்கள் கேட்டு
ஆயர்கள் சேரியி லும்புக்கு அங்குத்தை மாற்றமு மெல்லாம்
தாயவள் சொல்லிய சொல்லைத் தண்புது வைப்பட்டன் சொன்ன
தூய தமிழ்ப்பத்தும் வல்லார் தூமணி வண்ணற்கா ளாரே 10

9. என்னாதன்
க்ருஷ்ணாவதார ராமாவதாரங்களின் குணசேஷ்டிதங்களை இரண்டு தோழியர் எதிரெதிராகக்கூறி உந்திபறத்தல்
கலித்தாழிசை

307 என்னாதன் தேவிக்குஅன்று இன்பப்பூ ஈயாதாள்
தன்நாதன் காணவே தண்பூ மரத்தினை
வன்னாதப் புள்ளால் வலியப் பறித்திட்ட
என்னாதன் வன்மையைப் பாடிப்பற
எம்பிரான் வன்மையைப் பாடிப்பற 1

308 என்வில் வலிகண்டு போவென்று எதிர்வந்தான்
தன்வில்லி னோடும் தவத்தை எதிர்வாங்கி
முன்வில் வலித்து முதுபெண் ணுயிருண்டான்
தன்வில்லின் வன்மையைப் பாடிப்பற

தாசரதி தன்மையைப் பாடிப்பற 2

309 உருப்பிணி நங்கையைத் தேரேற்றிக் கொண்டு
விருப்புற்றங் கேக விரைந்துஎதிர் வந்து
செருக்குற்றான் வீரம் சிதைய தலையைச்
சிரைத்திட்டான் வன்மையைப் பாடிப்பற
தேவகி சிங்கத்தைப் பாடிப்பற 3

310 மாற்றுத்தாய் சென்று வனம்போகே என்றிட
ஈற்றுத்தாய் பின்தொடர்ந்து எம்பிரான் என்றுஅழ
கூற்றுத்தாய் சொல்லக் கொடிய வனம்போன
சீற்ற மிலாதானைப் பாடிப்பற
சீதை மணாளனைப் பாடிப்பற 4

311 பஞ்சவர் தூதனாய்ப் பாரதம் கைசெய்து
நஞ்சுமிழ் நாகம் கிடந்தநல் பொய்கைபுக்கு
அஞ்சப் பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட்டு அருள்செய்த
அஞ்சன வண்ணனைப் பாடிப்பற
அசோதைதன் சிங்கத்தைப் பாடிப்பற 5

312 முடியொன்றி மூவுல கங்களும் ஆண்டுஉன்
அடியேற் கருளென்று அவன்பின் தொடர்ந்த
படியில் குணத்துப் பரதநம் பிக்குஅன்று
அடிநிலை யீந்தானைப் பாடிப்பற
அயோத்தியர் கோமானைப் பாடிப்பற 6

313 காளியன் பொய்கை கலங்கப்பாய்ந் திட்டுஅவன்
நீள்முடி யைந்திலும் நின்று நடம்செய்து
மீள அவனுக்கு அருள்செய்த வித்தகன்
தோள்வலி வீரமே பாடிப்பற
தூமணி வண்ணனைப் பாடிப்பற 7

314 தார்க்குஇளந் தம்பிக்கு அரசீந்து தண்டகம்
நூற்றவள் சொல்கொண்டு போகி நுடங்கிடைச்
சூர்ப்ப ணகாவைச் செவியொடு மூக்குஅவ
ஆர்க்க அரிந்தானைப் பாடிப்பற
அயோத்திக் கரசனைப் பாடிப்பற 8

312 மாயச் சகட முதைத்து மருதிறுத்து
ஆயர்க ளோடுபோய் ஆநிரை காத்துஅணி
வேயின் குழலூதி வித்தக னாய்நின்ற
ஆயர்க ளேற்றினைப் பாடிப்பற
ஆநிரை மேய்த்தானைப் பாடிப்பற 9

313 காரார் கடலை யடைத்திட்டு இலங்கைபுக்கு
ஓராதான் பொன்முடி ஒன்பதோ டொன்றையும்
நேரா அவன்தம்பிக் கேநீ ளரசீந்த
ஆரா வமுதனைப் பாடிப்பற
அயோத்தியர் வேந்தனைப் பாடிப்பற 10

314 தரவு கொச்சகக்கலிப்பா
நந்தன் மதலையைக் காகுத்த னைநவின்று
உந்தி பறந்த ஒளியிழை யார்கள்சொல்
செந்தமிழ்த் தென்புது வைவிட்டு சித்தன்சொல்
ஐந்தினோ டைந்தும்வல் லார்க்குஅல்ல லில்லையே 11

10. நெறிந்த கருங்குழல்
இலங்கைக்கு தூது சென்ற திருவடி பிராட்டியை கண்டு சக்கரவர்த்தி திருமகன் கூறிய சில அடையாளங்களை கூறி கணையாழிகொடுத்து களிப்பித்தல்
கலிவிருத்தம்

318 நெறிந்தகருங் குழல்மடவாய் நின்னடியேன் விண்ணப்பம்
செறிந்தமணி முடிச்சனகன் சிலையிறுத்து நினைக்கொணர்ந்தது
அறிந்துஅரசு களைகட்ட அருந்தவத்தோன் இடைவிலங்க
செறிந்தசிலை கொடுதவத்தைச் சிதைத்ததும்ஓ ரடையாளம் 1

319 அல்லியம்பூ மலர்க்கோதாய் அடிபணிந்தேன் விண்ணப்பம்
சொல்லுகேன் கேட்டருளாய் துணைமலர்க்கண் மடமானே
எல்லியம்போ தினிதிருத்தல் இருந்ததோ ரிடவகையில்
மல்லிகைமா மாலைகொண்டுஅங்கு ஆர்த்ததும்ஓ ரடையாளம் 2

320 கலக்கியமா மனத்தனளாய்க் கைகேசி வரம்வேண்ட
மலக்கியமா மனத்தனனாய் மன்னவனும் மறாதொழிய
குலக்குமரா காடுறையப் போஎன்று விடைகொடுப்ப
இலக்குமணன் தன்னொடும்அங்கு ஏகியதுஓ ரடையாளம் 3

321 வாரணிந்த முலைமடவாய் வைதேவீ விண்ணப்பம்
தேரணிந்த அயோத்தியர்கோன் பெருந்தேவீ கேட்டருளாய்
கூரணிந்த வேல்வலவன் குகனோடும் கங்கைதன்னில்
சீரணிந்த தோழமையைக் கொண்டதும்ஓ ரடையாளம் 4

322 மானமரு மெல்நோக்கி வைதேவீ விண்ணப்பம்
கானமரும் கல்லதர்போய்க் காடுறைந்த காலத்து
தேனமரும் பொழிற்சாரல் சித்திரகூ டத்துஇருப்ப
பால்மொழியாய் பரதநம்பி பணிந்ததும்ஓ ரடையாளம் 5

323 சித்திரகூ டத்துஇருப்பச் சிறுகாக்கை முலைதீண்ட
அத்திரமே கொண்டெறிய அனைத்துலகும் திரிந்தோடி
வித்தகனே இராமாவோ நின்னபயம் என்றுஅழைப்ப
அத்திரமே அதன்கண்ணை அறுத்ததும்ஓ ரடையாளம் 6

324 மின்னொத்த நுண்ணிடையாய் மெய்யடியேன் விண்ணப்பம்
பொன்னொத்த மானொன்று புகுந்துஇனிது விளையாட
நின்னன்பின் வழிநின்று சிலைபிடித்துஎம் பிரான்ஏக
பின்னேஅங்கு இலக்குமணன் பிரிந்ததும்ஓ ரடையாளம் 7

325 மைத்தகுமா மலர்க்குழலாய் வைதேவீ விண்ணப்பம்
ஒத்தபுகழ் வானரக்கோன் உடனிருந்து நினைத்தேட
அத்தகுசீ ரயோத்தியர்கோன் அடையாள மிவைமொழிந்தான்

இத்தகையால் அடையாளம் ஈதுஅவன்கை மோதிரமே 8

326 திக்குநிறை புகழாளன் தீவேள்விச் சென்றநாள்
மிக்கபெருஞ் சபைநடுவே வில்லிறுத்தான் மோதிரம்கண்டு
ஒக்குமால் அடையாளம் அனுமான்என்று உச்சிமேல்
வைத்துக்கொண்டு உகந்தனளால் மலர்க்குழலாள் சீதையுமே 9

327 வாராரும் முலைமடவாள் வைதேவி தனைக்கண்டு
சீராரும் திறலனுமன் தெரிந்துரைத்த அடையாளம்
பாராரும் புகழ்ப்புதுவைப் பட்டர்பிரான் பாடல்வல்லார்
ஏராரும் வைகுந்தத்து இமையவரோடு இருப்பாரே 10

பெரியாழ்வார் திருமொழி
நான்காம் பத்து

1 கதிராயிரம்
ஸர்வேஸ்வரனைக் காணவேண்டும் என்று தேடுவார் சிலரும் கண்டார் சிலருமாக கூறுதல்
கலிநிலைத்துறை

328 கதிரா யிரமிரவி கலந்தெரித் தாலொத்த நீள்முடியன்
எதிரில் பெருமை இராமனை இருக்குமிடம் நாடுதிரேல்
அதிரும் கழற்பொருதோள் இரணிய னாகம் பிளந்துஅரியாய்
உதிர மளைந்தகையோ டிருந்தானை உள்ளவா கண்டாருளர் 1

329 நாந்தகம் சங்குதண்டு நாணொலிச் சார்ங்கம் திருச்சக்கரம்
ஏந்து பெருமை இராமனை இருக்குமிடம் நாடுதிரேல்
காந்தள் முகிழ்விரல் சீதைக்காகிக் கடுஞ்சிலை சென்றிறுக்க
வேந்தர் தலைவஞ் சனகராசன்தன் வேள்வியில் கண்டாருளர் 2

330 கொலையானைக் கொம்புபறித்துக் கூடலர் சேனை பொருதழிய
சிலையால் மராமர மெய்ததேவனைச் சிக்கென நாடுதிரேல்
தலையால் குரக்கினம் தாங்கிச்சென்று தடவரை கொண்டடைப்ப
அலையார் கடற்கரை வீற்றிருந்தானை அங்குத்தைக் கண்டாருளர் 3

331 தோயம் பரந்த நடுவுசூழலில் தொல்லை வடிவுகொண்ட
மாயக் குழவியதனை நாடுறில் வம்மின் சுவடுரைக்கேன்
ஆயர் மடமகள் பின்னைக்காகி அடல்விடை யேழினையும்
வீயப் பொருது வியர்த்துநின்றானை மெய்ம்மையே கண்டாருளர் 4

332 நீரேறு செஞ்சடை நீலகண்டனும் நான்முகனும் முறையால்
சீரேறு வாசகஞ் செய்யநின்ற திருமாலை நாடுதிரேல்
வாரேறு கொங்கை உருப்பிணியை வலியப் பிடித்துக்கொண்டு
தேரேற்றி சேனை நடுவுபோர் செய்யச்சிக்கெனக் கண்டாருளர் 5

333 பொல்லா வடிவுடைப் பேய்ச்சிதுஞ்சப் புணர்முலை வாய்மடுக்க
வல்லானை மாமணி வண்ணனை மருவுமிடம் நாடுதிரேல்
பல்லாயிரம் பெருந்தேவி மாரொடு பௌவம் ஏறிதுவரை
எல்லாரும் சூழச்சிங் காசனத்தே இருந்தானைக் கண்டாருளர் 6

334 வெள்ளை விளிசங்கு வெஞ்சுடர்த் திருச்சக்கரம் ஏந்துகையன்
உள்ள விடம்வினவில் உமக்குஇறை வம்மின் சுவடுரைக்கேன்
வெள்ளைப் புரவிக்குரக்கு வெல்கொடித் தேர்மிசை முன்புநின்று
கள்ளப் படைத்துணை யாகிப்பாரதம் கைசெய்யக் கண்டாருளர் 7

335 நாழிகை கூறிட்டுக் காத்துநின்ற அரசர்கள் தம்முகப்பே
நாழிகை போகப் படைபொருதவன் தேவகி தன்சிறுவன்
ஆழிகொண்டு அன்றுஇரவி மறைப்பச் சயத்திர தன்தலையை
பாழி லுருளப் படைபொருதவன் பக்கமே கண்டாருளர் 8

336 மண்ணும் மலையும் மறிகடல்களும் மற்றும் யாவுமெல்லாம்
திண்ணம் விழுங்கியுமிழ்ந்த தேவனைச் சிக்கென நாடுதிரேல்
எண்ணற் கரியதோ ரேனமாகி இருநிலம் புக்கிடந்து
வண்ணக் கருங்குழல் மாதரோடு மணந்தானைக் கண்டாருளர் 9

337 கரிய முகில்புரை மேனிமாயனைக் கண்ட சுவடுரைத்து
புரவி முகம்செய்து செந்நெலோங்கி விளைகழ னிப்புதுவை
திருவிற்பொலி மறைவாணன் பட்டர்பிரான் சொன்ன மாலைபத்தும்
பரவு மனமுடைப் பத்தருள்ளார் பரமனடி சேர்வர்களே 10

2. அலம்பா வெருட்டா
திருமாலிருஞ்சோலைமலை சிறப்பு
கலிநிலைத்துறை

338 அலம்பா வெருட்டாக் கொன்று திரியும் அரக்கரை
குலம்பாழ் படுத்துக் குலவிளக் காய்நின்ற கோன்மலை
சிலம்பார்க்க வந்து தெய்வ மகளிர்க ளாடும்சீர்
சிலம்பாறு பாயும் தென்திரு மாலிருஞ் சோலையே 1

339 வல்லாளன் தோளும் வாளரக்கன் முடியும் தங்கை
பொல்லாத மூக்கும் போக்குவித் தான்பொருந் தும்மலை
எல்லா விடத்திலும் எங்கும் பரந்துபல் லாண்டொலி
செல்லா நிற்கும் சீர்த்தென் திருமாலிருஞ் சோலையே 2

340 தக்கார்மிக் கார்களைச் சஞ்சலம் செய்யும் சலவரை
தெக்கா நெறியே போக்குவிக்கும் செல்வன் பொன்மலை
எக்கால மும்சென்று சேவித் திருக்கும் அடியரை
அக்கா னெறியை மாற்றும் தண்மாலிருஞ் சோலையே 3

341 ஆனாயர் கூடி அமைத்த விழவை அமரர்தம்
கோனார்க் கொழியக் கோவர்த் தனத்துச்செய் தான்மலை
வானாட்டில் நின்று மாமலர்க் கற்பகத் தொத்திழி
தேனாறு பாயும் தென்திரு மாலிருஞ் சோலையே 4

342 ஒருவா ரணம்பணி கொண்டவன் பொய்கையில் கஞ்சன்தன்
ஒருவா ரணம்உயி ருண்டவன் சென்றுறை யும்மலை
கருவா ரணம்தன் பிடிதுறந் தோட கடல்வண்ணன்
திருவாணை கூறத் திரியும்தண் மாலிருஞ் சோலையே 5

343 ஏவிற்றுச் செய்வான் ஏன்றெதிர்ந்து வந்த மல்லரை
சாவத் தகர்த்த சாந்தணி தோள்சது ரன்மலை
ஆவத் தனமென்று அமரர் களும்நன் முனிவரும்
சேவித் திருக்கும் தென்திரு மாலிருஞ் சோலையே 6

344 மன்னர் மறுக மைத்துனன் மார்க்குஒரு தேரின்மேல்
முன்னங்கு நின்று மோழை யெழுவித்த வன்மலை
கொன்னவில் கூர்வேற் கோன்நெடு மாறன்தென் கூடற்கோன்
தென்னன் கொண்டாடும் தென்திரு மாலிருஞ் சோலையே 7

345 குறுகாத மன்னரைக் கூடு கலக்கிவெங் கானிடைச்

சிறுகால் நெறியே போக்குவிக் கும்செல்வன் பொன்மலை
அறுகால் வரிவண் டுகள்ஆ யிரநாமம் சொல்லி
சிறுகாலைப் பாடும் தென்திரு மாலிருஞ் சோலையே 8

346 சிந்தப் புடைத்துச் செங்குருதி கொண்டு பூதங்கள்
அந்திப் பலிகொடுத்து ஆவத் தனம்செய் அப்பன்மலை
இந்திர கோபங்கள் எம்பெரு மான்கனி வாயொப்பான்
சிந்தும் புறவில் தென்திரு மாலிருஞ் சோலையே 9

347 எட்டுத் திசையும் எண்ணிறந் தபெருந் தேவிமார்
விட்டு விளங்க வீற்றி ருந்த விமலன்மலை
பட்டிப் பிடிகள் பகடுறிஞ்சிச் சென்று மாலைவாய்த்
தெட்டித் திளைக்கும் தென்திரு மாலிருஞ் சோலையே 10

348 மருதப் பொழிலணி மாலிருஞ் சோலை மலைதன்னை
கருதி யுறைகின்ற கார்க்கடல் வண்ணனம் மான்தன்னை
விரதம்கொண் டேத்தும் வில்லிபுத் தூர்விட்டு சித்தன்சொல்
கருதி யுரைப்பவர் கண்ணன் கழலிணை காண்பார்களே 11

3. உருப்பிணி நங்கை
திருமாலிருஞ்சோலைமலை சிறப்பு
கலிநிலைத்துறை

349 உருப்பிணி நங்கைதன்னை மீட்பான்தொடர்ந் தோடிச்சென்ற
உருப்பனை யோட்டிக்கொண்டிட்டு உறைத்திட்ட உறைப்பன்மலை
பொருப்பிடைக் கொன்றைநின்று முறியாழியும் காசும்கொண்டு
விருப்பொடு பொன்வழங்கும் வியன்மாலிருஞ் சோலையதே 1

350 கஞ்சனும் காளியனும் களிறும்மரு தும்எருதும்
வஞ்சனை யில்மடிய வளர்ந்தமணி வண்ணன்மலை
நஞ்சுமிழ் நாகமெழுந்தணவி நளிர் மாமதியை
செஞ்சுடர் நாவளைக்கும் திருமாலிருஞ் சோலையதே 2

351 மன்னு நரகன்தன்னைச் சூழ்போகி வளைத்தெறிந்து
கன்னி மகளிர்தம்மைக் கவர்ந்தகடல் வண்ணன்மலை
புன்னை செருந்தியொடு புனவேங்கையும் கோங்கும்நின்று
பொன்னரி மாலைகள்சூழ் பொழில்மாலிருஞ் சோலையதே 3

352 மாவலி தன்னுடைய மகன்வாணன் மகளிருந்த
காவலைக் கட்டழித்த தனிக்காளை கருதும்மலை
கோவலர் கோவிந்தனைக் குறமாதர்கள் பண்குறிஞ்சிப்
பாவொலி பாடிநடம் பயில்மாலிருஞ் சோலையதே 4

353 பலபல நாழம்சொல்லிப் பழித்தசிசு பாலன்தன்னை
அலவலை மைதவிர்த்த அழகன்அலங் காரன்மலை
குலமலை கோலமலை குளிர்மாமலை கொற்றமலை
நிலமலை நீண்டமலை திருமாலிருஞ் சோலையதே 5

354 பாண்டவர் தம்முடைய பாஞ்சாலி மறுக்கமெல்லாம்
ஆண்டுஅங்கு நூற்றுவர்தம் பெண்டிர்மேல்வைத்த அப்பன்மலை

பாண்தகு வண்டினங்கள் பண்கள்பாடி மதுப்பருக
தோண்ட லுடையமலை தொல்லைமாலிருஞ் சோலையதே 6

355 கனங்குழை யாள்பொருட்டாக் கணைபாரித்து அரக்கர்தங்கள்
இனம்கழு வேற்றுவித்த எழில்தோள்எம் மிராமன்மலை
கனம்கொழி தெள்ளருவி வந்துசூழ்ந்துஅகல் ஞாலமெல்லாம்
இனம்குழு வாடும்மலை எழில்மாலிருஞ் சோலையதே 7

356 எரிசித றும்சரத்தால் இலங்கையினை தன்னுடைய
வரிசிலை வாயில்பெய்து வாய்க்கோட்டம் தவிர்த்துகந்த
அரைய னமரும்மலை அமரரொடு கோனும்சென்று
திரிசுடர் சூழும்மலை திருமாலிருஞ் சோலையதே 8

357 கோட்டுமண் கொண்டிடந்து குடங்கையில்மண் கொண்டளந்து
மீட்டும துண்டுமிழ்ந்து விளையாடு விமலன்மலை
ஈட்டிய பல்பொருள்கள் எம்பிரானுக்கு அடியுறையென்று
ஓட்டரும்தண் சிலம்பாறுடை மாலிருஞ் சோலையதே 9

358 ஆயிரம் தோள்பரப்பி முடியாயிரம் மின்னிலக
ஆயிரம் பைந்தலைய அனந்தசயனன் ஆளும்மலை
ஆயிர மாறுகளும் சுனைகள்பல வாயிரமும்
ஆயிரம்பூம் பொழிலுமுடை மாலிருஞ் சோலையதே 10

359 மாலிருஞ் சோலையென்னும் மலையையுடை யமலையை
நாலிரு மூர்த்திதன்னை நால்வேதக் கடலமுதை
மேலிருங் கற்பகத்தை வேதாந்த விழுப்பொருளில்
மேலிருந்த விளக்கை விட்டுசித்தன் விரித்தனவே 11

4. நாவகாரியம்
முக்கரணங்களாலும் திருக்கோட்டியூரை அனுபவிப்பவரை கொண்டாடியும் அவ்வாறு அனுபவியாத அவைஷ்ணவரை இழித்தும் கூறுதல்
சந்தக் கலி விருத்தம்

360 நாவகாரியம் சொல்லிலாதவர் நாள்தொறும்விருந் தோம்புவார்
தேவகாரியம் செய்துவேதம் பயின்றுவாழ்திருக் கோட்டியூர்
மூவர்காரிய மும்திருத்தும் முதல்வனைச்சிந்தி யாதஅப்
பாவகாரிக ளைப்படைத்தவன் எங்ஙனம்படைத் தான்கொலோ 1

361 குற்றமின்றிக் குணம்பெருக்கிக் குருக்களுக்குஅனு கூலராய்
செற்றமொன்றுமி லாதவண்கையி னார்கள்வாழ்திருக் கோட்டியூர்
துற்றியேழுல குண்டதூமணி வண்ணன்தன்னைத் தொழாதவர்
பெற்றதாயர் வயிற்றினைப்பெரு நோய்செய்வான்பிறந் தார்களே 2

362 வண்ணநல்மணி யும்மரகத மும்அழுத்தி நிழலெழும்
திண்ணைசூழ்திருக் கோட்டியூர்த்திரு மாலவன்திரு நாமங்கள்
எண்ணக்கண்ட விரல்களால்இறைப் பொழுதும்எண்ணகி லாதுபோய்
உண்ணக்கண்டதம் ஊத்தைவாய்க்குக் கவளமுந்துகின் றார்களே 3

363 உரகமெல்லணை யான்கையில்உறை சங்கம்போல்மட வன்னங்கள்
நிரைகணம்பரந் தேறும்செங்கம லவயல்திருக் கோட்டியூர்

நரகநாசனை நாவிற்கொண்டழை யாதமானிட சாதியர்
பருகுநீரும் உடுக்குங்கூறையும் பாவம்செய்தன தாங்கொலோ 4

364 ஆமையின்முது கத்திடைக்குதி கொண்டுதூமலர் சாடிப்போய்
தீமைசெய்துஇள வாளைகள்விளை யாடுநீர்த்திருக் கோட்டியூர்
நேமிசேர்தடங் கையினானை நினைப்பிலாவலி நெஞ்சுடை
பூமிபாரங்க ளுண்ணும்சோற்றினை வாங்கிப்புல்லைத் திணிமினே 5

365 பூதமைந்தொடு வேள்வியைந்து புலன்களைந்து பொறிகளால்
ஏதமொன்றுமி லாதவண்கையி னார்கள்வாழ்திருக் கோட்டியூர்
நாதனைநர சிங்கனைநவின் றேத்துவார்க ளுழக்கிய
பாததூளி படுதலால்இவ் வுலகம்பாக்கியம் செய்ததே 6

366 குருந்தமொன்றொசித் தானொடும்சென்று கூடியாடி விழாச்செய்து
திருந்துநான்மறை யோர்இராப்பகல் ஏத்திவாழ்திருக் கோட்டியூர்
கருந்தடமுகில் வண்ணனைக்கடைக் கொண்டுகைதொழும் பத்தர்கள்
இருந்தவூரி லிருக்கும்மானிடர் எத்தவங்கள்செய் தார்கொலோ 7

367 நளிர்ந்தசீலன் நயாசலன்அபி மானதுங்கனை நாள்தொறும்
தெளிந்தசெல்வனைச் சேவகங்கொண்ட செங்கண்மால்திருக் கோட்டியூர்
குளிர்ந்துறைகின்ற கோவிந்தன்குணம் பாடுவாருள்ள நாட்டினுள்
விளைந்ததானிய மும்இராக்கதர் மீதுகொள்ளகி லார்களே 8

368 கொம்பினார்பொழில் வாய்குயிலினம் கோவிந்தன்குணம் பாடுசீர்
செம்பொனார்மதிள் சூழ்செழுங்கழ னியுடைத்திருக் கோட்டியூர்
நம்பனைநர சிங்கனைநவின் றேத்துவார்களைக் கண்டக்கால்
எம்பிரான்தன சின்னங்கள்இவ ரிவரென்றுஆசைகள் தீர்வனே 9

369 காசின்வாய்க்கரம் விற்கிலும்கர வாதுமாற்றிலி சோறிட்டு
தேசவார்த்தைப டைக்கும்வண்கையி னார்கள்வாழ்திருக் கோட்டியூர்
கேசவாபுரு டோத்தமாகிளர் சோதியாய்குற ளாஎன்று
பேசுவார்அடி யார்கள்எந்தம்மை விற்கவும் பெறுவார்களே 10

370 சீதநீர்புடை சூழ்செழுங்கழ னியுடைத்திருக் கோட்டியூர்
ஆதியானடி யாரையும்அடி மையின்றித்திரி வாரையும்
கோதில்பட்டர் பிரான்குளிர்புது வைமன்விட்டு சித்தன்சொல்
ஏதமின்றிஉ ரைப்பவர் இருடீகேசனுக் காளரே 11

5. ஆசைவாய்
பகவானிடத்தில் ஈடுபடாமலிருக்கும் ஸம்ஸாரிகளுக்கு கீதோபதேசம் செய்தல்
எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

371 ஆசை வாய்ச்சென்ற சிந்தைய ராகி
அன்னை அத்தன்என் புத்திரர் பூமி
வாச வார்குழ லாளென்று மயங்கி மாளு
மெல்லைக்கண் வாய்திற வாதே
கேச வாபுரு டோத்தமா என்றும்
கேழ லாகிய கேடிலீ என்றும்
பேசு வாரவர் எய்தும் பெருமை
பேசு வான்புகில் நம்பர மன்றே 1

372 சீயி னால்செறிந் தேறிய புண்மேல்
செற்ற லேறிக் குழம்பிருந்து எங்கும்
ஈயி னால்அரிப் புண்டு மயங்கி எல்லை
வாய்ச்சென்று சேர்வதன் முன்னம்
வாயி னால்நமோ நாரணா வென்று
மத்த கத்திடைக் கைகளைக் கூப்பி
போயினால் பின்னை இத்திசைக்கு என்றும்
பிணைக்கொ டுக்கிலும் போகவொட் டாரே 2

373 சோர்வினால் பொருள் வைத்ததுண் டாகில்
சொல்லு சொல்லென்று சுற்று மிருந்து
ஆர்வி னாவிலும் வாய்திற வாதே
அந்த காலம் அடைவதன் முன்னம்
மார்வ மென்பதோர் கோயி லமைத்து
மாத வனென்னும் தெய்வத்தை நாட்டி
ஆர்வ மென்பதோர் பூவிட வல்லார்க்கு
அரவ தண்டத்தில் உய்யலு மாமே 3

374 மேலெ ழுந்ததோர் வாயுக் கிளர்ந்து
மேல்மி டற்றினை உள்ளெழ வாங்கி
காலுங் கையும் விதிர்விதிர்த் தேறிக்
கண்ணு றக்கம தாவதன் முன்னம்
மூல மாகிய ஒற்றை யெழுத்தை
மூன்று மாத்திரை உள்ளெழ வாங்கி
வேலை வண்ணனை மேவுதி ராகில்
விண்ண கத்தினில் மேவலு மாமே 4

375 மடிவ ழிவந்து நீர்புலன் சோர
வாயி லட்டிய கஞ்சியும் மீண்டே
கடைவ ழிவாரக் கண்ட மடைப்பக்
கண்ணு றக்கம தாவதன் முன்னம்
தொடைவ ழிஉம்மை நாய்கள் கவரா
சூலத் தால்உம்மைப் பாய்வதும் செய்யார்
இடைவ ழியில்நீர் கூறையும் இழவீர்
இருடீ கேசனென் றேத்தவல் லீரே 5

376 அங்கம் விட்டவை யைந்து மகற்றி
ஆவி மூக்கினில் சோதித்த பின்னை
சங்கம் விட்டவர் கையை மறித்துப்
பைய வேதலை சாய்ப்பதன் முன்னம்
வங்கம் விட்டுல வும்கடற் பள்ளி
மாய னைமது சூதனை மார்பில்
தங்க விட்டுவைத்து ஆவதோர் கருமம்
சாதிப் பார்க்குஎன்றும் சாதிக்க லாமே 6

377 தென்ன வன்தமர் செப்ப மிலாதார்
சேவ தக்குவார் போலப் புகுந்து
பின்னும் வன்கயிற் றால்பிணித் தெற்றிப்
பின்முன் னாக இழுப்பதன் முன்னம்

இன்ன வன்இனை யானென்று சொல்லி
எண்ணி உள்ளத் திருளற நோக்கி
மன்ன வன்மது சூதன னென்பார்
வான கத்துமன் றாடிகள் தாமே 7

378 கூடிக் கூடிஉற் றார்கள் இருந்து
குற்றம் நிற்கநற் றங்கள் பறைந்து
பாடிப் பாடிஓர் பாடையி லிட்டு நரிப்ப
டைக்குஒரு பாகுடம் போலே
கோடி மூடி யெடுப்பதன் முன்னம்
கௌத்து வமுடைக் கோவிந்த னோடு
கூடி யாடிய உள்ளத்த ரானால்
குறிப்பி டம்கடந் துஉய்யலு மாமே 8

379 வாயொ ருபக்கம் வாங்கி வலிப்ப
வார்ந்த நீர்க்குழிக் கண்கள் மிழற்ற
தாய்ஒ ருபக்கம் தந்தைஒரு பக்கம்
தார மும்ஒரு பக்கம் அலற்ற
தீஒ ருபக்கம் சேர்வதன் முன்னம்
செங்கண் மாலொடும் சிக்கெனச் சுற்ற
மாய்ஒ ருபக்கம் நிற்கவல் லார்க்கு
அரவ தண்டத்தில் உய்யலு மாமே 9

380 செத்துப் போவதோர் போது நினைந்து
செய்யும் செய்கைகள் தேவபி ரான்மேல்
பத்த ராயிறந் தார்பெறும் பேற்றைப்
பாழித் தோள்விட்டு சித்தன்புத் தூர்க்கோன்
சித்தம் நன்கொருங் கித்திரு மாலைச்
செய்த மாலை இவைபத்தும் வல்லார்
சித்தம் நன்கொருங் கித்திரு மால்மேல்
சென்ற சிந்தை பெறுவர் தாமே 10

6. காசுங்கறையுடை
பெற்றபிள்ளைகளுக்குப் பரமபுருஷனுடைய திருநாமங்களை இட்டழைக்கும்படி மனம்திருந்தாதார்க்கு உபதேசித்தல்
கலி நிலைத் துறை

381 காசும் கறையுடைக் கூறைக்கும் அங்கோர் கற்றைக்கும்
ஆசையி னால்அங் கவத்தப் பேரிடும் ஆதர்காள்
கேசவன் பேரிட்டு நீங்கள் தேனித் திருமினோ
நாயகன் நாரணன் தம்அன் னைநர கம்புகாள் 1

382 அங்கொரு கூறை அரைக்கு டுப்பத னாசையால்
மங்கிய மானிட சாதியின் பேரிடும் ஆதர்காள்
செங்க ணெடுமால் சிரீதரா என்றுஅ ழைத்தக்கால்
நங்கைகாள் நாரணன் தம்அன் னைநர கம்புகாள் 2

383 உச்சியில் எண்ணெயும் சுட்டியும் வளையும் உகந்து
எச்சம் பொலிந்தீர்காள் எஞ்செய் வான்பிறர் பேரிட்டீர்
பிச்சைபுக் காகிலும் எம்பி ரான்திரு நாமமே

நச்சுமின் நாரணன் தம்அன் னைநர கம்புகாள் 3

384 மானிட சாதியில் தோன்றிற்றுஓர் மானிட சாதியை
மானிட சாதியின் பேரிட் டால்மறு மைக்கில்லை
வானுடை மாதவா கோவிந் தாஎன்று அழைத்தக்கால்
நானுடை நாரணன் தம்அன் னைநர கம்புகாள் 4

385 மலமுடை யூத்தையில் தோன்றிற்று ஓர்மல வூத்தையை
மலமுடை யூத்தையின் பேரிட் டால்மறு மைக்கில்லை
குலமுடைக் கோவிந்தா கோவிந்தா என்று அழைத்தக்கால்
நலமுடை நாரணன் தம்அன் னைநர கம்புகாள் 5

386 நாடும் நகரும் அறிய மானிடப் பேரிட்டு
கூடி யழுங்கிக் குழியில் வீழ்ந்து வழுக்கதே
சாடிறப் பாய்ந்த தலைவா தாமோ தராஎன்று
நாடுமின் நாரணன் தம்அன் னைநர கம்புகாள் 6

387 மண்ணில் பிறந்து மண்ணாகும் மானிடப் பேரிட்டுஅங்கு
எண்ணமொன் றின்றி யிருக்கும் ஏழை மனிசர்காள்
கண்ணுக் கினிய கருமுகில் வண்ணன் நாமமே
நண்ணுமின் நாரணன் தம்அன் னைநர கம்புகாள் 7

388 நம்பி பிம்பியென்று நாட்டு மானிடப் பேரிட்டால்
நம்பும் பிம்புமெல் லாம்நாலு நாளில் அழுங்கிப்போம்
செம்பெருந் தாமரைக் கண்ணன் பேரிட் டழைத்தக்கால்
நம்பிகாள் நாரணன் தம்அன் னைநர கம்புகாள் 8

389 ஊத்தைக் குழியில் அமுதம் பாய்வது போல்உங்கள்
மூத்திரப் பிள்ளையை என்முகில் வண்ணன் பேரிட்டு
கோத்துக் குழைத்துக் குணால மாடித் திரிமினோ
நாத்தகு நாரணன் தம்அன் னைநர கம்புகாள் 9

390 சீரணி மால்திரு நாம மேயிடத் தேற்றிய
வீரணி தொல்புகழ் விட்டு சித்தன் விரித்த
ஓரணி யொண்தமிழ் ஒன்பதோ டொன்றும் வல்லவர்
பேரணி வைகுந்தத்து என்றும் பேணி யிருப்பரே 10

7. தங்கையை மூக்கும்
தேவப்ரயாகை என்று வழங்கும் கண்டமென்னும் திருப்பதியின் பெருமை
எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

391 தங்கையை மூக்கும் தமையனைத் தலையும்
தடிந்தஎம் தாச ரதிபோய்
எங்கும் தன்புக ழாவிருந்து அரசாண்ட
எம்புரு டோத்தம னிருக்கை
கங்கை கங்கையென்ற வாசகத் தாலே
கடுவினை களைந்திட கிற்கும்
கங்கையின் கரைமேல் கைதொழ நின்ற
கண்டமென் னும்கடி நகரே 1

392 சலம்பொதி யுடம்பின் தழலுமிழ் பேழ்வாய்ச்
சந்திரன் வெங்கதிர் அஞ்ச
மலர்ந்தெழுந் தணவி மணிவண்ண வுருவின்
மால்புரு டோத்தமன் வாழ்வு
நலம்திகழ் சடையான் முடிக்கொன்றை மலரும்
நாரணன் பாதத்து ழாயும்
கலந்திழி புனலால் புகர்படு கங்கைக்
கண்டமென் னும்கடி நகரே 2

393 அதிர்முக முடைய வலம்புரி குமிழ்த்தி
அழலுமிழ் ஆழிகொண் டெறிந்துஅங்கு
எதிர்முக வசுரர் தலைகளை யிடறும்
எம்புரு டோத்தம னிருக்கை
சதுமுகன் கையில் சதுப்புயன் தாளில்
சங்கரன் சடையினில் தங்கி
கதிர்முக மணிகொண் டிழிபுனல் கங்கைக்
கண்டமென் னும்கடி நகரே 3

394 இமையவர் இறுமாந் திருந்தர சாள
ஏற்றுவந் தெதிர்பொரு சேனை
நமபுரம் நணுக நாந்தகம் விசிறும்
நம்புரு டோத்தமன் நகர்தான்
இமவந்தம் தொடங்கி இருங்கட
லளவும் இருகரை உலகிரைத் தாட
கமையுடைப் பெருமைக் கங்கையின்
கரைமேல் கண்டமென் னும்கடி நகரே 4

395 உழுவதோர் படையும் உலக்கையும் வில்லும்
ஒண்சுட ராழியும் சங்கும்
மழுவொடு வாளும் படைக்கல முடைய
மால்புரு டோத்தமன் வாழ்வு
எழுமையும் கூடி ஈண்டிய பாவம்
இறைப்பொழு தளவினில் எல்லாம்
கழுவிடும் பெருமைக் கங்கையின் கரைமேல்
கண்டமென் னும்கடி நகரே 5

396 தலைப்பெய்து குமுறிச் சலம்பொதி மேகம்
சலசல பொழிந்திடக் கண்டு
மலைப்பெருங் குடையால் மறைத்தவன்
மதுரை மால்புரு டோத்தமன் வாழ்வு
அலைப்புடைத் திரைவாய் அருந்தவ முனிவர்
அவபிர தம்குடைந் தாட
கலப்பைகள் கொழிக்கும் கங்கையின் கரைமேல்
கண்டமென் னும்கடி நகரே 6

397 விற்பிடித் திறுத்து வேழத்தை முருக்கி
மேலிருந் தவன்தலை சாடி
மற்பொரு தெழப்பாய்ந்து அரையன யுதைத்த
மால்புரு டோத்தமன் வாழ்வு

அற்புத முடையஅயி ராவத மதமும்
அவரிளம் படியரொண் சாந்தும்
கற்பக மலரும் கலந்திழி கங்கைக்
கண்டமென் னும்கடி நகரே 7

398 திரைபொரு கடல்சூழ் திண்மதிள் துவரை
வேந்துதன் மைத்துனன் மார்க்காய்
அரசினை யவிய அரசினை யருளும்
அரிபுரு டோத்தம னமர்வு
நிரைநிரை யாக நெடியன யூபம்
நிரந்தரம் ஒழுக்குவிட்டு இரண்டு
கரைபுரை வேள்விப் புகைகமழ் கங்கை
கண்டமென் னும்கடி நகரே 8

399 வடதிசை மதுரை சாளக்கி ராமம்
வைகுந்தம் துவரை அயோத்தி
இடமுடை வதரி யிடவகை யுடைய
எம்புரு டோத்தம னிருக்கை
தடவரை யதிரத் தரணிவிண் டிடியத்
தலைப்பற்றிக் கரைமரம் சாடி
கடலினைக் கலங்கக் கடுத்திழி கங்கைக்
கண்டமென் னும்கடி நகரே 9

400 மூன்றெழுத் ததனை மூன்றெழுத் ததனால்
மூன்றெழுத் தாக்கிமூன் றெழுத்தை
ஏன்றுகொண் டிருப்பார்க்கு இரக்கம்நன்
குடைய எம்புரு டோத்தம னிருக்கை
மூன்றடி நிமிர்த்து மூன்றினில் தோன்றி
மூன்றினில் மூன்றுரு வானான்
கான்தடம் பொழில்சூழ் கங்கையின் கரைமேல்
கண்டமென் னும்கடி நகரே 10

401 பொங்கொலி கங்கைக் கரைமலி கண்டத்து
உறைபுரு டோத்தம னடிமேல்
வெங்கலி நலியா வில்லிபுத் தூர்க்கோன்
விட்டுசித் தன்விருப் புற்று
தங்கிய அன்பால் செய்தமிழ் மாலை
தங்கிய நாவுடை யார்க்கு
கங்கையில் திருமால் கழலிணைக் கீழே
குளித்திருந் தகணக் காமே 11

8 .மாதவத்தோன்
திருவரங்கம் பெரியகோயிலின் பெருமை 1
தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

402 மாதவத்தோன் புத்திரன்போய் மறிகடல்வாய் மாண்டானை
ஓதுவித்த தக்கணையா உருவுருவே கொடுத்தானூர்
தோதவத்தித் தூய்மறையோர் துறைபடியத் துளும்பிஎங்கும்
போதில்வைத்த தேன்சொரியும் புனலரங்க மென்பதுவே 1

403 பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்த பிள்ளைகளை நால்வரையும்
இறைப்பொழுதில் கொணர்ந்துகொடுத்து ஒருப்படித்த வுறைப்பனூர்
மறைப்பெருந்தீ வளர்த்திருப்பார் வருவிருந்தை யளித்திருப்பார்
சிறப்புடைய மறையவர்வாழ் திருவரங்க மென்பதுவே 2

404 மருமகன்தன் சந்ததியை உயிர்மீட்டு மைத்துனன்மார்
உருமகத்தே வீழாமே குருமுகமாய்க் காத்தானூர்
திருமுகமாய்ச் செங்கமலம் திருநிறமாய்க் கருங்குவளை
பொருமுகமாய் நின்றலரும் புனலரங்க மென்பதுவே 3

405 கூந்தொழுத்தை சிதகுரைப்பக் கொடியவள்வாய்க் கடியசொல்கேட்டு
ஈன்றெடுத்த தாயரையும் இராச்சியமும் ஆங்கொழிய
கான்தொடுத்த நெறிபோகிக் கண்டகரைக் களைந்தானூர்
தேந்தொடுத்த மலர்ச்சோலைத் திருவரங்க மென்பதுவே 4

406 பெருவரங்க ளவைபற்றிப் பிழகுடைய இராவணனை
உருவரங்கப் பொருதழித்துஇவ் வுலகினைக்கண் பெறுத்தானூர்
குருவரும்பக் கோங்கலரக் குயில்கூவும் குளிர்பொழில்சூழ்
திருவரங்க மென்பதுவே என்திருமால் சேர்விடமே 5

407 கீழுலகில் அசுரர்களைக் கிழங்கிருந்து கிளராமே
ஆழிவிடுத்து அவருடைய கருவழித்த வழிப்பனூர்
தாழைமட லூடுரிஞ்சித் தவளவண்ணப் பொடியணிந்து
யாழினிசை வண்டினங்கள் ஆளம்வைக்கும் அரங்கமே 6

408 கொழுப்புடைய செழுங்குருதி கொழித்திழிந்து குமிழ்த்தெறிய
பிழக்குடைய அசுரர்களைப் பிணம்படுத்த பெருமானூர்
தழுப்பரிய சந்தனங்கள் தடவரைவாய் ஈர்த்துக்கொண்டு
தெழிப்புடைய காவிரிவந்து அடிதொழும் சீரரங்கமே 7

409 வல்லெயிற்றுக் கேழலுமாய் வாளெயிற்றுச் சீயமுமாய்
எல்லையில்லாத் தரணியையும் அவுணனையும் இடந்தானூர்
எல்லியம்போது இருஞ்சிறைவண்டு எம்பெருமான் குணம்பாடி
மல்லிகைவெண் சங்கூதும் மதிளரங்க மென்பதுவே 8

410 குன்றாடு கொழுமுகில்போல் குவளைகள்போல் குரைகடல்போல்
நின்றாடு கணமயில்போல் நிறமுடைய நெடுமாலூர்
குன்றாடு பொழில்நுழைந்து கொடியிடையார் முலையணவி
மன்றூடு தென்றலுமாம் மதிளரங்க மென்பதுவே 9

411 பருவரங்க ளவைபற்றிப் படையாலித் தெழுந்தானை
செருவரங்கப் பொருதழித்த திருவாளன் திருப்பதிமேல்
திருவரங்கத் தமிழ்மாலை விட்டுசித்தன் விரித்தனகொண்டு
இருவரங்க மெரித்தானை ஏத்தவல்லா ரடியோமே 10

9. மரவடியை
திருவரங்கம் பெரியகோயிலின் பெருமை 2
அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

412 மரவடியைத் தம்பிக்கு வான்பணையம்

வைத்துப்போய் வானோர் வாழ
செருவுடைய திசைக்கருமம் திருத்திவந்து
உலகாண்ட திருமால் கோயில்
திருவடிதன் திருவுருவும் திருமங்கை
மலர்கண்ணும் காட்டி நின்று
உருவுடைய மலர்நீலம் காற்றாட்ட
ஓசலிக்கும் ஒளிய ரங்கமே 1

413 தன்னடியார் திறத்தகத்துத் தாமரையா
ளாகிலும் சிதகு ரைக்குமேல்
என்னடியார் அதுசெய்யார் செய்தாரேல்
நன்றுசெய்தா ரென்பர் போலும்
மன்னுடைய விபீடணற்காய் மதிளிலங்கைத்
திசைநோக்கி மலர்கண் வைத்த
என்னுடைய திருவரங்கற் கன்றியும்
மற்றொருவர்க்கு ஆளா வாரே 2

414 கருளுடைய பொழில்மருதும் கதக்களிறும்
பிலம்பனையும் கடிய மாவும்
உருளுடைய சகடரையும் மல்லரையும்
உடையவிட்டு ஓசை கேட்டான்
இருளகற்றும் எறிகதிரோன் மண்டலத்தூடு
ஏற்றிவைத்து ஏணி வாங்கி
அருள்கொடுத்திட்டு அடியவரை ஆட்கொள்வா
னமருமூர் அணிய ரங்கமே 3

415 பதினாறா மாயிரவர் தேவிமார்
பணிசெய்ய துவரை யென்னும்
அதில்நா யகராகி வீற்றிருந்த
மணவாளர் மன்னு கோயில்
புதுநாண் மலர்க்கமலம் எம்பெருமான்
பொன்வயிற்றில் பூவே போல்வான்
பொதுநா யகம்பாவித்து இருமாந்து
பொன்சாய்க்கும் புனல ரங்கமே 4

416 ஆமையாய்க் கங்கையாய் ஆழ்கடலாய்
அவனியாய் அருவ ரைகளாய்
நான்முகனாய் நான்மறையாய் வேள்வியாய்த்
தக்கணையாய்த் தானு மானான்
சேமமுடை நாரதனார் சென்றுசென்று
துதித்திறைஞ்சக் கிடந்தான் கோயில்
பூமருவிப் புள்ளினங்கள் புள்ளரையன்
புகழ்குழறும் புனல ரங்கமே 5

417 மைத்துனன்மார் காதலியை மயிர்முடிப்பித்து
அவர்களையே மன்ன ராக்கி
உத்தரைதன் சிறுவனையும் உயக்கொண்ட
உயிராளன் உறையும் கோயில்
பத்தர்களும் பகவர்களும் பழமொழிவாய்
முனிவர்களும் பரந்த நாடும்

சித்தர்களும் தொழுதிறைஞ்சத் திசைவிளக்காய்
நிற்கின்ற திருவ ரங்கமே 6

418 குறட்பிரம சாரியாய் மாவலியைக்
குறும்பதக்கி அரசு வாங்கி
இறைப்பொழிதில் பாதாளம் கலவிருக்கை
கொடுத்துகந்த எம்மான் கோயில்
எறிப்புடைய மணிவரைமேல் இளஞாயிறு
எழுந்தாற்போல் அரவ ணையின்வாய்
சிறப்புடைய பணங்கள்மிசைச் செழுமணிகள்
விட்டெறிக்கும் திருவ ரங்கமே 7

419 உரம்பற்றி இரணியனை உகிர்நுதியால்
ஒள்ளியமார் புறைக்க வூன்றி
சிரம்பற்றி முடியிடியக் கண்பிதுங்க
வாயலரத் தெழித்தான் கோயில்
உரம்பெற்ற மலர்க்கமலம் உலகளந்த
சேவடிபோல் உயர்ந்து காட்ட
வரம்புற்ற கதிர்ச்செந்நெல் தாள்சாய்த்துத்
தலைவணக்கும் தண்ண ரங்கமே 8

420 தேவுடைய மீனமாய் ஆமையாய்
ஏனமாய் அரியாய்க் குறளாய்
மூவுருவி லிராமனாய்க் கண்ணனாய்க்
கற்கியாய் முடிப்பாங் கோயில்
சேவலொடு பெடையன்னம் செங்கமல
மலரேறி ஊச லாடி
பூவணைமேல் துதைந்தெழுசெம் பொடியாடி
விளையாடும் புனல ரங்கமே 9

421 செருவாளும் புள்ளாளன் மண்ணாளன்
செருச்செய்யும் நாந்தக மென்னும்
ஒருவாளன் மறையாளன் ஓடாத
படையாளன் விழுக்கை யாளன்
இரவாளன் பகலாளன் என்னையாளன்
ஏழுலகப் பெரும்புர வாளன்
திருவாளன் இனிதாகத் திருக்கண்கள்
வளர்கின்ற திருவ ரங்கமே 10

422 கைந்நாகத் திடர்கடிந்த கனலாழிப்
படையுடையான் கருதும் கோயில்
தென்னாடும் வடநாடும் தொழநின்ற
திருவரங்கம் திருப்ப தியின்மேல்
மெய்ந்நாவன் மெய்யடியான் விட்டுசித்தன்
விரித்ததமி ழுரைக்க வல்லார்
எஞ்ஞான்றும் எம்பெருமா னிணையடிக்கீழ்
இணைபிரியா திருப்பர் தாமே 11

10. துப்புடையாரை
அந்திமகாலத்தில் கடாக்ஷிக்கும்படி அப்போதைக்கு இப்போதே
பெரியபெருமாள் திருவடிகளில் சரணம் புகுதல்
எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

423 துப்புடை யாரை அடைவ தெல்லாம்
சோர்விடத் துத்துணை யாவ ரென்றே
ஒப்பிலே னாகிலும் நின்ன டைந்தேன்
ஆனைக்கு நீஅருள் செய்த மையால்
எய்ப்பு என்னை வந்து நலியும் போதுஅங்கு
ஏதும்நா னுன்னை நினைக்க மாட்டேன்
அப்போதைக்கு இப்போதே சொல்லி வைத்தேன்
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளி யானே 1

424 சாமிடத்து என்னைக் குறிக்கொள் கண்டாய்
சங்கொடு சக்கர மேந்தி னானே
நாமடித்து என்னை அனேக தண்டம்
செய்வதா நிற்பர் நமன்த மர்கள்
போமிடத்து உன்திறத்து எத்த னையும்
புகாவண்ணம் நிற்பதோர் மாயை வல்லை
ஆமிடத் தேஉன்னைச் சொல்லி வைத்தேன்
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளி யானே 2

425 எல்லையில் வாசல் குறுகச் சென்றால்
எற்றி நமன்தமர் பற்றும் போது
நில்லுமி னென்னும் உபாய மில்லை
நேமியும் சங்கமும் ஏந்தி னானே
சொல்லலாம் போதேஉன் நாம மெல்லாம்
சொல்லினேன் என்னைக் குறிக்கொண்டு என்றும்
அல்லல் படாவண்ணம் காக்க வேண்டும்
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளி யானே 3

426 ஒற்றை விடைய னும்நான் முகனும்
உன்னை யறியாப் பெருமை யோனே
முற்ற உலகெல்லாம் நீயே யாகி
மூன்றெழுத் தாய முதல்வ னேயா
அற்றது வாணாள் இவற்கென் றெண்ணி
அஞ்ச நமன்தமர் பற்ற லுற்ற
அற்றைக்கு நீஎன்னைக் காக்க வேண்டும்
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளி யானே 4

427 பையர வினணைப் பாற்க டலுள்
பள்ளி கொள்கின்ற பரம மூர்த்தி
உய்ய உலகு படைக்க வேண்டி
உந்தியில் தோற்றி னாய்நான் முகனை
வைய மனிசரைப் பொய்யென் றெண்ணிக்
கால னையும் உடனே படைத்தாய்
ஐய இனிஎன்னைக் காக்க வேண்டும்

அரங்கத் தரவணைப் பள்ளி யானே 5

428 தண்ணென வில்லை நமன்த மர்கள்
சாலக் கொடுமைகள் செய்யா நிற்பர்
மண்ணொடு நீரும் எரியும் காலும்
மற்றும்ஆ காசமு மாகி நின்றாய்
எண்ணலாம் போதேஉன் நாம மெல்லாம்
எண்ணினேன் என்னைக் குறிக்கொண்டு என்றும்
அண்ணலே நீஎன்னைக் காக்க வேண்டும்
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளி யானே 6

429 செஞ்சொல் மறைப்பொரு ளாகி நின்ற
தேவர்கள் நாயக னேஎம் மானே
எஞ்ச லிலென்னு டையின் னமுதே
ஏழுல குமுடை யாய்என் னப்பா
வஞ்ச வுருவின் நமன்த மர்கள் வலிந்து
நலிந்துஎன்னைப் பற்றும் போது
அஞ்சலை மென்றுஎன்னைக் காக்க
வேண்டும் அரங்கத் தரவணைப் பள்ளி யானே 7

430 நான்ஏதும் உன்மாய மொன்ற றியேன்
நமன்தமர் பற்றி நலிந்திட்டு இந்த
ஊனே புகேயென்று மோதும் போதுஅங்
கேதும்நான் உன்னை நினைக்க மாட்டேன்
வானேய் வானவர் தங்க ளீசா
மதுரைப் பிறந்த மாமாய னேஎன்
ஆனாய்நீ என்னைக் காக்க வேண்டும்
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளி யானே 8

431 குன்றெடுத்து ஆநிரை காத்த ஆயா
கோநிரை மேய்த்தவ னேஎம் மானே
அன்று முதல்இன் றறுதி யாக
ஆதியஞ் சோதி மறந்த றியேன்
நன்றும் கொடிய நமன்த மர்கள்
நலிந்து வலிந்துஎன்னைப் பற்றும் போது
அன்றங்கு நீஎன்னைக் காக்க வேண்டும்
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளி யானே 9

432 மாய வனைமது சூதனன் தன்னை
மாதவ னைமறை யோர்க ளேத்தும்
ஆயர்க ளேற்றினை அச்சுதனன் தன்னை
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளி யானை
வேயர் புகழ் வில்லிபுத் தூர்மன்
விட்டுசித் தன்சொன்ன மாலை பத்தும்
தூய மனத்தன ராகி வல்லார்
தூமணி வண்ணனுக் காளர் தாமே 10

பெரியாழ்வார் திருமொழி
ஐந்தாம் பத்து

1. வாக்குத்தூய்மை
நைச்சியானுசந்தானம்
எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

433 வாக்குத் தூய்மை யிலாமையி னாலே
மாத வாஉன்னை வாய்க்கொள்ள மாட்டேன்
நாக்கு நின்னையல் லால்அறி யாது
நான தஞ்சுவன் என்வச மன்று
மூர்க்குப் பேசுகின் றானிவ னென்று
முனிவா யேலும்என் நாவினுக்கு ஆற்றேன்
காக்கை வாயிலும் கட்டுரை கொள்வர்
கார ணாகரு ளக்கொடி யானே 1

434 சழக்கு நாக்கொடு புன்கவி சொன்னேன்
சங்கு சக்கர மேந்துகை யானே
பிழைப்ப ராகிலும் தம்மடி யார்சொல்
பொறுப்ப தும்பெரி யோர்கட னன்றே
விழிக்கும் கண்ணிலேன் நின்கண்மற்
றல்லால் வேறொ ருவரோடு என்மனம் பற்றாது
உழைக்குஓர் புள்ளி மிகையன்று கண்டாய்
ஊழி யேழுல குண்டுமிழ்ந் தானே 2

435 நன்மை தீமைக ளொன்றும் அறியேன்
நார ணாஎன்னும் இத்தனை யல்லால்
புன்மை யால்உன்னைப் புள்ளுவம் பேசிப்
புகழ்வா னன்றுகண் டாய்திரு மாலே
உன்னு மாறுஉன்னை ஒன்றும் அறியேன்
ஓவா தேநமோ நாரணா என்பன்
வன்மை யாவதுஉன் கோயிலில் வாழும்
வைட்ட ணவனென்னும் வன்மைகண் டாயே 3

436 நெடுமை யால்உல கேழு மளந்தாய்
நின்ம லாநெடி யாய்அடி யேனைக்
குடிமை கொள்வதற்கு ஐயுற வேண்டா
கூறை சோறுஇவை வேண்டுவ தில்லை
அடிமை யென்னுமக் கோயின்மை யாலே
அங்கங் கேஅவை போதரும் கண்டாய்
கொடுமைக் கஞ்சனைக் கொன்றுநின் தாதை
கோத்த வன்தளை கோள்விடுத் தானே 4

437 தோட்டம் இல்லவள் ஆத்தொழு ஓடை
துடவை யும்கிண றும்இவை யெல்லாம்
வாட்ட மின்றிஉன் பொன்னடிக் கீழே
வளைப்ப கம்வகுத் துக்கொண் டிருந்தேன்
நாட்டு மானிடத் தோடுஎனக்கு அரிது

நச்சு வார்பலர் கேழலொன் றாகி
கோட்டு மண்கொண்ட கொள்கையி னானே
குஞ்ச ரம்வீழக் கொம்பொசித் தானே 5

438 கண்ணா நான்முக னைப்படைத் தானே
காரணாகரி யாய்அடி யேன்நான்
உண்ணா நாள்பசி யாவதொன் றில்லை
ஓவா தேநமோ நாரணா வென்று
எண்ணா நாளும் இருக்கெசுச் சாம
வேத நாண்மலர் கொண்டுஉன் பாதம்
நண்ணா நாள்அவை தத்துறு மாகில்
அன்றுஎ னக்குஅவை பட்டினி நாளே 6

439 வெள்ளை வெள்ளத்தின் மேல்ஒரு பாம்பை
மெத்தை யாகவிரித்து அதன் மேலே
கள்ள நித்திரை கொள்கின்ற மார்க்கம்
காண லாங்கொல்என் றாசையி னாலே
உள்ளம் சோர உகந்தெதிர் விம்மி
உரோம கூபங்க ளாய்கண்ண நீர்கள்
துள்ளம் சோரத் துயிலணை கொள்ளேன்
சொல்லாய் யான்உன்னைத் தத்துறு மாறே 7

440 வண்ண மால்வரை யேகுடை யாக
மாரி காத்தவ னேமது சூதா
கண்ண னேகரி கோள்விடுத் தானே
கார ணாகளி றட்டபி ரானே
எண்ணு வாரிட ரைக்களை வானே
ஏத்த ரும்பெருங் கீர்த்தியி னானே
நண்ணி நான்உன்னை நாள்தொறும் ஏத்தும்
நன்மை யேஅருள் செய்எம்பி ரானே 8

441 நம்ப னேநவின் றேத்தவல் லார்கள்
நாத னேநர சிங்கம தானாய்
உம்பர் கோனுல கேழும் அளந்தாய்
ஊழி யாயினாய் ஆழிமுன் னேந்தி
கம்ப மாகரி கோள்விடுத் தானே
கார ணாகட லைக்கடைந் தானே
எம்பி ரான்என்னை யாளுடைத் தேனே
ஏழை யேனி டரைக்களை யாயே 9

442 காமர் தாதை கருதலர் சிங்கம் காண
வினிய கருங்குழல் குட்டன்
வாம னன்என் மரகத வண்ணன் மாத
வன்மது சூதனன் தன்னை
சேம நன்கம ரும்புது வையர்கோன்
விட்டு சித்தன் வியந்தமிழ் பத்தும்
நாம மென்று நவின்றுரைப் பார்கள்
நண்ணு வார்ஒல்லை நாரண னுலகே 10

2. நெய்க்குடத்தை
தம்மிடத்து எம்பெருமான் திருப்பதிகளிற்போலே
விரும்பி புகுந்ததனால் நோய்களை அகலும்படி ஆழ்வார் கூறுதல்
அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

443 நெய்க்குடத் தைப்பற்றி ஏறும் எறும்புகள் போல்நிரந்து எங்கும்
கைக்கொண்டு நிற்கின்ற நோய்காள் காலம் பெறஉய்யப் போமின்
மெய்க்கொண்டு வந்து புகுந்து வேதப் பிரானார் கிடந்தார்
பைக்கொண்ட பாம்பணை யோடும் பண்டன்று பட்டினம் காப்பே 1

444 சித்திர குத்த னெழுத்தால் தென்புலக் கோன்பொறி யொற்றி
வைத்த இலச்சினை மாற்றித் தூதுவர் ஓடி யொளித்தார்
முத்துத் திரைக்கடற் சேர்ப்பன் மூதறி வாளர் முதல்வன்
பத்தர்க் கமுதன் அடியேன் பண்டன்று பட்டினம் காப்பே 2

445 வயிற்றில் தொழுவைப் பிரித்து வன்புலச் சேவை யதக்கி
கயிற்றும்அக் காணி கழித்துக் காலிடைப் பாசம் கழற்றி
எயிற்றிடை மண்கொண்ட எந்தை இராப்பகல் ஓதுவித்து என்னைப்
பயிற்றிப் பணிசெய்யக் கொண்டான் பண்டன்று பட்டினம் காப்பே 3

446 மங்கிய வல்வினை நோய்காள் உமக்கும்ஓர் வல்வினை கண்டீர்
இங்குப் புகேன்மின் புகேன்மின் எளிதன்று கண்டீர் புகேன்மின்
சிங்கப் பிரானவன் எம்மான் சேரும் திருக்கோயில் கண்டீர்
பங்கப் படாதுஉய்யப் போமின் பண்டன்று பட்டினம் காப்பே 4

447 மாணிக் குறளுரு வாய மாயனை என்மனத் துள்ளே
பேணிக் கொணர்ந்து புகுத வைத்துக் கொண் டேன்பிறி தின்றி
மாணிக்கப் பண்டாரம் கண்டீர் வலிவன் குறும்பர்க ளுள்ளீர்
பாணிக்க வேண்டா நடமின் பண்டன்று பட்டினம் காப்பே 5

448 உற்ற வுறுபிணி நோய்காள் உமக்குஒன்று சொல்லுகேன் கேண்மின்
பெற்றங்கள் மேய்க்கும் பிரானார் பேணும் திருக்கோயில் கண்டீர்
அற்ற முரைக்கின்றேன் இன்னம் ஆழ்வினை காள்உமக்கு இங்குஓர்
பற்றில்லை கண்டீர் நடமின் பண்டன்று பட்டினம் காப்பே 6

449 கொங்கைச் சிறுவரை யென்னும் பொதும்பினில் வீழ்ந்து வழுக்கி
அங்கோர் முழையினில் புக்கிட்டு அழுந்திக் கிடந்துழல் வேனை
வங்கக் கடல்வண் ணன்அம்மான் வல்வினை யாயின மாற்றி
பங்கப் படாவண்ணம் செய்தான் பண்டன்று பட்டினம் காப்பே 7

450 ஏதங்க ளாயின வெல்லாம் இறங்க லிடுவித்துஎன் னுள்ளே
பீதக வாடைப் பிரானார் பிரம குருவாகி வந்து
போதில் கமலவன் னெஞ்சம் புகுந்தும்என் சென்னித் திடரில்
பாத விலச்சினை வைத்தார் பண்டன்று பட்டினம் காப்பே 8

451 உறக லுறக லுறகல் ஒண்சுட ராழியே சங்கே
அறவெறி நாந்தக வாளே அழகிய சார்ங்கமே தண்டே
இறவு படாம லிருந்த எண்மர் உலோகபா லீர்காள்
பறவை யரையா உறகல் பள்ளி யறைக்குறிக் கோண்மின் 9

452 அரவத் தமளியி னோடும் அழகிய பாற்கட லோடும்
அரவிந்தப் பாவையும் தானும் அகம்படி வந்து புகுந்து
பரவைத் திரைபல மோதப் பள்ளிகொள் கின்ற பிரானை
பரவுகின் றான்விட்டு சித்தன் பட்டினம் காவற்பொ ருட்டே 10

3. துக்கச்சுழலையை
திருமாலிருஞ்சோலை எம்பெருமானை போகவொட்டேன் என்று தடுத்தல்
அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

453 துக்கச் சுழலையைச் சூழ்ந்து
கிடந்த வலையை அறப்பறித்து
புக்கினில் புக்குன்னைக் கண்டுகொண்
டேன்இனிப் போக விடுவதுண்டோ
மக்க ளறுவரைக் கல்லிடை
மோத இழந்தவள் தன்வயிற்றில்
சிக்கென வந்து பிறந்துநின்
றாய்திரு மாலிருஞ் சோலையெந்தாய் 1

454 வளைத்துவைத் தேன்இனிப் போகலொட்
டேன்உந்த னிந்திர ஞாலங்களால்
ஒளித்திடில் நின்திரு வாணைகண்
டாய்நீ ஒருவர்க்கும் மெய்யனல்லை
அளித்தெங்கும் நாடும் நகரமும்
தம்முடைத் தீவினை தீர்க்கலுற்று
தெளித்து வலஞ்செய்யும் தீர்த்த
முடைத்திரு மாலிருஞ் சோலையெந்தாய் 2

455 உனக்குப் பணிசெய் திருக்கும்
தவமுடை யேன்இனிப் போய்ஒருவன்
தனக்குப் பணிந்து கடைத்தலை
நிற்கைநின் சாயை யழிவு கண்டாய்
புனத்தினை கிள்ளிப் புதுவவி
காட்டிஉன் பொன்னடி வாழ்கவென்று
இனக்குற வர்புதிய துண்ணும்
எழில்திரு மாலிருஞ் சோலையெந்தாய் 3

456 காதம் பலவும் திரிந்துழன்
றேற்குஅங்கோர் நிழலில்லை நீருமில்லைஉன்
பாத நிழலல்லால் மற்றோ
ருயிர்ப்பிடம் நான்எங்கும் காண்கின்றிலேன்
தூதுசென் றாய்குரு பாண்டவர்க்
காய்அங்கோர் பொய்சுற்றம் பேசிச்சென்று
பேதஞ்செய்து எங்கும் பிணம்படைத்
தாய்திரு மாலிருஞ் சோலையெந்தாய் 4

457 காலு மெழாகண்ண நீரும்நில்
லாஉடல் சோர்ந்து நடுங்கிகுரல்
மேலு மெழாமயிர்க் கூச்சு

மறாஎன தோள்களும் வீழ்வொழியா
மாலுக ளாநிற்கும் என்மன
னேஉன்னை வாழத் தலைப்பெய்திட்டேன்
சேலுக ளாநிற்கும் நீள்சுனை
சூழ்திரு மாலிருஞ் சோலையெந்தாய் 5

458 எருத்துக் கொடியுடை யானும்
பிரமனும் இந்திர னும்மற்றும்
ஒருத்தரும் இப்பிற வியென்னும்
நோய்க்கு மருந்தறி வாருமில்லை
மருத்துவ னாய்நின்ற மாமணி
வண்ணா மறுபிற விதவிரத்
திருத்திஉங் கோயிற் கடைப்புகப்
பெய்திரு மாலிருஞ் சோலையெந்தாய் 6

459 அக்கரை யென்னு மனத்தக்
கடலு ளழுந்திஉன் பேரருளால்
இக்கரை யேறி யிளைத்திருந்
தேனைஅஞ் சேலென்று கைகவியாய்
சக்கர மும்தடக் கைகளும்
கண்களும் பீதக வாடையொடும்
செக்கர் நிறத்துச் சிவப்புடை
யாய்திரு மாலிருஞ் சோலையெந்தாய் 7

460 எத்தனை காலமும் எத்தனை
யூழியும் இன்றொடு நாளையென்றே
இத்தனை காலமும் போய்க்கிறிப்
பட்டேன் இனிஉன்னைப் போகலொட்டேன்
மைத்துனன் மார்களை வாழ்வித்து
மாற்றலர் நூற்றுவ ரைக்கெடுத்தாய்
சித்தம்நின் பால தறிதியன்
றேதிரு மாலிருஞ் சோலையெந்தாய் 8

461 அன்று வயிற்றில் கிடந்திருந்
தேஅடி மைசெய்ய லுற்றிருப்பன்
இன்றுவந்து இங்குஉன்னைக்
கண்டுகொண் டேன்இனிப் போக விடுவதுண்டே
சென்றங்கு வாணனை ஆயிரந்
தோளும் திருச்சக் கரமதனால்
தென்றித் திசைதிசை வீழச்செற்
றாய்திரு மாலிருஞ் சோலையெந்தாய் 9

462 சென்றுல கம்குடைந் தாடும்
சுனைத்திரு மாலிருஞ் சோலைதன்னுள்
நின்ற பிரான்அடி மேல்அடி
மைத்திறம் நேர்பட விண்ணப்பஞ்செய்
பொன்திகழ் மாடம் பொலிந்துதோன்
றும்புது வைக்கோன் விட்டுசித்தன்
ஒன்றினோ டொன்பதும் பாடவல்
லார்உல கமளந் தான்தமரே 10

4 சென்னியோங்கு
எம்பெருமான் தமது திருவுள்ளத்தில் புகுந்தமையால் ஆழ்வார்தாம் பெற்ற நன்மைகளை கூறி உகத்தல்
கலி விருத்தம்

463 சென்னியோங்கு தண்திருவேங் கடமுடையாய் உலகு
தன்னைவாழ நின்றநம்பீ தாமோதரா சதிரா
என்னையும்என் னுடைமையையும்உஞ் சக்கரப்பொறி யொற்றிக்கொண்டு
நின்னருளே புரிந்திருந்தேன் இனிஎன் திருக்குறிப்பே 1

464 பறவையேறு பரம்புருடா நீஎன்னைக் கைக்கொண்டபின்
பிறவியென்னும் கடலும்வற்றிப் பெரும்பத மாகின்றதால்
இறவுசெய்யும் பாவக்காடு தீக்கொளீஇ வேகின்றதால்
அறிவையென்னும் அமுதவாறு தலைப்பற்றி வாய்க்கொண்டதே 2

465 எம்மனாஎன் குலதெய்வமே என்னுடைய நாயகனே
நின்னுளேனாய்ப் பெற்றநன்மை இவ்வுலகினில் ஆர்பெறுவார்
நம்மன்போலே வீழ்த்தமுக்கும் நாட்டிலுள்ள பாவமெல்லாம்
சும்மெனாதே கைவிட்டோடித் தூறுகள் பாய்ந்தனவே 3

466 கடல்கடைந்து அமுதம்கொண்டு கலசத்தை நிறைத்தாற்போல்
உடலுருகி வாய்திறந்து மடுத்துஉன்னை நிறைத்துக்கொண்டேன்
கொடுமைசெய்யும் கூற்றமும்என் கோலாடி குறுகப்பெறா
தடவரைத்தோள் சக்கரபாணீ சார்ங்கவிற் சேவகனே 4

467 பொன்னைக்கொண்டு உரைகல்மீதே நிறமெழ வுரைத்தாற்போல்
உன்னைக்கொண்டுஎன் நாவகம்பால் மாற்றின்றி உரைத்துக்கொண்டேன்
உன்னைக்கொண்டு என்னுள்வைத்தேன் என்னையும் உன்னிலிட்டேன்
என்னப்பாஎன் னிருடீகேசா என்னுயிர்க் காவலனே 5

468 உன்னுடைய விக்கிரமம் ஒன்றொழி யாமல்எல்லாம்
என்னுடைய நெஞ்சகம்பால் சுவர்வழி எழுதிக்கொண்டேன்
மன்னடங்க மழுவலங்கைக் கொண்ட இராமநம்பீ
என்னிடைவந்து எம்பெருமான் இனியெங்குப் போகின்றதே 6

469 பருப்பதத்துக் கயல்பொறித்த பாண்டியர் குலபதிபோல்
திருப்பொலிந்த சேவடிஎஞ் சென்னியின் மேல்பொறித்தாய்
மருப்பொசித்தாய் மல்லடர்த்தாய் என்றென்றுஉன் வாசகமே
உருப்பொலிந்த நாவினேனை உனக்குஉரித் தாக்கினையே 7

470 அனந்தன்பாலும் கருடன்பாலும் ஐதுநொய்தாக வைத்துஎன்
மனந்தனுள்ளே வந்துவைகி வாழச்செய்தாய் எம்பிரான்
நினைந்துஎன்னுள் ளேநின்று நெக்குக்கண்கள் அசும்பொழுக
நினைந்திருந்தே சிரமம்தீர்ந்தேன் நேமி நெடியவனே 8

471 பனிக்கடலில் பள்ளிகோளைப் பழகவிட்டு ஓடிவந்துஎன்
மனக்கடலில் வாழவல்ல மாயமணாள நம்பீ
தனிக்கடலே தனிச்சுடரே தனியுலகே என்றென்று

உனக்கிடமா யிருக்கஎன்னை உனக்குஉரித் தாக்கினையே 9

472 தடவரைவாய் மிளிர்ந்துமின்னும் தவளநெடுங் கொடிபோல்
சுடரொளியாய் நெஞ்சினுள்ளே தோன்றும்என் சோதிநம்பி
வடதடமும் வைகுந்தமும் மதிள்துவ ராபதியும்
இடவகைகள் இகழ்ந்திட்டுஎன்பால் இடவகை கொண்டனையே 10

473 வேயர்தங்கள் குலத்துதித்த விட்டுசித் தன்மனத்தே
கோயில்கொண்ட கோவலனைக் கொழுங்குளிர் முகில்வண்ணனை
ஆயரேற்றை அமரர்கோவை அந்தணர்த மமுதத்தினை
சாயைபோலப் பாடவல்லார் தாமும் அணுக்கர்களே 11

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

This file was last revised on 4 June 2002. Please send your comments
to the webmasters of this website